

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208126

UNIVERSAL
LIBRARY

OLP 2272-1901/2011000

CSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No 100.5 14.0 114
463

Accession No 1245

Author DeWaksu walya : 1245

Title
... ..

This book should be returned on or before the date last
marked below

-----+-----

வியாச மஞ்சரி

அல்லது

நற்புத்தி போதம்

(SIMPLE ESSAYS IN TAMIL)

ஆசிரியர்

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி

முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

தி செலவக கேசவராய முதலியார், எம் ஏ

விற்பனை உரிமை

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

சென்னை-1.

திருநெல்வேலி-6

மதுரை-1.

செகாயமுத்தூர்-1

கும்பகோணம்

திருச்சி-2

டயோசன அசக்ட்டடம, செனனை, 1021

பதிப்புரை.

— 2 —

முதல் பதிப்பு

இக்காலத்தில் கல்விசாலைகளில் கல்விக்குரிய சிறுவர்களையும் சிறுமியர்களையும் பரீக்ஷாக்காலங்களிலும் மற்றக்காலங்களிலும் அவரவர்கள் தராதரத்துக்கேற்ற விஷயங்களைப் பற்றி விபரம் எழுதாமட்டி செய்வது வழக்கமாயிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட விபரங்களை தமிழில் எளிதான நடையில் எழுதிய புத்தகங்களை கிடைப்பது அருமையாக இருந்தலால், சில சிறு விபரங்களை எழுதிய பதிப்பிக்க எண்ணங்கொண்டிருக்கும்போது, தீமீர்-சபாபத் முதலியார் என்பவர் 1855-~~1856~~ 1856-57-ஆம் ஆண்டு பரகரமணணி நற்புத்த போதம் எனும் நூல் எழுதி கிடைத்தது இது விலக்குக் கிடைப்பில்லாமல் சில முதிபாக்களிடைதில் மாசரம் ஏக்கேதமாக இருப்பதை அறிந்து, புதிதாகச் சில விபரங்களையும் எழுதிச் செய்து விபர மருபி என்று பெயரிடுவதென்று நினைத்து, நற்புத்தபோதத்தில் அடங்கியுள்ள விபரங்களை பெல்லாம் அச்சிடுவதேன பின்பு என்னுடைய சார்புத்தவறுகளாலும் அநேக இடைபுறுகளாலும் நான் நினைத்தபடி புது விபரங்களை எழுதிச் செய்து அச்சிடத் தடைகள் நோந்துவந்தமைபால், அந்தாட்டில் அதனை இப்பொழுது வெளியிட்டு, இரண்டாம் பதிப்பில் இன்னும் சில விபரங்களை எழுதிச் செய்து பரகரமணணிவதென்று துணிர்தேன மேற்கூறின எண்ணத்தால் நூலின் பெயரை மாசரம் மாற்றினதன்றி, நூலின் தடையையும் சொற்களையும் ஒருசிறிதும் மாற்றவே இல்லை என்று நினைக்கிற இடங்களை அறிந்தகான குறிக்கை முன்னிலும் தெளிவாக அங்கங்கே அமைத்து, அந்தக்கேற்புபடி அங்கங்கே முடிபுகளை ஒருவாறு மாற்றி யிருக்கிறார் “சலபாணம் செய்து கொள்ளுதல்” எனும் விபரத்தில் மாசரம் சிறுபிள்ளைக்குமடெண்ணைக்குமட அவசியமில்லாத சில வாக்யங்களை எடுக்கவிட்டேன்.

இந்நூலைப்பற்றி நான் எடுத்துப் பேசவேண்டிய விசேஷம் ஒன்றும் இல்லை. படிப்பவர்கள் தாங்களே இதை விசேஷப்படுத்த எளிதில் தெரிந்துகொள்வார்கள். இது ஹைஸ்கூல் மிதல் ஸ்கூல்களில் படிக்கும் மாணாக்கர்களுக்குப் பாலிகா பாடசாலைகளில் படிக்கின்ற பாலிகைக்குக்கும் மிகவும் உபயோகபயிருக்கும் தமிழ் படிக்கத் தெரிந்த மற்ற பாலிரும் படித்தால் பயன் இல்லாமற்போகாது. பரீக்ஷைக்குப் படிக்கிறவர்களை விபரம் எழுதுகிற விதத்தை ஒருவாறு அறிந்து கொள்ளுமாறு இதனை ஒருமுறை வாசித்தால் நன்மை உண்டாகுமென்று தோன்றுகின்றது.

நற்புத்திபோத நூலாசிரியர் பாயிரத்தையும் இந்நூலை முதலில் பரிசோதித்த செ. கேசவ முதலியாரா நூலாசிரியருக்கு எழுதிய கடிதத்தையும் அடியில் அச்சிட்டிருக்கிறேன்

“க டி த ம

“ம—ா—ா—ஸ்ரீ, முதலியாரவாகள்—சபாபதி முதலியாரவாகட்கு விஞ்ஞாபனம்

ஐ பா!

“தாங்கள் வரவிடுத்தமையானும் அதனுட் பொதிந்த பொருட்பொலிவானும் உச்சிமேல வைத்து மெச்சுதற்குரிய நற்புத்திபோதம் என்னுந்நூலையானேகருமிடத்து எனக்கு மனத்தகத்தடங்கா மகிழ்ச்சியும் நினைதொறுமாறாக் கவறுசியும் தலைசிறக்கின்றன

என்னெனின,

“தாங்களியற்றிய கிரந்தமானது வசனவுருவமாக இருப்பதொன்றனியும் மிகுதியு மியற்சொற் புணர்ச்சியுற் றிருப்பதையும் அதனோவ்வொரு விடயத்தானு முளதா முதியத்தையும் அது பெரும்பாலும் பள்ளிச்சிறாக்குப் பயன்படு தன்மைபையும் அதனுட் சில விடயங்கள் தரவிடப்பாடெயிற் சிறந்த நூல்களாகிய திருவள்ளுவப்பயன் நாலடி முதலியவற்றின் கருத்திற் கொருங் கொத்திருப்பதையும் யோசித்துணருங்கால உண்டாகுங் களிப்பும், இது போலிய நூல்களில் நமனோரோ இன்னொரைப் பயிலவிடத்தற் கிதுகாறுந் தெளாப்பாகய மடைநதிருந்தை மைய நினைக்குநதோறுமுண்டாகும் வயசனமுமேயன்றி வேறின்று ஆயினும் இனி யித்தேயத்தினா தமமை நெடுநாடோழமை கொண்டுறு மடமைக்கு விடை கொடுப்பதற் கையமில்லையென நம்புகின்றனன் இங்ஙன முலகோபகார நிமித்தம் இந்நூன் முற்றுப்பெற்ற கேதுவாய தங்கள் துழைப்பின் மேற்கோடற்கு யாலாதான் நன்றி கூர்நதிராகள்? அவர்களுள் நான் முதலவன யிருக்கின்றனன்.

சென்னப்பட்டணம்

1855-ஆறு.

}

இங்ஙனம்,

செ கேசவ முதலியாரா.”

பதிப்புரை.

“பா யி ர ம்.

“தமிழ்ப் பாஷையில் நிறந்த நூல்கள் பல இருப்பினும், அவையெல்லாம் செய்யுட்களாக இருப்பதால் சிறுவர்களுக்கும் மறைசாாமானவர்களுக்கும் உணர்வதற்கருமையாயிருக்கின்றன அப்படிச் செய்யாமல், இவ்வுலகாரர்கள் பெரும்பாலும் தமது பாஷையை வசனமாகக் கையாடும்விதம் அதனைக் கற்கப்புகும் பாலியர்கள் யாவரும் அநிச்சிதத்தில் அபிவிருத்தியை யடைகின்றனர்—செய்யுட்களாலாகிய நூலுக்கும், வசனமாயுள்ள நூலுக்கும், விஷயத்தில் பேதம் ஒன்று மில்லாவிட்டாலும், மேற்கூறியதைக் கற்பதற்குக் காலச் செலவு மாதிரி அதிகப்படுகின்றது தமிழ் நன்கறிந்தவர்களிடமிருந்து, வசன நூல்களைச் செய்யும்போதும், அவற்றில் அருமபதங்களுக்கும் எளிதில் அறியக்கூடாத சந்தையையும் இசைப்பதனால், அவை, கற்றோர்க்கே யன்றி மற்றோருக்குப் பயன்படாமலும், அவர்களது கோட்பாட்டை நிறைவேற்றாமலும் போகின்றன ஆதலால், இவற்றைக் கருதி, முக்கியமாக இளைஞர்களுக்குப் பயன்படுமாறு திரிசொற் புணர்ச்சியுடைய கடினச் சங்கியும் இல்லாமல், தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் ஒளவை முல்லையாருடைய செய்யப் பட்ட நீதி நூல்களுக்கு இணங்கவும், இவ்வுலகில் நிகழும் செயல்பாடுகளையும் மெனம் என்னும் புத்தகத்துக்கு இணங்கவும், என்னால் இப்பற்றிய இச்சினைகளில் அறிவுடையோர் வழக்களைக் காண்பதற்கு அது மனநிறைவற்றதும் கற்றோருக்குப் போலாம்

தி. சீபாபதி முதலியார்”

பிரமபூர் }
1897-1900 }

தி. செ

இரண்டாம் பதிப்பு.

முதற் பதிப்பு 400 பிரதிகள் அச்சிட் 12 வருஷகாலம் ஆகின்றது இந்த இரண்டாம் பதிப்பிலும் நூலின் நடையும சொற்களும் ஒன்றும் மாறுபடவில்லை. ஒரோவிடத்தில் சில தொடாடாகளும் சில வாக்யங்களும் விட்டுவிடப்பட்டன. தர்மமசெப்தல வீண்செலவுசெய்தல் என்கிற வியாசங்களில் பெரும்பாகம் விட்டுவிடும்படி நேரிட்டமையால், மிகுந்த பாகம் பணம் சம்பாதித்தல் என்கிற வியாசத்தோடு சோதனாவிடப்பட்டது கல்பாணமசெய்து கொள்ளுதல் என்கிற வியாசத்திலும் சில பகுதிகள் விட்டுவிடப்பட்டன. அந்நத வியாசத்தின் பாகுபாடுகளை ஸூலபமாக அறியும்படி, பங்களிகளில் விவரிக்கப்பட்ட விஷயங்களின் குறிப்புகள் பங்களிகளின் தலைப்பில் சோதிநுப்பது இந்தப் பதிப்பின் விசேஷ அம்சம்.

ஜனவிநோதின்யிலிருந்து ஐந்து வியாசங்களை எடுத்தப புதுக்கியும் திருத்தியும் I—வது அநுபந்தமாகச் சோதிநுக்கிறேன்.

அகராதியாகச் சில வழக்குத் தொடர்மொழிகளை II—வது அநுபந்தமாகச் சோதிநுக்கிறேன்.

பிரமபூர
1909-ஹு ஜூலை 1௨ }

தி. செ.

மூன்றாம் பதிப்பு

இந்தப் பதிப்பில் அகராதியாக ஆயிரத்துச் சிலலரைப் பழமொழிகளை III—வது அநுபந்தமாகச் சோதிநுக்கிறேன்.

பிரமபூர, சென்னை
1921 ஹு ஆகஸ்டு 1௨ }

தி. செ.

பொருளடக்கம்.

காலையில் எழுதல்

பக்கம்.

வைகறைத் துயிலெழு	1
காலையில் எழுவுதற்கு உபாயம்	,,
காலையில் எழுவுதல் உண்டாகும் நன்மை ..	2

கடவுளைத் தொழுதல்.

கடவுளைத் தொழுதல் ..	3
தொழுதற்குரிய காலம் ..	,,
இரவில் படுக்கும்போது தொழுதல் ..	4

உலாவப் போதல்

சரீர ஸௌக்யம் ...	,,
சரீர பரயாஸை ..	5
வித்யாபயாவிகளுக்கு சரீர ப்ரயாஸை ..	,,
உலாவப் போதல் ..	6
உலாவ-அழைத்துக்கொண்டு போதற்கு உரியவா.	,,
வெவ்வேறு இடங்களுக்கு உலாவப் போதல் ..	7
உலாவப் போதற்கு உரிய இடங்கள் ..	,,
வாஹனங்கள்	8
உலாவி வந்தபின் செய்யத்தக்கவை	,,

கல்வி கற்றல்.

படித்தவனும் படியாதவனும் ..	,,
கல்வி கற்றல் ...	9
கலவியால் உண்டாகிற நன்மை ..	,,
கல்வி கற்றற்கு உரிய காலம் ..	10
கவனம்	11
படிக்கத் தகுந்த புத்தகங்கள் ..	,,
படிக்கிற விதங்கள்	12
கல்விப்பொருளின் விசேஷம்	13
கல்வியே புருஷார்த்த சாதனம்	14

ஸ்நேஹம் செய்தல்.

பக்கம்.

உண்மையான ஸ்நேஹர்கள்	14
உண்மையல்லாத ஸ்நேஹர்கள்	15
நட்பாராய்தல்	„
ஸ்நேஹரில் மூன்று வகை	16
ஸ்நேஹருக்கு வரும் விபத்தை நீக்கல் ..	„
ஸ்நேஹரிடத்தில் மர்யாதை..	„
உண்மையான ஸ்நேஹரிடத்தில் நமது கடமை	17
மற்றவாகளிடத்தில் நடக்கும் விதம் ..	„

பணம் சம்பாதித்தல்.

பாபமில்லாத தொழின் முயற்சி	18
ஜீவனோபாயம் ...	„
பயித்தொழில் ..	19
வாததகத்துக்கு அவசியமானவை ..	„
வியாபார மார்க்கங்களை அறிதல்	20
உவாததிமை, ஸேவகம் ..	„
தர்மம்	21
தர்மம் செய்கிற விதம்..	„
செலவு ..	22
அதிகப்படி செலவை ஸரிககட்டும் விதம்	„
வரவுக்கேற்ற செலவு ...	23

கல்யாணம் செய்துகொள்ளுதல்.

கல்யாணததுக்கு உரிய வயது	„
வயோதிக விவாஹம்	24
கல்யாணம் செய்துகொள்ளும் பெண்ணின் வம்சம்	„
படித்த பெண்களைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளுதல்	25
கல்யாணம் — குணகுணங்களை விசாரித்தறிதல்	26
ஒத்த குடும்பத்தில் பெண் கொள்ளுதல்....	„
போதுமான ஸம்பாதயம் இல்லாமல் கல்யாணம் செய்து	
கொள்வதன் தீமைகள்	27
மனைவியிடம் விசுவாஸம்....	28

காலையில் எழுதல்.

“வைகறைத் துயிலேழு” என்ற ஓவையார் கூறியபடியே நாம் தினந்தோறும் உதயகாலத்தில் படுக்கையைவிட்டு எழும்படி அப்பாஸம் பண்ணவேண்டும். நேரஞ்சென்று எழுந்தால், அன்றெல்லாம் நமது உடம்பு சோம்பலாக இருக்கும்; அன்றியும், புத்திகூர்மையும் படிக்க மனவிருப்பமும் இராது; பசியும் நன்றாக எடுக்காது நாம் சோம்பலை உடையவர்களாக இருந்தால், எந்த வேலையையும் நன்றாகவும் விரைவாகவும் செய்துமுடிக்கும் சக்தி உண்டாகாது: ஒருநாளில் செய்யும் வேலையை ஒன்பது நாளில் செய்யும்படி ஆகும் புத்திகூர்மை இல்லாவிட்டால், எதையும் திறமாகச் செய்வதற்கு நமக்கு நல்ல யுக்தி தோன்றாது இந்தச் சோம்பலும் மந்தபுத்தியும் நமமிடத்தில் இருக்குமளவும் படிப்புக் கொஞ்சமாகிலும் நமக்கு வரமாட்டாது. படிக்க ஆரம்பித்து செய்தாலும், நாளைக்குப் படிப்போம் நாளைக்குப் படிப்போம் என்றெண்ணிக் காலத்தை வீணிலே கழித்துவிடுவதன்றியும், படிப்பும் மனத்தில் தரிகமமாட்டாது. இப்படி இளமைப்பருவமெல்லாம் கழித்துவிட்டால், பின்பு முதிர்ந்த வயதில் நாம் மிகுமூடர்களாகி, யாதொரு வேலையும் செய்ய முடியாதவர்களாய் இருப்போம். பசி இல்லாமலிருந்தால், நம்முடைய நாவிற்கு உணவு ருசியாக இராது. உணவு ருசியாய் இராவிட்டால், நாம் அதனை அளவில் குறைத்து உண்ணும்படி நேரிடும். இப்படிச் சிலநாள்வரைக்கும் அசனததைக் குறைத்துக்கொண்டே வந்தால், பசித்தீபனம் அடங்கிப்போவ தல்லாமலும், தேகத்தில் ரத்தம் குறையும்; அதனால் கைகால் முதலாகிய அவயவங்களுக்கு வலி குறைந்துவிடும்.

காலையில் எழுந்ததற்கு உபாயம்.—நாம் விடியற்காலத்திலே எழுந்திருக்கவேண்டு மென்று விரும்பினால், இரவில் ஸரியாகப் பத்து மணிக்குப் படுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதனால் கண்களுக்கு ஸௌக்கியம் உண்டாகும் இரவில் படுக்கைக்குப் போகும்போதும், காலையில் எழுந்துவரும்போதும், நாம் நம்முடைய கண்களைத் தூசி படியாத சுத்த ஜலத்தினால் நன்றாகக் கழுவிகொள்ளவேண்டும். நாம் பத்துமணிக்குப் படுத்துக்கொண்டால், நமக்கு நித்திரைவரப் பதினொரு மணி ஆகும் பதினொரு மணிமுதல் காலையில் ஐந்து மணி வரைக்கும் நித்திரைசெய்தால், அந்தக் காலம் நம்முடைய சரீர ஸௌக்யத்திற்குப் போதுமானதாக இருக்கும். வைததிய சாஸ்திரிகளும், அந்தக் காலம் போதுமானதென்றும், அதற்குமேல் நித்திரை செய்தல் வியாதியை

விளைக்கு மென்றும் சொல்லுகிறார்கள் காலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்திருப்பது முதலில் வருத்தமாக இருக்கும். ஆனாலும் எழுந்து கொள்ளப் பழகிவிட்டால், அது பின்பு நமக்கு ஸகல நன்மைகளையும் உண்டாக்கும். நாம், முதலில், காலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்திருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டால், படுக்கைக்குப் போகும்போது, நம்முடைய தாய் தகப்பன் ஸகோதரன் ஸகோதரி முதலானவர்களிடத்திலாவது, அல்லது, கடவுள் கிருபையால் நமக்கு ஒரு வேலைக்காரன் இருந்தால் அவனிடத்திலாவது, காலையில் ஐந்து மணி ஸமீபிதத உடனே நமமை எழுப்பும்படி சொல்லிவைக்க வேண்டும் அப்படி எழுப்பும்போது, இரண்டு மூன்று நாளாவரையில், அவவேளையில் நமக்கு மனவருத்தம் உண்டாயிருக்கும் அந்த வருத்தத்தினால் அவர்கள்மேல் நாம் கோபம் கொள்ளலாகாது. அப்படி கோபங்கொண்டால், அவர்கள் அப்புறம் நமமை எழுப்ப விரும்ப மாட்டார்கள் எழுந்தவுடனே மறுபடியும் சற்றுப் படுத்துக்கொள்ளலாமென்று மனவிருப்பம் உண்டாகும். அப்படிச் செய்யாமல், படுக்கையை விட்டு எழுந்தவுடனே, சீக்கிரத்தில் அப்புறம் போகவேண்டும் இப்படி இரண்டு மூன்று நாளைக்கு எழுந்தால், பின்பு அந்த வேளைக்கு ஒருவருடைய ஒத்தாசையும் இல்லாமல் நாமே எழுந்துகொள்ளும் வழக்கம் உண்டாகும்.

காலையில் எழுவதால் உண்டாகும் நன்மை — இப்படியாகப் படுக்கையை விட்டுக் காலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்தால், நாள்தோறும் நமக்குப் பதினேழு மணி அவகாசம் இருக்கும் அப்படிச் செய்யாமல், இரவில் எட்டு மணிக்குப் படுத்துக்கொண்டு காலையில் எட்டு மணிக்கு எழுந்திருப்போருடைய வழக்கத்தை நாமும் அநுஸரித்துவந்தால், இந்த உலகத்தில் நாம் வசிக்கும்படி ஏற்பட்டிருக்கிற நாள்களில் பாதி நாள நித்திரையில் கழிந்துபோகும் மற்றப் பாதி காலத்திலும், நோய் குழந்தைப்பருவம் முதுமைப்பருவம் முதலானவைகளால் கழியும் நாள்கள் போக, மிகவும் கொஞ்சகாலந்தான் நமக்கு மீதியாகக்கிடைத்திருக்கும் அந்தக் கொஞ்சகாலமும் அதிசீக்கிரத்தில் கழிந்துபோகும் கடைசியில் போன காலத்தைக் குறித்து நாம் வியஸனப்பட நேரிடும் அந்த வியஸனம் போன காலத்தை மீட்டுக் கொடுக்கமாட்டாது அநேக மனிதர்கள் தமது நாள்களெல்லாம் வீணாகக் கழிந்தனவே என்று தங்கன் அநதயகாலத்தில் வியஸனப்படுகிறார்கள் அதனால் பயன் ஒன்றும் இல்லை ஆதலால் நாம் தினந்தோறும் காலையில் எழுந்து, காலத்தை வீணாகப் போகாமல் நல்ல விஷயத்தில் உபயோகித்தால், நம்முடைய முடிவு காலத்தில் நாம் வியஸனப்பட இடமிராது.

கடவுளைத் தொழுதல்.

கடவுளைத் தொழுதல் ---தினந்தோறும் நாம் படுக்கையை விட்டு எழுந்தவுடனே கடவுளைத் தொழவேண்டும் தொழுமபோது, மனத்தை வெறொரு விஷயத்திலும் செலுத்தாமல், நம்மையெல்லாம் படைத்த ரகசிக் கும கடவுளினமேல் வைத்து, இதற்குமுன் அறிந்தும் அறியாமலும் நம்மால் செய்யப்பட்ட பாவங்களை மன்னிக்கவேண்டு மென்றும், இனிமேல் அப்படிப் பாவம் செய்யாமல் இருக்கும்படி நம்மைக் காப்பற்றவேண்டு மென்றும், நாம் நமது தாய் தந்தை உபாத்தியாயர் முத்தலானவர்களிடத்தில் விசுவாஸம் உடையவாகளாய் அவர்கள் சொற்படி நடக்க நடப்பதென்றவை நமக்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்றும், நாம் அன்று செய்யப்போகும் ஸகல கார்பங்களிலும் நமக்கு வித்தியை அடைவிக்கவேண்டு மென்றும், மித்ருத அன்போடும் பயத்தோடும் அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் நாள்தோறும் அப்படிச் செய்வதை நாம் சோமபலினாலாவது புத்தியினத்தினாலாவது செய்யாமல் வீடலாகாது ஏனென்றால், இந்த உலகத்தில் நாம் மனிதர்களாகப் பிறந்ததற்குப் பிரயோசனம் கடவுளைத் தொழுவதைவிட வேறொன்றும் இல்லை அல்லாமலும், யாதாயினும் ஒரு கார்யத்தைப் புதிதாகச் செய்ய நாம் ஆரம்பிக்கும்போதும், கடவுளைத் தொழுவதினால் ஸகல நன்மைகளும் உண்டாவதன்றியும், அநதக் கார்பத்தை ஸுலபமாகவும் நன்றாகவும் செயது முடிக்கும் வல்லமையும் நமக்கு உண்டாகும் பூமியில் வசிக் கும எல்லாமனிதர்களும் பல ஜாதியாராகவும் பல மதஸ்தரர்களும் புகழ்க்கப்பட்டிருந்தும், அவர்களெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் வீருணத்திற்கும் மத்தத்திற்கும் தகுந்தபடி கடவுளை நானுவிதமாகத் தொழுகிறார்கள்

தொழுதற்குரிய காலம் ---கடவுளைத் தொழுகிறதற்கு, ஒரு காலம் தகுந்த தென்பதும், ஒருகாலம் தகாததென்பதும் இல்லை ஆயினும், உதயத்தில் நித்திரையில் நின்று எழுமபோது மனம் மிகவும் தெளிந்திருப்பது யாவருக்கும் ஸ்வபாவமாகையால், அதுவே சிறந்ததாக இருக்கின்றது நாம் கடவுளை வழிபடுவதற்கு இளமைப் பருவத்திலும் முதுமைப்பருவமே விசேஷமென்று எண்ணித் தொழுவதில் விடக்கூடாது ஏனென்றால், நாம் தொழுதற்கு விரும்பிய அந்தப் பருவம் வருமளவும் இவ்வுலகத்தில் நாம் இருப்போம் என்கிற உறுதி இல்லை ஆகையால், இதுவே நாம் அவரைத் தொழுதற்கு மிகவும் தகுந்த பருவமென்று எண்ணி, அவர் நமக்குச் செய்கிற நன்மைகளை யன்றித் தீமைக்கும் அவரைத் தொழவேண்டும் ஏனென்றால், மனிதர்கள், வருத்தம் வந்த காலத்தில் நல்ல புத்தியும், எழை

களுக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டு மென்கிற எண்ணமும், கடவுளைத் தொழும்படியான விருப்பமும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்: மற்றக் காலத்தில் அப்படி இரார்கள் ஆகையால், அதுவும் நமது நன்மைக்கு ஏதுவென்று நினைத்து, அப்போதும் விடாமல் கடவுளைத் தொழவேண்டும் சிலர், தங்களுக்கு வருத்தம் நேரிட்ட காலத்தில், கடவுளின் மகிமையை அறியாமல், அவரைத் தூஷிக்கிறார்கள் அது அவர்களுடைய அறிவின்மையே அல்லாமல் வேறில்லை

இரவில் படுக்கும்போது தொழுதல் — நாம் கூலையில் எழும் போது கடவுளைத் தொழுவதுபோல, இரவில் படுக்கும்போதும், அன்றைக்கு நாம் செய்த நல்ல காரியங்களையும் கெட்ட காரியங்களையும் ஆலோசித்தறிந்து நன்மையைக் குறித்து அவருக்கு வந்தனஞ்செய்து, தீமையைக் குறித்து உண்மையான மனத்துயரத்தை அடைந்து, நாம் இந்தப் பூமியில் இருக்குமளவும் இனி இப்படித் தீமை செய்யும் குணத்தை நமக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கும்படி அவரைத் தொழுது, பின்பு படுத்தி நித்திரைசெய்தல வேண்டும். இப்படி நான்தோறும் செய்துவந்தால், நாம் இவ்வுலகத்தில் இருக்குமளவும் கடவுள் துணையைப் பெற்றுப் புகழோடு ஜீவித்து, முடிவில் மோகத்தை அடைவோமென்று அறியக்கடவோம்.

உலாவப் போதல்.

சரீர ஸௌக்யம் — நம்முடைய சரீரம் எவ்வளவு ஸௌக்யமாக இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி நமக்குக் கூர்ந்த புத்தியும் படிப்பில் ஊற்றமும் உண்டாகும் ஆகையால், நம்முடைய முயற்சிகள் எல்லாவற்றுள்ளும் சரீர ஸௌக்யத்தின் முயற்சி முதன்மையாக இருக்கின்றது. நாம் சரீர ஸௌக்யத்தைத் தேடிக்கொள்ளாமல் இருந்தால், அது நம்முடைய அபிவிருத்தியைத் தடைசெய்வதாக இருக்கின்றது. நமக்கு அஸௌக்யம் அதிகமாகுந்தோறும் படிப்பில் வெறுப்பும அதிகமாகும் கடைசியில் அது மரணத்தையும் உண்டெண்ணும் நம்முடைய சரீரம் ஸௌக்யக்குறைவு அடைந்தால், புத்தி எவ்வளவு கூாமையாக இருந்தாலும், விர்த்தியடையாமலும், நன்றாகப் பிரகாசியாமலும், எண்ணெய் இல்லாத விளக்கைப்போல், கண்ணீரை அடையும் ஆதலால், நாம் படிப்பில் நன்றாக விர்த்தி அடையவேண்டு மென்று விரும்பினால், முதலில் நம்முடைய சரீர ஸௌக்யத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் சிலர், விரைவில் கெட்டிக் காரர்கள் ஆகவேண்டு மென்று நினைத்து, அதை எவ்வளவும் விரும்

பாமல், தமது காலத்தையெல்லாம் படிப்பில்தானே கழிக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்வதினால் பல வியாதிகளையும் அடைந்து, மிகவும் பலஹீனர்களாகி, கல்வி கற்றதனாலாகிய பயனை அடையாமல், சீர்தத்தில் மரணத்தை அடைகிறார்கள். இப்படி மரணத்தை அடைகிறது அதிக படிப்பினால் அன்று; சரீர ஸௌக்யத்தைப் பாராட்டாமல் இருந்ததினால்தான் ஆனபடியால், முதலில் சரீர ஸௌக்யத்தைத் தேடிக்கொண்டு, பின்பு கல்வி கற்கப் புகுந்தால், அது நமக்கு பலம் முதலாகிய எல்லா நன்மைகளையும் விளைக்கும். தேஹத்தில் த்ருடம் இல்லாவிட்டால், ஒரு ஸபையில் நின்று ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி இரண்டொரு நாளினைக் பாயநதம் பேசுவதற்கும் திராணி இருக்காது. அப்போது நாம் எவ்வளவு கற்றிருந்தபோதிலும் அது நன்றாகப் பிரகாசிக்கமாட்டாது. ஆகையால், எல்லாவற்றிற்கும் தேஹ த்ருடமானது இன்றியமையாததாய் இருக்கின்றது.

சரீர ப்ரயாஸை -- உழவா முதலான உழைப்பாளிகள் நல்ல பல சாஸ்களாகவும் வியாதி இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் அதே வினையில், அவர்கள் சரீரத்தில் வியர்வை உண்டாகும்படி ப்ரயாஸப் படுகிறதினால் அவர்களுக்குச் சாதம் நன்றாக ஜீரணமாகின்றது அப்படி ஜீரணமாகிறதினால், புது ரத்தம் உண்டாகி, அந்த ரத்தம் நரம்புகள் வழியாக உடல் முழுமையும் பரவி, அதிக பலத்தைக் கொடுக்கிறது. அல்லாமல், வியாதிகளை உண்டாக்கின்றதும் இல்லை மற்றவர்கள், சரீரத்தை வருததாமல் ஓரிடத்தில்தானே இருந்துகொண்டு, மனத்தை மாதரம் படிப்பினால் வருத்திக் கொண்டு இருக்கிறபடியால், அவர்களுக்குச் சாதம் ஜீரணமாகிறது. ரத்தம் உண்டாகிறது. இல்லை. அதனால் வியாதிகள் உண்டாகி பலஹீனர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

வித்யாப்யாஸிகளுக்குச் சரீர ப்ரயாஸை -- வித்யாப்யாஸிகளுக்குச் சரீர ஸௌக்யம் அவசியம் இருக்கவேண்டுமாயினால், ஒவ்வொரு பாலயனும் தினந்தோறும் காலையிலும் மாஸையிலும் சரீரத்தில் வியாவை உண்டாகும்படி ப்ரயாஸப்பட்டுப் பின்பு படிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்கிறதினால், உடம்பில் இருக்கிற சோம்பல் முதலானவைகள் நீங்கி, புத்தியானது படிக்கும் விஷயத்தில் செல்லும் சரீரத்தில் வியர்வை உண்டாகும்படி செய்ய அநேக உபாயங்கள் இருக்கின்றன. அவை என்னவென்றால்:--முதலாவது மண் விவட்டி முதலான ஆயுதங்களைக் கொண்டு நிலங்களைக் கொத்துவதும், இரண்டாவது மல்லகஜெட்டிகளைப் போலச் சிலம்பம் பழகுவதும், மூன்றாவது இரண்டு மூன்று நாழிகை தூரம் நடந்துபோய்த் திரும்பிவருவதும், இவை போன்ற இன்னும் சில உபாயங்களுமாம். இவற்றுள், மண்விவட்டி எடுத்துக் கொத்துகிறதும், சிலம்பம் பயில்

வதும், விதப்பாபயாலிகளுக்கு அனுசூல சாதகம் அல்லாதனவாயிருக்கின்றன ஆகையால், கடைசியில் சொன்னதையே நாம் அநுஸரிக்க வேண்டும்.

உலாவப் போதல்—இதை அநுஸரிப்பது முதலில் வருத்தமாக இருக்கும் ஏனென்றால், நடக்கிறதினால் காலங்களுக்கு உபதரவம் உண்டாகும் அதனால், உலாவப் போகாமல் சுமமா இருந்து விடலாம் என்று தோன்றும் ஆகையால், அப்படிச் செய்யாமலும், அந்த வருத்தத்தைப் பாராட்டாமலும், இரண்டு மூன்று நாளைக்குக் காலையில் எழுந்தவுடனேயும், மாலையில் நமமுடைய வேலையிலிருந்து வந்தவுடனேயும், இரண்டு மூன்று நாழிகை தூரம் உலாவி வீட்டுக்கு வந்தால், பின்பு அது நமக்கு ஸாதாரண மாகிவிடும் அப்புறம் உலா வப்போகவேண்டுமென்கிற இஷ்டமும் நமக்கு உண்டாகும் நாம் உலாவிவந்து படிக்க ஆரம்பிக்கும்போது, நமக்குப் படிப்பில் உண்டாகிற இஷ்டமும் சுறுசுறுப்பும், உலாவப் போகாமலிருந்து படிக்கிற போது உண்டாகமாட்டா அல்லாமலும், உலாவுதலினால் கால கை முதலான அவயவங்களில் ரததம் நன்றாகப் பரவி நாமபுகளுக்கெல்லாம் அதிக பலத்தை உண்டாக்குகின்றது; சோம்பல நீங்குகின்றது. நல்ல காற்று உட்புகுவதனால் சாதமும் நன்றாக ஜீரணமாகிப் பசித் தீபனமும் அதிகரிக்கின்றது சிலா தங்களுக்கு இருக்கும் வேலையினால் உலாவப் போகிறதற்கு ஒழிவிலலை யென்று நினைத்து உலாவப் போகாமல் வேலையைச் செய்யத் தொடங்குகிறார்கள் அவர்கள் அப்படிச் செய்வதினால், சோம்பல நீங்காமலும், அவயவங்களுக்குச் சுகதி யில்லாமலும் இருப்பதால், தாம் ஆரம்பிக்கும்வேலை இரண்டொரு நாழிகையில் நிறைவேறத் தகுந்ததாய் இருந்தபோதிலும், அதற்கு இரண்டொரு நாள் செல்லுவதை யோசிக்காதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், நமக்கு எவ்வளவு வேலை இருந்தபோதிலும், உலாவப் போகிற வேலையை முதலில் நிறைவேற்றிவிட்டு, அப்புறம் மற்றொரு வேலையைச் செய்ய ஆரம்பித்தால், அப்போது அது வெகு சீக்கிரதில் முடியும். உலாவி வருவது நம்முடைய அவயவங்களுக்கும் பலத்தையும் புத்திக்குச் சுறுசுறுப்பையும் உண்டுபண்ணுகிறபடியால், அதனால் செல்வழிந்த காலம் வீணாகப் போய்விட்டதே என்று நாம் வியஸனப்படாமல், அதனால் உண்டாகிற பிரயோசனத்திற்காக ஸந்துஷ்டி அடைந்து, உலாவப் போகிற வழக்கத்தை விடாமல் எப்போதும் அநுஸரித்துவரவேண்டும்.

உலாவப் போதும்போது கூடே அழைத்துக் கொண்டு போதற்கு உரியவர்.—நாம் உலாவப் போகும்போது ஒன்றியாகப் போக்கூடாது. அப்படிப் போனால், நம்முடைய மனதிற்கு ஸந்

தோஷம் உண்டாகாது நாம் அறியவேண்டிய அநேக வஸ்துக்களின் விஷயங்களை அறியாமலே வந்துவிடுவோம் அல்லது, அவ்வஸ்துக களுடைய பேரை மாதரம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து யாராகிலும் தெரிந்தவர்களைக் கேட்டபோதிலும், அந்த வஸ்துக களைக் காட்டித் தெரிவித்தால் நமக்கு எப்படிப் படுமோ அப்படிப் பட மாட்டாது ஆகையால் எப்போதும் ஒருவருடன் கூடிக் கொண்டே உலாவப் போகவேண்டும் அவர்கள் நம்முடைய கலவிக்கும் புத்திக கும் மேலான கல்வியையும் புத்தியையும் உடைய ஸ்நேஹிதர்களாக இருக்கவேண்டும் நாம் வழியில் போகும்போது, நம்முடைய கண் களுக்குத் தோன்றும் வஸ்துகளை யெல்லாம் நன்றாகப் பார்த்து, ஒவ் வொரு வஸ்துவினாலும் நமக்கு இன்ன இன்ன நன்மைகள் உண் டாகின்றன என்று யூகித்தறியவேண்டும். ஒருவேளை சில வஸ்துக களைக் குறித்து நமக்குத் தெரியாவிட்டால், நமோடு வருகிற ஸ்நேஹி தரைக் கேட்கவேண்டும் அவா சொல்லும்போது அவற்றை நன்றாகக் கவனித்துக் கேட்டு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்

வேவவேறு இடங்களுக்கு உலாவப் போதல் — எப்போ தும், நாம் உலாவி வந்தவுடனே, என்ன விஷயங்களை இன்றைக்கு தூதனமாக அறிந்தோமென்று யோசிக்கவேண்டும் நாம் ஒருநாள் உலாவப்போன இடத்திற்கு மறுநாள் போகக்கூடாது ஏனென்றால், ஒருதரம் பார்த்த வஸ்துவையே பலதரம் பார்த்தால் நமக்கு வெறுப்பு உண்டாகும் ஆகையால், தினந்தோறும் ஒவ்வொரு இடத்திற்கு தூதனமாகப் போய் அங்கங்கே இருக்கிற அருமையான வஸ்துகளை யெல்லாம் பார்த்து அறிந்தகொண்டு வீட்டுக்கு வரவேண்டும் கெட்ட காற்று வீசுகிற குப்பை முதலானவைகள் கொட்டிக்கிடக்கும் இடங் களில் உலாவப் போகக்கூடாது அவ்விடங்களில் போனால், அந்தக் காற்று நமது உடம்பில் பட்டு நாம் மூச்சு விடுந்தோறும் உள்ளே புகும்; அப்போது அதிலிருக்கிற விஷம் குடல்களில் பாய்ந்து பேதி முத லான வ்யாதிகளை உண்டிபண்ணும்

உலாவப் போதற்கு உரிய இடங்கள் — நாம் ஸமுதரக் கரையில குடியிருந்தால், சாயந்தரம் கடற்கரை ஓரத்தில் உலாவப்போக வேண்டும் உப்பங்காற்று தேகத்தினமேல் பட்டால் ஸௌக்யம் உண்டாகுமென்று வைத்திய சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். காலையில பயிர்கள் நிறைந்திருக்கும் வயல்களின்மேல் சென்று சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வரவேண்டும் ஏனென்றால், பச்சை நிறமாகிய பயிரைப் பார்ப்பதினால் கண்களுக்குக் குளிர்ச்சி உண்டாகிறது மல்லா மல், புலங்களின்மேல் வீசுகிற புதிய காற்று சரீரத்தில படுவதினால் நமக்கு அநேக நன்மைகள் உண்டாகும்

வாஹனங்கள்.—வண்டி குதிரை முதலானவைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சில பேர்கள் அவைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு புதிய காற்று வீசப்பட்ட இடங்களில் சாரிபோய் வந்தால் சரீரத்துக்கு ஸௌக்யம் உண்டாகுமென்று நினைத்து அப்படிச் செய்கிறார்கள். புதிய காற்று சரீரத்தின்மேல் படுகிறதினால் ஸௌக்யம் உண்டாகும் எனபதற்கு ஸந்தேஹம் இல்லை ஆனால் கடவுள் நமக்கு ஸ்வ பாவமாகக் கொடுத்திருக்கிற கால்களால் இரண்டு மூன்று நாழிகை தூரம் சரீர முழுமையும் அசையும்படி உலாவியருகிறதினால் உண்டாகின்ற ஸுகம் மற்றவைகளால் உண்டாகமாட்டாது. சாரட்டு முதலான வாஹனங்கள், கால்களில் சகதியிலலாத கிழவார்களுக்கு உபயோகமானவைகளே யன்றி, பால்யாகள உலாவப் போகும்போது அபேக்ஷிக்கத் தகுந்தவைகள் அல்ல

உலாவி வந்தபின் செய்யத்தக்கவை.—நாம் உலாவி வந்த உடனே, உடுத்திருக்கும் உடையைக் கழற்றிவிட்டு நாலேந்து நிமிஷம் வரைக்கும் சும்மாவிருந்து, பின்பு குளிர்ந்த ஜலத்தினால் வியர்வையெல்லாம் போகும்படி நன்றாக உடம்பைக் கழுவவேண்டும் அல்லது, நாம் குடியிருக்கப்பட்ட இடத்திற்கு ஸரீரத்தில, நல்ல ஜலம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற ஆறு வாய்க்கால முதலானவை இருந்தால், அவைகளில் குளிக்கலாம் அப்படிச் செய்த உடனே, வேறே ஸலவை வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு அலுவல்களில் பிரவேசிக்கவேண்டும். நாம் உலாவி வந்த நாலேந்து நிமிஷநேரம் சும்மாவிராமல் உடனே குளித்தால், நன்றாக வியாவை விடாமல் நின்றுவிடும் உலாவி வந்தவுடனே, உடம்பு குளிக்காமலும், வியாவையினாலே நனைந்திருக்கிற உடுப்பைக் கழற்றாமலும் இருந்தால், வியாவையினுடைய கசிவினாலும் துணியினுடைய சரத்தினாலும் மனத்தில அருவருப்பு உண்டாகும் அன்றியும், வியாவை நீரோலலாம் மறுபடியும் சரீரத்தில் ஊறினால் வயாதி உண்டாகும் ஆகையால், நாம் உலாவி வந்தவுடன் குளித்து வேறு வஸ்திரத்தை உடுக்கவேண்டும்

க ல் வி க ற் ற ல்.

படித்தவனும் படியாதவனும்—உலகத்தில் இருக்கும் மனிதர்கள் எல்லாரும், கடவுளின் செயல்களை யெல்லாம் நன்றாய் அறிவதற்கும், அவரால் விதிக்கப்பட்டவைகளை அடைந்து விலக்கப்பட்டவைகளை ஒழிப்பதற்கும், கல்வியைக் கற்கவேண்டும். கல்வியில்லாத ஒருவன் ஸ்வபாவத்தில் எவ்வளவு புத்திமானாகவும் தெய்வபக்தியும்

இரக்கமும் உடையவனாகவும் இருந்தபோதிலும், கல்வியைக் கற்று அதற்குத் தக்கபடி நடக்கிறவனுக்கு ஸமானம் ஆகான். உலகத்தில் கல்வியில்லாத மனிதர்களுக்கு நல்லறிவு நல்லொழுக்கம் முதலானவை வருவது மிகவும் அரிது படிப்பில்லாமல் அவைகளை அடைந்தவர்களும் மிகவும் சிறுபான்மையாக இருக்கலாம் படித்தவனும் படியாதவனும் உருவத்தில் ஒன்றாக இருந்தாலும், புத்தியில், மனநுஷ்டனாகும் மிருகத்தாக்கும் எவ்வளவு தாரதம்யம் இருக்கிறதோ, அவ்வளவு தாரதம்யம் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள் ஆதலால், கல்லாதவன் மனிதனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிலும், அறிவுடையோரால் இகழப்பட்டாத மிருகமாய்ப் பிறப்பதே நன்றியிருக்கிறது.

கல்வி கற்றல்.—எல்லா மனிதர்களுடைய புத்தியும் பால்யத்தில் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றது ஆனால், ஒருவன் தன் புத்தியை எப்படி உபயோகப்படுத்துகிறானோ, அதற்குத் தகுதியாக அது விருத்தியடைந்து பிரகாசிக்கின்றது. அது எதுபோல என்றால், ரத்தினங்கள் பூமியிலிருந்து முதலில் எடுக்கப்படும்போது மறறக கல்லுகளைப் போலவே இருந்தபோதிலும், அவைகள் சாண்பிடித்து மெருவு கொடுக்கப்பட்டால் விலையுயர்ந்த ஆபரண முதலானவைகளைச் செய்ய உபயோகமாகின்றதைப்போலாம். மனிதர்களுடைய புத்தி பால்ய காலத்தில் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றதென்று ஏன் சொல்லவேண்டியிருக்கிற தென்றால், பள்ளிகூடத்தில் படிக்கும் சிறுவர்களில் ஒரு சிறுவன் ஒருதரம் படித்து ஒப்பிக்கிற பாடத்தை மற்றொரு சிறுவன் இரண்டதரம் அல்லது பத்துதரம் படித்து ஒப்பிக்கின்றான் இந்த பேதம் மாதிரிரந்தான் அந்தக் காலத்தில் அவர்களிடத்தில் தோன்றுகிறதே யல்லாமல், வேறொன்றும் இல்லை. ஆனால், சிலர் கல்வியினால் மிகுந்த திறமை உடையவர்களாகி மேலான தொழிலை அடைந்து அதிக கோத்தியை அடைகிறார்கள்; மற்றவர்கள் ஸாதாரணர் ஆகின்றனர் ஆகையால் நாம் புத்தியை வேறொரு விஷயத்தில் செலுத்தாமல் கல்வியில் செலுத்தி, அதை மேன்மேலுங் கற்கவேண்டும் கல்வியானது அளவிற்றத்தாக இருக்கின்றது அதைக் கற்க விரும்பும் மனிதர்களின் ஆயுளோ ஸ்வலபமாக இருக்கின்றது. ஆகையால், நமக்கு உபயோகமானவைகளில் சிலசில விஷயங்களை நான்தோறும் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கல்விமான்கள் கல்வியைப் பற்றியாவது அல்லது வேறே எந்த விஷயத்தைப் பற்றியாவது பிரஸங்கம் செய்தால், நாம் அதைக்கேட்டு அதில் அருமையான விஷயங்களை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கல்வியால் உண்டாகிற நன்மை — உலகத்தில் வித்தையினுல்தான் மனிதர்களுக்கு அழிவில்லாத கீர்த்தியும் மரியாதையும் உண்

டாகின்றன நன்றாகக் கற்ற ஒருவன் எவ்வளவு தரித்ராளுக இருந்தாலும், அவனைக் காண்கிற நல்ல விவேகிகள் அவனுக்கு மாயாபதை செய்யாமலும், அவன் ஒரு ஸபைக்குப் போனால் அங்குள்ளவர்கள் அவனை மிகுந்த வணக்கத்துடனே உபசரிக்காமலும் இராகாள். அதிக திரவயம் உள்ளவன் எவ்வளவு மூடனாக இருந்தாலும், அவனுக்கும் மேற்சொல்லிய மாயாபதை நடக்கிறது, ஆனால் அந்தத் திரவயம் அவனை விட்டு நீங்காமல் இருக்கிற வரைக்குந்தான் மூடங்களிடத்தில் இருக்கும் செல்வப்பொருள் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டால், முன்பு எவ்வளவு அவர்களுக்கு மாயாபதை செய்தானோ அவனே அவர்களை அவயதிக்கிறான் செல்வம் இருந்தபோது நல்ல வாழ்நாட்களில் ஏறிக் கொண்டு பலபோகாளால் பின்தொடரப்பட்டுப் போன அநேக சீமான்கள் வீட்டு மூடப்பிள்ளைகள், செல்வம் போய்விட்ட பின்பு, அன்னத்துக்கும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு நடைப்பிணமாகத் திரிவதையும் நாம காண்கிறோம் ஆகையால், நாம செல்வமுடையவர்களாய் இருக்கிறோமென்று கலவியை அலக்ஷ்யம் செய்யக்கூடாது.

கல்வி கற்றபுது உரிய காலம் — விததையைப் பாலயத்தில் தானே அப்பாலிக்கவேண்டும் ஏனெனில், அந்தப் பருவத்தில் நம முடைய புத்தி வேறே யாதொன்றிலும் செல்லாதாகையால், அப்போது படித்தால், அது கல்லின்மேல் எழுதிய எழுத்தைப் போல நன்றாக மனத்தில் தரிகளும் பாலயத்தில் தானே படிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தாலும், நாம் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் புத்தியை வருத்தக்கூடாது அப்படிச் செயதால், வில்ல அகிகமாக வளைப்பின் அது எப்படி ஒடிந்துபோகிறதோ அப்படியே, நம்முடைய புத்தியின் கூமை மழுங்கிப்போகும் படிக்கவும் வெறுப்பு உண்டாகும் அந்தப் பருவத்தில் படிக்க வெறுப்பு உண்டானால், அதைப் பின்பு நீக்குகிறது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கும் பால்ய காலத்தில் நம் முடைய புத்தி முகயமாக விளையாட்டில் செல்லும் ஆகையால் நம் முடைய காலத்தில் மிகவும் கொஞ்சகாலத்தைக் கல்வி கற்பதில் உபயோகிக்கவேண்டும் அப்படிச் செய்யாமல், காலத்தை யெல்லாம் படிப்பில்தானே செலுத்தினால், புத்தி மிகவும் வருத்தத்தை அடையும் விளையாடுகிறதிலால் காலம் வீணாகப் போகின்றதே என்று எண்ணிச் சிலா தமது சிறுவர்களை இரவும் பகலும் படிப்பில்தானே அதிகமாக வருத்துகிறார்கள் அது ஸரியல்ல விளையாடுவதினால் மனத்திற்கு அதிக ஸந்தோஷம் உண்டாகிறது மல்லாமல், சரீரத்திற்கு ஸௌக்யமும் உண்டாகின்றது. விளையாடி வந்த உடனே படிக்க ஆரம்பித்தால், புத்தி படிக்கும் விஷயத்தில் நன்றாகச் செல்லும்

கவனம்.—நாம் ஒரு புத்தகத்தைப் படிக்க ஆரம்பிக்கும் போது, நம்முடைய மனதையெல்லாம் அதின் விஷயத்தில் செலுத்த வழக்கம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் ஆனால் அதைப் பாலயத்தில் தானே செய்யவேண்டும் அப்படிப் பண்ணாவிட்டால், நமது புத்தியினிடத்தில் வேறு விஷயங்கள் நுழைந்து, நாம் படிக்கிற விஷயம் இன்னதென்று நம்மால் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமல், பிரயோசனம் இல்லாமற்போகும், காலமுட வீணாகக் கழிந்துவிடும் ஆகையால், நாம் படிக்கிற புத்தகத்திலிருக்கும் ஸங்கதிகளை யெல்லாம் அறிய வேண்டுமானால், மனத்தை முழுதும் அவைகளில் செலுத்தவேண்டும் ஒரு புத்தகத்தை எடுத்தால், அதில் ஒவ்வொரு ஸங்கதியாகப் படித்து, அதின் கருத்தை அறிந்துகொள்ளவேண்டும் ஒருதரம் படிப்பதில் அந்த ஸங்கதி நம்முடைய மனத்தில் பதியாவிட்டால், மறுபடியும் படிக்கவேண்டும் அப்போதும் தெரியாவிட்டால், அது நன்றாக நம்முடைய மனத்திற் பதிக்கிறவரைக்கும் படித்து, பின்பு புதிந்தென்று தோன்றினால், புத்தகத்தை மூடிவிட்டு, படித்ததைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும். அல்லது, அதை முகபாடமாகச் சொல்லவேண்டும். அதன் பின்புதான் மறறொரு ஸங்கதியை கவனிக்கவேண்டும் அப்படிப் புத்தகம் முழுதும் படித்தானபின்பு, அதில் தோன்றிய ஸந்தேஹங்களை அவ்வவவிடங்களில் குறித்துக்கொண்டு, நமது உபாதயாயரையாவது அல்லது நம்மினும் கல்வியில் சிறந்தவார்களையாவது கேட்டுத் தெளிந்து, அவைகளை மனத்தில் அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் இவ்விதமாகவே, ஒவ்வொரு பாலயனும், அவசியம் தான் படிக்கவேண்டிய புத்தகங்களை யெல்லாம் படித்து, மனத்தைத் தன்னுடைய வசத்தில் வைத்திருந்தால், பின்பு அவனுக்கு அது அநேக நன்மைகளை உண்டெண்ணும் நாம் பாலயத்தில் அறியக்கூடாத கடினமான புத்தகங்களைப் படிக்கவேண்டுமென்று விருமபககூடாது அந்தக் காலத்தில் நமக்குக் கல்வியில் விற்பத்தியை உண்டாக்குவதும், நீதியைப் போதிப்பதும், தெய்வபக்தியை விளப்பதும் ஆகிய நூல்களைக் கற்கவேண்டும் அப்போது அருமையான நூல்களைக் கற்பதனால் நமக்குப் பயன் ஒன்றும் இல்லாமல் போகிறதன்றியும், சுறப்பிப்பவாளுடைய பரயாஸமும் நமது காலமுட வீணாகின்றன பாலய காலத்தில் படிக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தையும், படிக்கும் விஷயத்தில் மனத்தைச் செலுத்தும் வழக்கத்தையு மாதரம் ஸம்பாதித்துக்கொண்டால், பின்பு ஆயுள் இருக்கிறவரைக்கும் புத்தியினால் கல்வியை விரித்தி செய்துகொள்ளலாம்

படிக்கத்தகுந்த புத்தகங்கள் —உலகத்தில் வழங்கும் புத்தகங்களில் சில, பாலயர்கள் படிக்கத் தகாதனவாய் இருக்கின்றன ஆகையால், அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களைப் படிக்க நாம் விருப்பம் கொள்ள

லாகாது. அவைகளைப் படிப்பதனால், நம்முடைய புத்திக்குத் தோஷம் உண்டாகும் நாம் படிக்கத் தகுந்த புத்தகமென்று தெரியவந்தால், அது யாரால் செய்யப்பட்டது, அவர் எங்கே இருந்தவர், அவரைப் பற்றியும் அவர் செய்த நூலைப்பற்றியும் மனிதர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்கிற ஸங்கதிகளை முதலில் அறியவேண்டும். அவைகளை அறிந்தபின்பு, அந்த நூல் என்ன காரணத்தினால் செய்யப்பட்ட தென்றும், அந்த நூலாசிரியர் தன்னைக் குறித்தும் தன்னால் செய்யப்பட்ட புத்தகத்தைக் குறித்தும் என்ன சொல்லுகிறார் என்றும் பார்க்கவேண்டும் இப்படிப் பலவிதத்தினாலும் அது படிக்கத் தகுந்த தென்று தோன்றினால், அதைப் படிப்பதற்கு நம்முடைய காலத்தில் எது தகுதியான காலமாகத் தோன்றுகிறதோ அந்தக் காலத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஜனசங்கம் இல்லாத இடத்திற்போய் அதைப் படிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும்

படிக்கிற விதங்கள் — நாம் படிக்கிற இடத்தில் படுகை முதலானவைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது அப்படி வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அவைகளின்மேல் படுத்துக்கொண்டு படிக்க மனம் உண்டாகும் அதற்கு இடங்கொடுத்தால், படிப்பின்மேல் மனம் செல்லாமல், பகலில் நித்திரை செய்யும் கெட்ட வழக்கம் நமக்கு உண்டாகும்

நாம் இரவில் படிக்கும்போது, விளக்கின் ப்ரகாசம் நமது கண்களின்மேல் படாமலிருக்குமபடி அந்த விளக்கை எதனாலாவது மறைத்துப் புத்தகத்தின்மேல் மாதரம் அதன் ப்ரகாசம் தோன்றும்படி செய்து கொள்ளவேண்டும்.

நாம் ஒரு புத்தகத்தைப் படிக்கும்போது, அது இத்தனை பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றும், இன்னின்ன பிரிவில் இன்னின்ன விஷயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும், முன்னே அறிய வேண்டும்

நமக்கு ஒரு நூலில் உண்டாகிய ஸந்தேஹம் தீருகிறதற்கு முன்னே மற்றொரு நூலைப் படிக்கக்கூடாது அப்படிப் படித்தால், கல்வி நிரம்பாமல் போகிறதன்றியும், நாம் படித்த விஷயங்களெல்லாம் நமக்கு ஸந்தேஹமாகவே இருக்கும். ஆகையால், அப்போது கல்வியில் நமக்கு உண்டாகிய ப்ரயாஸம் வீணாகிறதன்றியும், நன்றாகக் கற்றவர்களில் வைத்து எண்ணப்படமாட்டோம் நாம் ஒருவர் படித்ததை மறுவாளைக்குப் படித்துப் பின்பு அன்றைப் பாடத்தைப் படிக்க வேண்டும் அதனால் படித்த விஷயங்களெல்லாம் நன்றாக ஞாபகத்தில் இருப்பதல்லாமலும், படிக்கப்போகிற பாடமும் ஸூலபமாகத் தெரியும். அநேக புத்தகங்களைப் போதுமானமட்டும் சிந்தனை செய்து

யாமல் படிக்கிறதைப் பார்க்கிலும், நாலேந்து நல்ல புத்தகங்களைச் சிந்தனையோடும் படித்தால், அவை பால்யர்களுக்குப் போதுமான கல்வியைக் கொடுக்காமற் போகமாட்டா. படிக்கத் தெரியாத ஒருவனிடத்தில் அநேக புத்தகங்கள் இருந்தாலும், அவைகளால் அவன் கெட்டிக் காரனென்று சொல்லப்படமாட்டான்; புத்தகங்களை விற்கிறவனிடத்தில் அநேக நல்ல புத்தகங்கள் இருந்தாலும் எப்படி அவைகளின் பயனை அவன் அறியாமல் இருக்கிறானோ அப்படிப்போலாவான்.

நாம் ஒரு புத்தகத்தை வாங்கி அதைப்படித்து அதிலிருக்கிற ஸங்கதிகளையெல்லாம் அறிவதற்கு முன்னமே வேறொரு புத்தகத்தை வாங்கக்கூடாது வாங்கினால் அதைப் படிக்க விரும்பி முன் படித்துக் கொண்டிருந்ததை விட்டுவிடும்படியாக நேரிடும் புதிய புத்தகத்தில் கொஞ்சதூரம் படித்துக்கொண்டுபோன பிறகு, மறுபடியும் பழைய புத்தகத்தின்மேல் மனம் திரும்பும் இப்படியே ஒன்றையும் முழுதும் நன்றாகப் படிக்கக்கூடாமல் காலம் வீணாகக் கழிந்து போகும் ஆகையால், படிக்கும்படி எடுத்த புத்தகம் முடிவதற்கு முன்னமே வேறொரு புத்தகத்தைப் படிக்க எத்தனப்படக்கூடாது.

கல்விப்பொருளின் விசேஷம்—நமக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் உபாத்யாயருக்கும், நம்மினும் கல்வியில் உயர்ந்தவர்களுக்கும், நாம் கீழ்ப்பட்டு நடக்கவேண்டும் அப்படி நடந்தால், அவர்கள் நம்மிடத்தில் இஷ்டம் உடையவர்களாகி, தாம் அதிக ப்ரயாஸப்பட்டுக் கற்றதையெல்லாம் நமக்குச் சொல்ல விரும்புவார்கள். பால்ய காலத்தில் வருத்தப்பட்டுக் கல்விப்பொருளை ஸம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டால் அதனால் நம்முடைய பருவகாலத்தில் நாம் ஸகல ஸௌக்யங்களையும் அடைவோம் பால்ய காலத்தில் கல்விப்பொருளை ஸம்பாதிக்காமல், நம்முடைய தாய் தந்தைகள் வைத்திருக்கிற செல்வப் பொருளை நமக்குப் போதுமென்று எண்ணியிருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், அந்தச் செல்வப்பொருள் என்றைக்கும் ஒருவரிடத்தில் நிலையாய் இருப்பதன்று: அது எப்போதாயினும் நம்மை விட்டு நீங்கிவிடும். கல்விப்பொருளோ வெள்ளதாலும் கொள்ளப்படாது; நெருப்பினாலும் வேகாது; வேந்தர்கள் கோபித்தவிடத்தும் அவர்களால் க்ரஹிக்கப்படாது; திருடர் முதலாயினோராலும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது; கொடுக்குந்தோறும் வீர்த்தியாகும்; காவல் முதலியவற்றால் பாதுகாப்பதையும் விரும்பாது: சரீரமாகிய பேழையும் புத்தியாகிய சாவியும் அழியாமலிருந்தால், அது நம்முடைய ஆயுள் இருக்கிற வரைக்கும் நம்மை விட்டு நீங்காமலிருக்கும்.

கலலாதவனிடத்தில் செலவப் பொருள் இருந்தால், அவனுக்கு அழைப்பாக்கிலும் சதரு வேறென்றும் இல்லை. மூட்டன், ஒன்றைப் பார்த்துப் படிக்கமாட்டாமையால் கண்ணிருந்தும் குருடென்றும், கற்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டறியாமையால் காதிருந்தும் செவிடென்றும், அழகு பொருந்திய மனித உருவத்தை உடையவனாக இருத்தும் கலவியறிவிலலாமையால் மரப்பாவை யென்றும், அறிவுடையோரால் இகழப்படுகிறான் நாம் கற்கும் கலவியானது நமக்கு ஸந்தோஷத்தையும் பெருமையையும் உண்டாக்குவது போல, நமது தாய் தந்தைகளுக்கும் சுற்றத்தார்களுக்கும் அப்படியே ஸந்தோஷத்தையும் பெருமையையும் உண்டாக்கும்

கல்வியே புருஷார்த்த சாதனம் -- கலவியைக் கற்றவன், எவ்வளவு தாழ்ந்தவனாக இருந்தாலும் களா நிலத்தில் உண்டாகிய உபபைப்போல, உயர்ந்தவர்களில் வைக்கப்படுகிறான். ஆதலால், நாம் அவனை நிஷித்தமாக நினைத்து அவனுக்கு மாயாதை செய்யாமலும் அவனிடத்தில் இருக்கிற கல்வியைக் கற்காமலும் இருக்கக்கூடாது நன்றாகக் கற்றவன் ஒருநில ஒரிடத்தில் வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும், அவன் கீததி எல்லாத் தேசங்களிலும் உலாவிக் கொண்டிருக்கும் கலலாதவன் புத்தியினால் எவ்வளவு யுக்தியாகப் பேசினாலும், படித்தவர்கள் அதனை ஒரு பொருளாக மதிக்கமாட்டார்கள் விதையை உடையவனுக்குக் கல்வியே சிறந்த ஆபரணமாக இருக்கும். ஆகையால், அவனுக்கு வேறே பூஷணம் வேண்டுமெனில் அவன் வேறே பூஷணத்தை அணிந்தால், அது அழகுக்கு அழகு செய்வதைப்போல் இருக்கும் உலகத்தில் அறம் பொருள் இன்பமவீடு என்று சொல்லுகின்ற இந்த நான்கு உறுதிப் பொருள்களுக்கும் கலவியானது முக்ய சாதனமாக இருக்கின்றது ஆதலால், நாம் இம்மையில் செல்வத்தையும் புகழையும் மறுமையில் மோக்ஷத்தையும் அடையவேண்டும் என்று விரும்பினால், கல்வியைக் குறைவாகக் கற்றுக்கொள்வோமாக

ஸ்நேஹம் செய்ய்தல்

உண்மையான ஸ்நேஹர்கள் -- உலகத்தில் எல்லா மனிதர்களையும் ஸநேஹிப்பது நமக்கு அவசியமாக இருந்தாலும், அவர்களெல்லாம் நம்முடைய ஸநேஹிதாக்கென்று நாம் நினைக்கக்கூடாது அவர்களில் ஒருவன் அல்லது இரண்டு பெயர் நமக்கு உண்மையான ஸநேஹிதராக இருப்பார் அவர்களை, அநேக ரத்தினங்களில் ஸகலவிதத்திலும் யோக்யதையுள்ள ரத்தினத்தைப் பார்த்துத் தெரிந்து எடுத்துக்கொள்வ

தைப்போல், பலவிதத்திலும் சோதித்துப் பார்த்து, உண்மையானவர்களை என்று தெரியவந்தால், பின்பு நாம் அவர்களுடன் மனங்கலந்து ஸநேஹிக்கவேண்டும்

உண்மையல்லாத ஸநேஹிகள் — உண்மையான ஸநேஹிதர்களை ஸம்பாதிப்பதும், ஒருவேளை அகப்பட்டாலும் அந்த ஸநேஹத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதும், நமக்கு வெகு கடினமாக இருக்கும். சிலா, தம்முடைய சொந்த பரயோசனத்திற்காக நமமை ஸநேஹிதது, அது முடிகிறவரைக்கும் நமக்கு உண்மையானவர்களைப் போலவும், நமது காயங்களில் சிரத்தையுடையவர்களைப் போலவும் இருப்பார்கள் அவர்களுக்கு நமமால் ஆகவேண்டிய காயம் முடிந்தவிட்டால், பின்பு நமமைவிட்டு நீங்கிப்போவார்கள் இவர்களை நமக்கு ஸநேஹிதர்களென்று நமபி அவர்களோடு நம்முடைய ரஹஸ்யங்களை யெல்லாம் சொல்லக்கூடாது. சொன்னால் பின்பு அவர்களால் நமக்குப் பொல்லாங்கு ஸம்பவிக்கும்

நட்பாராப்தம் — ஒருவா நமமோடு ஸநேஹிக்கவந்தால், உடனே நாம் அவரை ஸநேஹிக்கக் கூடாது அவருடைய நடக்கைகளை யெல்லாம் நாளாவட்டத்தில் பார்த்து, நமமால் எதுவாகிலும் பெறவேண்டியோ அல்லது நமது நட்பை மாதிரம் விருமபியோ ஸநேஹிக்க வந்தவரா என்று அறியவேண்டும் நமது ஸநேஹத்தை விருமபி வந்தவராக நமக்குத் தெரிந்தால், நாம் சில கெட்ட காயங்களில் ப்ரவேசித்து அவா நம்முடைய க்ஷேம் ஸௌக்யங்களை உண்மையாகக் கோருகிறதை அறியவேண்டும் அப்படிச் செய்யும்போது, நல்ல புத்திகளைச் சொல்லி, அந்தக் கெட்ட காயங்களில் நின்றும் நமமை நீக்காமல் பராமுகமாக இருந்தால், அவா ஏதோ தமது சொந்த காயநிமித்தம் நமமிடத்தில் வந்தாரென்று அறிந்து, அவரிடத்தில் நாம் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கவேண்டும் ஸநேஹபங்கம் வந்தாலும் வரட்டுமென்றெண்ணி, அதனால் தங்குப் பயனிருந்தாலும் அதைப் பாராமல், நமமை தூவிஷ்யத்தில் பரவேசிக்க வொட்டாமல் தடுத்தால், நமது ஸௌக்யத்தை விருமபுகிறவரென்று அறிந்து, வெளியிட்டாலும் நமக்குப் பொல்லாங்கு விளையாத சில ரஹஸ்யங்களைச் சொல்லி அதை அவா தம் மனத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றுவதையும் வெளியிடுவதையும் அநயரைக்கொண்டு கேட்பித்து அறியவேண்டும் நாம் இப்படிச் சோதித்ததில், அவா ஸரியானவராக இருந்தால், பிறகு அவரோடு உண்மையாய் ஸநேஹிக்கவேண்டும் அன்றியும், அவா மேலான கல்வியும் நன்னடக்கையும் உடையவராக இருக்கவேண்டும் நாம் இவ்வுளவு ப்ரயாஸப்பட்டு ஸம்பாதித்த ஸநேஹத்தை ஜாகரதையாய்க் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்நேஹரீல் மூன்று வகை.—யாதொரு பயனையும் விரும்பாமல் ஸ்நேஹிப்பவன் உத்தமன் என்றும், பந்துத்துவம் செல்வம் முதலிய வற்றைக் கருதி ஸ்நேஹிப்பவன் மத்திமன் என்றும், ப்ரயோசனத்தை விரும்பி ஸ்நேஹிப்பவன் அதமன் என்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள் ஆதலால், நாம் ஒரு பயனையும் கருதாமல், எவர்கள் நற்குண நற்செய்கைகளை உடையவாகளாய் இருக்கிறார்களோ, அவர்களை ஸ்நேஹிக்கவேண்டும்.

ஸ்நேஹருக்கு வரும் விபத்தை நீக்கல் — நம்முடைய உண்மையான ஸ்நேஹிதார்களுக்கு நாம் மனமறிந்து ஒரு தீங்கும் நினைக்கக் கூடாது. யாராகிலும் அவர்களுக்குத் தன்பஞ்செய்ய நினைக்கிறதாகக் கேள்விப்பட்டாலும், அது நமக்கு வருவதைப்போல நினைத்து, வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்து, ஸ்நேஹனுக்கு வரும் அந்த விபத்தை விலக்கவேண்டும் இப்படிச் செய்யும் விஷயத்தில் நமக்குப் பணச் செலவு முதலிய உருததங்கள் நேரிட்டாலும், அவற்றிற்குப் பின்வாங்கக் கூடாது. இந்த ப்ரகாரம் நாம் செய்ததை நாமே நம்முடைய ஸ்நேஹிதரோடு சொல்லக்கூடாது. ஆனால், மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட தூவிஷயத்திற்கு உள்ளாகாமலிருக்கும்படி அவர்களுக்கு நல்ல புத்திகளை மாதரம் சொல்லவேண்டும் நாம் நம்முடைய ஸ்நேஹிதர்கள் விஷயத்தில் எடுத்துக்கொண்ட ப்ரயாஸையை அவர்கள் யாராகிலும் அறியும்போது, நமது புத்திகளும் நாம் அவர்களமேல் வைத்திருக்கும் அன்பிற்கும் அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைநது, நம்மிடத்தில் அதிக விசுவாஸமாக இருப்பார்கள்: அல்லாமலும் நமக்கு ஆபத்து வந்த காலத்திலும், நம்மை விட்டுப் பிரியாமல், அது தமக்கு வந்ததுபோல நினைத்து, நபமை அதிலிருந்து நீக்கவேண்டியதற்காகத் தகுந்த முயற்சியும் செய்வார்கள்.

ஸ்நேஹரிடத்தில் மர்யாதை — நாம் நமது ரஹஸ்யங்களை நம்முடைய உண்மையான ஸ்நேஹிதர்களோடு மறைக்காமல் சொல்லிவிடவேண்டும் அவர்கள் நம்முடைய வீட்டிற்கு வந்தால் ஸகல மர்யாதைகளும் செய்யவேண்டும். ஸ்நேஹிதர்களதானே யென்று அலக்ஷயமாக இருந்தால், அவர்களுடைய மனத்தில் வெறுப்பு உண்டாகும்; பின்பு ஸ்நேஹத்துக்குக் கெடுதி நேரிடும். நாம் மேலான கல்வியையும் தொழிலையும் உடையவர்களை நூதனமாகக் கண்டால் அவர்களுக்கு என்ன மாயாதை செய்வோமோ, அந்த மர்யாதை நம்முடைய ஸ்நேஹிதருக்கும் எப்போதும் செய்யவேண்டும். ஸ்நேஹம் நீடித்திருக்க விரும்பினால், நாம் நமது ஸ்நேஹிதர்மேல் மனத்தில் அணு மாத்திரமும் பகை வைக்கக்கூடாது. நமது ஸ்நேஹிதர்களின் கல்விக்கும் ஐசவர்யத்திற்கும் பொருமை படக்கூடாது. அப்படிப் பொருமைப் படுவது ஸ்நேஹத்துக்கு நஷ்டத்தை உண்டெண்ணும். ஒரு ஸ்நே

ஹிதன் கெட்டவழியில் போனால், அதைத் தடுப்பது அவனுடைய உண்மையான ஸநேஹிதனுக்குக் கடமையாக இருந்தாலும், அவனைத் தடுத்து நல்லவழியில் கொண்டுவர யத்தனப்படும்போது, அவனுக்குச் சொல்லுகிற புத்தியும் வாரததையும் ஹிதமாகவும் மதுரமாகவும் இருக்க வேண்டும் நம்முடைய ஸநேஹிதர்கள் ஒரு கெட்ட காயம் செய்திருந்தால், அதைப் பலதரம் எடுத்துப் பேசக்கூடாது எந்தத் தருணத்தில் சொன்னால் கோபிகாமல, நாம சொல்லுகிறது புத்தியென்று நினைப்பார்களோ, அந்த ஸமயத்தில்தானே நன்றாய் அவர்கள் மனத்தில் படுமபடியாகச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு அதைப்பற்றி யாதொன்றும் சொல்லலாகாது

உண்மையான ஸநேஹரிடத்தில் நமது கடமை — உலகத்தில் நமக்கு உண்மையான ஸநேஹிதர்கள் அகப்பட்டிருந்தால், அதை நமக்குப் பெரிய பண்புதையல் அகப்பட்டதைப்போல் நினைக்கவேண்டும் நாம் எவ்வளவு தூரத்தில் போயிருந்தாலும், நமது உண்மையான ஸநேஹிதர்களை எப்போதும் மறக்காமல், அவர்களுக்கு நம்முடைய க்ஷேமத்தைக் குறித்து அடிக்கடி தெரிவித்து, அவர்களது ஸுக ஸமாசாரத்தையும் கடிதமூலமாக அறிந்துகொண்டிருப்பது நமக்குக் கடமையாக இருக்கவேண்டும்

மற்றவர்களிடத்தில் நடக்கும் விதம் — உலகத்தில் நமக்கு இரண்டொருவா உண்மையான ஸநேஹிதர்களாக இருந்தாலும், மற்றவர்களையும் நாம் ஸநேஹிதர்களைப் போலவும் பந்துக்களைப் போலவும் எண்ணி, எல்லாரோடும் பரியமாகப் பேசவேண்டும் நாம் அப்படிக்கில்லாவிட்டால் எல்லாரும் நமக்கு விரோதிகளாக இருப்பார்கள் அப்போது நம்முடைய மனத்திற்கு அதிக வருத்தம் உண்டாகும். ஆகையால், நாம் எல்லாரோடும் பரியமாகப் பேசிக்கொண்டும், மேலோருடைய ஸநேஹத்தை தூதனமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டும் இருக்க வேண்டும் தோட்டக்காரன் தான் வைத்த மாங்களித்திலிருந்து அதிக பலனைப் பெறவேண்டி எப்படி ஜாகரதையோடு அவைகளுக்கு நல்ல ஒரு முதலானவைகளைப் போடுவானோ, அப்படிப் போலவே, உலகத்திலிருக்கும் எல்லா மனிதர்களும் நமமை விசுவாவிகக வேண்டியதற்காக நாம் அவர்களோடு இன்சொல் சொல்லவேண்டும் நாம் எல்லாரிடத்தும் விசுவாஸம் உடையவர்களாக இருந்தால், நமக்கு அந்நயர்களும் பகைவர்களும் இல்லாமல், யாவரும் உறவினர்களாக இருப்பார்கள் அப்படியிருப்பது உலகத்தில் நாம் அடையவேண்டும் நன்மைக்கெல்லாம் காரணம் ஆதலால், எல்லா மனிதர்கள் மேலும் பரிதியாய் இருப்பது நமக்கு முக்ய கடமை என்று அறிவோமாக

பணம் சம்பாதித்தல்.

பாபமில்லாத தொழின் முயற்சி — பணம் ஸம்பாதிப்பதற்கு உலகத்தில் அநேக தொழில்கள் இருந்தாலும், அவற்றுள் எது பாப மில்லாததாயும் ஒருவருக்கும் வருத்தத்தை உண்டாக்காததாயும் இருக்கிறதோ அந்தத் தொழிலையே நாம் கைப்பற்றவேண்டும். பாபத்தை உண்டுபண்ணும் களவு சூது மோசம் முதலானவைகளால் நமக்குப் பணம் சீகரத்தில் அதிகமாகப் பெருகினாலும் அந்த தரவியம் விரைவில் நமமைவிட்டு நீங்கிப்போகும் நாம் செயத அததீததொழில் களால் உண்டான பாபமாதரம் நமமைவிட்டு நீங்காது. அதைக் குறித்துக் கடவுளால் தண்டிக்கப் படுவோம் உலகத்தில் அநேகா தங்களுக்கிருக்கிற மேலான அதிகாரத்தினால் ஏழைகளை வருத்திப் பணத்தைப் பறிக்கிறார்கள் அதனால் அவர்கள் ஸௌக்யம் அடைகிறதும் அதை அனுபவிக்கும் அவர்கள் ஸந்தி விாததி அடைகிறதும் இல்லை ஹிம்ஸை செய்து பொருள் ஸம்பாதிப்பவர்கள் உயிருடன் இருக்கிறவரைக்கும், தாங்கள் செய்யுங் கொடுமை எவ்விஷயத்தில் வெளியாகுமோ, அதனால் தமக்கு என்ன தண்டனை ஸம்பவிக்குமோ என்று இரவும் பகலும் மனவருத்தம் கொண்டிருப்பது மன்றி, அந்தப் பொருளை யாரிடத்திலாவது கொடுத்துவைக்கத் துணிகிறார்கள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டவர்கள் அதை அபஹரித்துக்கொண்டு தங்களிடத்தில் கொடுத்தவர்களுையாவது அல்லது அவர்களுக்குப் பின்பு அவர்கள் வம் சஸ்தர்களுையாவது வஞ்சிக்கிறார்கள் எவாகளும் வருத்தமுறம்படி ஸம்பாதிக்காமல், நாம் சரீரப்ரயாஸப்பட்டுப் பொருள் ஸம்பாதித்தால், அதை நாம் ஒருவருக்கும் அஞ்சாமல் அனுபவிக்கலாம் அதை அனுபவிக்கும் நமது வம்சஸதர்களும் நன்றாக விர்த்தியடைவார்கள் அந்தப் பொருளை ஒருவரும் அபஹரிக்கமாட்டார்கள் ஒருவேளை அபஹரித்தாலும், அது நமது சொந்த முயற்சியினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதாகையால், நயாயஸதலத்தில் பிராது முதலானதுகளும் செய்து அதைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கமாட்டோம்.

ஜீவனோபாயம்.—மனிதர்கள் எவ்வளவுப் ப்ரயாஸப்படுகிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி கூலி கொடுக்கக் கடவுள் வித்தமாக இருக்கிறான். நாம் ப்ரயாஸப்படாமல் இருந்தால், ஜீவிப்பது கடினமாக இருக்கும் உலகத்தில் பொருளானது எல்லாவற்றிற்கும் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது அதை ஸம்பாதித்தால், மற்றவைகளை ஸம்பாதிப்பது மிகவும் எளிதாக இருக்கும் ஆகையால் நாம் நல்ல வழியில் முயன்று பொருளை ஸம்பாதித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் உலகத்தில் மனிதர்கள் யாவரும் ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்யவேண்டிய

தற்குப் போதுமான வஸ்துகள் இருக்கின்றன அந்த வஸ்துக்களில் ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொன்றைத் தனது புத்தியினால் தொழிற்படுத்தி அதைத் தனது உழைப்பிற்குத் தகுந்தபடி விலைப்படுத்தி அந்தப் பணத்தினால் ஜீவித்துக்கொண்டுவரலாம்

பயிர்த்தொழில் — மனிதர்களில் சிலா தேஹபலத்தை உடையவர்களாகவும், சிலா புத்தியை உடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தேஹ பலத்தோடு கூடியவர்கள், தொழில்கள் பலவற்றிலும் பயிரிடும் தொழில் மேலானதாகையால், அதில் பரவேசிப்பது நலமாக இருக்கும் புத்திமான்களாக இருப்பவர்கள் உலகத்தவர்களால் தாவிக்கப்படாத வர்த்தகமசெய்தல் கலவிகற்பித்தல் முதலாகிய குற்றமற்ற தொழில்களில் பரவேசிக்கலாம் பயிரிடும் தொழில் செய்பவனுக்கு ஸமானமாக உலகத்தில் மற்றொருவனையும் சொல்லக் கூடாது ஆனால் அவன் அதிக ஜாகரதையோடும் வயல்களைச் சுற்றிப் பாததுக்கொண்டு, எந்தக் காலத்தில் எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்துகொண்டு தனக்குக்கீழ் அநேக வேலைக்காரர்களும் காயகாரர்களும் இருந்தாலும் அவர்களை நம்பாமல், ‘உடையவன் கண்ணோடாப் பயிர் அழியும்’ எனப்பதை அறிந்து, எல்லாக் காயங்களுமும் தானே பாததுக்கொண்டு வந்தால், அவனது வயல்கள் நன்றாக விளையாமலும் அவனுக்கு தரவாயலாபம் உண்டாகாமலும் போகமாட்டா ஆகையால் நமக்கு தேஹ பலமும் பயிரிடுகிறதற்குப் போதுமான முகாந்தரங்களும் இருந்தால், அதை விட்டு வேறொரு தொழிலில் பரவேசிக்கக்கூடாது நமக்குப் போதுமான தேஹபலம் இல்லாவிட்டால் அப்போது மாதரம் மறந்த தொழிலில் பரவேசிக்கவேண்டும்.

வர்த்தகத்துக்கு அவசியமானவை — முன்னே நாம் வாதகம் செய்கிறதற்கு நமமிடத்தில் கொஞ்சம் முதல் இருக்கவேண்டும் அதனோடு பொய்யாமையும் இருக்கவேண்டும் இவ்விரண்டும் இருந்தால் நமக்கு அதிக லாபம் உண்டாகிறது மல்லாமலும் நமது வாதகம் நீடித்தும் இருக்கும் நாம் கொண்டு விற்கப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு அதிக லாபம் வைக்காமல் அவைகளை வேண்டி வருபவர்களுக்குக் கொடுத்தால், எல்லாரும் நமமிடத்தில் வருவார்கள். ஒருகாலத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டியவைகள் நம்மிடத்தில் இல்லாவிட்டாலும், நாம் பொய் சொல்லமாட்டோம், அதிக லாபம் வைத்துக்கொள்ளமாட்டோம் என்று அவர்கள் நம்மை அறிந்திருப்பதினாலே, அந்த வஸ்துகளை நமமுடைய மூலமாக வரவழைத்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்வார்கள் அப்படி வரவழைத்துக் கொடுப்பதினால் நம்முடைய ப்ரயாஸைக்குத் தகுந்தபடி நமக்குத் தரவு கொடுப்பார்கள். இப்படி யாவரும் நமமிடத்தில் அதிக நம்பிக்கை வைப்பதனால், அதிக

லாபம் வைத்து விற்பவனுடைய கடையைப் பாகுகிலும் நமது கடையில் விற்பது முதல் அதிகப்படும, லாபமும் அதிகமாகும். அப்படிக்கில்லாமல், கொள்வது அதிகமாகவும் விற்பது குறைவாகவும் இருந்தால், அந்த வாததகம் வருத்தியாகமாட்டாது நமக்குக் கிடைத்த லாபத்தை நாம் வீணசெலவு செய்யாமல் நமக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு செலவுசெய்து, மற்றப பணத்தைச் சிக்கனமாகச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டால், சில நாட்களுக்குப் பிறகு நாம் பெரிய வர்த்தகர்களென்றும் பொருளுடையவர்களென்றும் சொல்லப்படுவோம்

வியாபார மார்க்கங்களை அறிதல் -- நமக்கு முதல் எவ்வளவு இருந்தாலும், செலவு மட்டாகச் செய்யாமல் வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்தால், அந்த முதல் குறைந்துபோகும்: அன்றியும் வெகுசீக்கிரத்தில் கடன்காரர்கள் ஆகிவிடுவோம் பாலயகாலத்தில் நாம் வர்த்தகம் செய்ய விரும்பினால், நாமே அந்தப் பருவத்தில் வர்த்தகம் செய்ய பரவேசிக்கக்கூடாது நல்ல யோசனாவுகவும் எல்லாராலும் அறியப்பட்டவனாகவும் இருக்கிற ஒரு வர்த்தகனிடத்தில் சில காலம் பழகவேண்டும் அப்படி இருக்கும்போது, அந்த வாததகன் செய்கிற வியாபார மார்க்கத்தை யெல்லாம் அறிந்துகொண்டு, பின்பு அவனுடன் பங்கு சேரவேண்டும் பங்காக இருந்து வாததகம் செய்யும்போது, நாம் கொண்டு விற்கிற எல்லாச் சரக்குகளின் கரயமும், அவைகள் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகின்றனவோ அதையும் நாம் ஒரு கணக்கில் பதித்துக்கொண்டு, கடைசியில் நமது கணக்குப் பரகாரம் நமக்கு லாபம் ஸரிவரப பாதத்துக்கொள்ளவேண்டும் வேறொருவனுடைய உதவியில்லாமல் வாததகம் செய்யும் தராணி நமக்கு உண்டானால், அப்போது நாம் தனித்து வியாபாரம் செய்துகொள்ளலாம். வர்த்தகமானது பயிரிடும் தொழிலுக்கு ஸமானம் ஆகாவிட்டாலும் அதற்கு இரண்டாவதாகச் சொல்லலாம் ஏனென்றால், வாததகனும் ஒருவனுடைய அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாதவனாக இருக்கிறான்.

உவாத்திமை, ஸேவகம் -- கற்பிக்கும் சொழிலும் ஒருவரிடத்தில் ஸம்பளத்திற்கிருக்கும் தொழிலும் அதமமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும், உபாதயாயாகள், தமக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஸம்பளத்தின்மேல் லக்ஷ்யம் வைக்காமல், தமமிடத்தில் விடப்பட்ட பிள்ளைகளைத் தமது சொந்தப் பிள்ளைகளேபோல பாவித்து, அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளை யெல்லாம் கற்பித்துக்கொண்டும், ஒருவரிடத்து ஸேவிப்பவர்கள் தமக்கு இடப்பட்டிருக்கிற வேலையைத் தமது சொந்த வேலையைப்போல நினைத்துச் செய்துகொண்டும் வந்தால், பிள்ளைகளின் தாய் தந்தைகளும் வேலைகள் கொடுத்த ஏஜமான்களும் தங்களுக்

சூக கிடைத்திருக்கிற உபாத்தியாயர்களின்மேலும் கார்யகாரர்களின் மேலும் அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்திருப்பார்கள். அப்படி ஸந்தோஷத்தை அடைகிறவாகளிதத்தில் இருப்பது யாருக்கும் வருத்தமாக இராது நாம் உண்மையாகப் பாடுபட்டு ஸம்பாதிப்பது கொஞ்சமாக இருந்தாலும், அது மேன்மையைத் தரும் ஆகையால், நாம் பணம் ஸம்பாதிக்கப் ப்ரவேசிகமும் எல்லா விஷயங்களிலும் உண்மைபாக இருந்து, நமக்கு நயாயமாகக் கிடைத்த லாபத்தினால் உஜ்ஜீவீதமாகுகொண்டு வரவேண்டும்

தாமம் — நாம் நயாயமாக ஸம்பாதிக்கும் பொருளில் சிலவற்றை எளியவர்களுக்கும், கூன் குருடு ஊமைகளுக்கும், வேலைசெய்ய முடியாத கிழவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். தமது உழைப்பினால் ஜீவிகமும் திறமை உடையவர்களாய் இருந்தால், அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்கக்கூடாது. கடவுள் ஒருவனுக்கு அதிக தரவியத்தைக் கொடுப்பது, ஏழைகள் முதலானவர்களுக்குக் கொடுக்கிறதற்கே யன்றி, தேவதத்தில் திடமிருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுத்தது அவர்களை முழுச் சோம்பேறிகள் ஆக்குகிறதற்கன்று

தாமம் செய்கிற விதம் — நாம் போகும் வழியில் எவர்களாகிலும் இருக்க வீடிலலாமலும் உடுக்க வஸ்திராமிலலாமலும் இருந்தால், அவர்களுக்கு நமது கையிலிருக்கும் பணத்தை வீடு கட்டிக்கொள்ளவாவது வஸ்திரம் வாங்கிக்கொள்ளவாவது கொடுக்கவேண்டும் அப்படிக்கொடுக்கும் போது நாம் இன்னொன்று அவர்களுக்கு அறிவிக்கக்கூடாது. நாம் ஒருவரோடும் இன்ன இடத்தில் இன்னொருக்கு இவ்வளவு கொடுத்தோமென்று சொல்லவங்கூடாது நாம் செய்ததை உடனே மறந்துவிடவேண்டும் நம்மை அவர்கள் அறிந்தால், அவர்கள் மற்றவர்களோடு சொல்லுவார்கள். அதை அறிந்து அவர்கள் தம்மிடத்தில் போதுமான பணம் இருந்தாலும், நமமுடைய பணத்தை கரவறிக் கவேண்டி மிகுந்த தரிதரம் அடைந்தவர்களைப் பால் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு, நமது முன்பாக வந்து நமக்கு அதிக வருத்தத்தைக் கொடுப்பார்கள். ஆகையால் நாம் செய்கிற தருமம் ஒருவருக்கும் மீதரியாமல் இருக்கவேண்டும்

நாம் இருக்கப்பட்ட இடத்தில் யாராவது எளியவர்கள் வயாதியை அடைந்திருந்தால், நாம் எப்படிப்பட்ட மேலான தொழிலை உடையவர்களாக இருந்தாலும் அதனால் நாம் கௌரவப்பட்டவர்களென்று எண்ணமல், உடனே அவர்களைப் போய்ப் பார்த்து, அவர்களுக்கு வைதயத்துக்கும் சாப்பாட்டுக்கும் வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் அந்த வ்யாதியிலிருந்து ஸௌக்யம் அடையும்ளவும் நாஸ்தோறும் விசாரணை செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும்

தாய தந்தைகள் இல்லாத பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றவும், ராஜ்யபாலனத்தின் பொருட்டு அந்நேசத்தில் போய்ச் சண்டையில் இறந்தவர்களுடைய மனைவிகளைக் காப்பாற்றவும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஸபைக்கும், கூன் குருடு முதலானவர்களுக்கு வந்த வ்யாதிகளைப் போக்கும் படியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற வைத்யசாலைக்கும், நம்மால் கூடிய மட்டும் மாதம் மாதம் நமக்கு நயாயமாக வரும் பொருளில் கொஞ்சம் கொடுக்கவேண்டும் தாமம் செய்வதால் நமக்கு நாளுக்குநாள் அதிக ஐசுவரியமும் புணயமும் உலகத்தாரால் புகழ்ச்சியும் உண்டாகும் தாமம் செய்யாவிட்டால், நாம் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கும் பொருளினால் மறுமையில் ஒரு பயனையும் அடையமாட்டோம் தரவவியமானது ஒருவரிடத்திலும் நிலையிருப்பதன்று என்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகையால், அப்படிப்பட்ட பொருளை நாம் பெற்ற பொழுதே நம்மால் கூடியமட்டும் ஏழைகள் முதலானவர்களுக்கு உதவி, உயிருக்குத் துணையாகிய புணயத்தைத் தேடிக்கொள்வது நமக்கு முக்ய கடமைபாக இருக்கின்றது

சேலவு — நாம் பரயாஸப்பட்டு நயாயமாக ஸம்பாதிக்கிற பொருளை வீணசெலவு செய்யக்கூடாது நாம் செலவு செய்யும்போது, ஒவ்வொரு காலையும் எவ்வளவு பரயாஸப்பட்டு ஸம்பாதித்தோமோ அதை ஆலோசிக்கவேண்டும் நாம் செலவுசெய்யும் விஷயம் நயாயமானதாகவும் அவசியமானதாகவும் இருக்கவேண்டும் அப்படிக்கிருந்தால், அதற்கு எவ்வளவு செலவு பிடிக்குமோ அதைக் குறிப்பிட்டு, அதில் குறைக்கலா மென்று நமக்குத் தோன்றுகிறதைக் குறைத்துவிடவேண்டும் நம்முடைய கராயங்களில் இப்படிச் சிக்கனமாகச் செலவு செய்யாமல் விசேஷமாகச் செய்தால், நம்மிடத்தில் எவ்வளவு தரவியம் இருந்தாலும் அது கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் செலவழிந்து போகும்

அதிகப்படி செலவை ஸரிககட்டும் விதம் — நாம் ஸம்பாதித்துவைத்த பொருளில் செலவான தொகைக்குப் பதில் உடனே ஸம்பாதித்து அதனோடு சேரக்கவேண்டும் அல்லது, அந்தத் தொகை அதனோடு சேருகிறவரைக்கும், நமது தினமானச் செலவில் நாள்தோறும் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டேவந்து, செலவழிந்த தொகை முழுதும் சேரந்தபின்பு வழக்கப்காரம் செலவு செய்யலாம் நாம் இவ்வளவு சிக்கனமாக இருந்தால், உலகத்தில் பணம் ஸம்பாதித்து அதை ஸத்கராயங்களில் உபயோகப்படுத்தாமல் தூவிவிடங்களில் உபயோகப் படுத்துகிறவர்களால் சிக்கனக்காரர்களென்று சொல்லப்படுவோம். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதினால் நமக்கு ஒரு கெடுதியும் இல்லை அதற்கு நாம் வெட்கப்படுதலும் கூடாது.

வுருவுக் கேற்ற செலவு —நாம் தூர்விஷயங்களில் ப்ரவேசித்துப் பணத்தை வீணசெலவு செய்யாமல் ஜாககிரதையாய் நல்ல விஷயங்களில் செலவு செய்துகொண்டு வரவேண்டும் வரவு முழுமையும் செலவிடும்படியாக சாஸ்தரம் இல்லை வரவு இரண்டு பங்கும் செலவு ஒருபங்குமாக இருக்கவேண்டும் இப்படிச் செய்யாமல், சிலா தமது வரவிற்கும் அதிகமாகக் கடன் வாங்கிச் செலவு செய்து, பின்பு பல வித்ததிலும் அபகீர்த்தியும் கடனகாரா என்கிற பெயரும் மனக்கவலையும் அடைகிறார்கள் ஆகையால், நாம் எப்போதும் வரவு இவ்வளவு என்று அறிந்து அதற்குத் தக்கதாகச் செலவழிக்கவேண்டும்

கல்யாணம் செய்துகொள்ளுதல்.

கல்யாணத்துக்கு உரிய வயது —புருஷன், இருபத்தைந்து வயதில், தன் வயதிற்கு நாலு ஐந்து வயது குறைந்த வயதை உடைய வளாய் அதிக ரூபமாகவும் அஸங்கியமாகவுமில்லாமல் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்த விவேகசாலியாக இருக்கிற ஒரு பெண்ணைப் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும் ஒருவன் இருபத்தைந்து வயதுக்கு முன்னே கல்யாணம் செய்துகொள்ளக்கூடாது ஏனெனின், அந்தப் பருவத்துக்குமுன் எல்லாவற்றிற்கும் முக்கிய காரணமாகிய கல்விப்பொருளை ஸம்பாதிக்கவேண்டு மாகையால், அப்போது கல்யாணம் செய்துகொண்டால், படிப்பினமேல் மனம் செலவுதற்கு அநேகம் இடையூறுகள் உண்டாகின்றன அதனறியும், பாலயகாலத்தில் ஒரு வேளை பிள்ளைகள் உண்டானால், அந்தப் பிள்ளைகளால் உண்டாகும் இன்பத்தை அடையத்தகுந்த பருவம் அதல்லாதபடியால், பிள்ளைப் பேற்றினால் அடையும் இன்பத்தையும் இழந்துபோவான் அதிபாலயத்தில் கல்யாணம் செய்துகொள்வதினால் இன்னும் அநேக வருத்தங்கள் உண்டாகின்றன என்னவென்றால், பதினாறு அல்லது பதினெட்டாவது வயதில் புருஷர்களுக்குப் போதுமான பலம் இராதாகையால், அந்த வயதில் உண்டாகின்ற பிள்ளைகளும் அதிக பலசாலிகளாக இருக்கமாட்டார்கள் அதிபாலயர்களுக்குப் பிறக்கின்ற பிள்ளைகள் பலசாலிகளாக இராமல் அதிக சீகரத்தில்தானே மரணத்தை அடைந்துகொண்டு வருகிறார்கள் இந்தத் தேசத்தில் அதிபாலயத்தில்தானே கல்யாணம் செய்கிற சில ஜாதியார்களுடைய புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் பிறக்கிற பிள்ளைகளுக்கும், நல்ல பருவத்தை அடைந்த

பின்பு கல்யாணம் செய்கிற இங்கலிஷ்காரருக்கும் இன்னும் மற்ற ஜாதியர்களுக்கும் பிறக்கிற பிள்ளைகளுக்கும் இருக்கிற பலமே, மேற் சொல்லியதற்குப் போதுமான தருஷ்டநாதமாக இருக்கின்றது

வயோதிக விவாஹம்.--இருபத்தைந்தாவது வயதில் ஒருவன் கல்யாணம் செய்துகொள்ள, அவனுடைய இருபத்தாறாவது அல்லது இருபத்தீழாவது வயதில் அவனுக்குப் பிள்ளை உண்டானால், அந்தப் பிள்ளைக்கு இருபத்தஞ்சு வயதாகும்போது, தகப்பனுக்கு ஐம்பது ஐம்பத்திரண்டு வயது ஆகும் அப்போது தகப்பன் முதுமையை அடைகிறான் பிள்ளை அவனைக் காப்பாற்றும் நிலையை அடைகிறான். ஆகையால்தான் பெரியோர்கள் “அறநான்கிற பெற்றபிள்ளை முன்னாளில் தேடிவைத்த பொருள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் சிலர், இருபத்தைந்து இருபத்தாறாவது வயதில் கல்யாணம் செய்துகொள்ளாமல், ஐம்பதாவது வயதில் கல்யாணம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அது எவ்விதத்தாலும் ஸரியானதன்று ஏனென்றால், மனிதர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற ஆயுள் ப்ரமாணத்தில் ஐம்பதாவது வயது ஸரியாதியானதால், அப்போது மனிதர்களுக்கு இருக்கும் பலத்தில் பாதிக்கு அதிகமாகவே குறைந்துபோகின்றது ஆகையால், கல்யாணம் அந்த வயதில் செய்துகொண்டால், பிள்ளை உண்டாகாது உண்டானால், அதிக பாலயாகளுக்குப் பிறக்கிற பிள்ளைகள் எப்படி பலவீனமாக இருக்கின்றனவோ அப்படிப்போலவே இருக்கும் அதன்றியும், பிள்ளைகளை வளர்த்துப் படிப்பு முதலாகியதுகளையும் கற்பித்துக் கொடுத்து அவர்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு முன்னமே தந்தைகள் இறந்துபோய்விடுவார்கள்

கல்யாணம் செய்துகொள்ளும் பெண்ணின் வம்சம் -- பெண்கள் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் ஏனென்றால், அவர்களுடைய வம்சஸ்தர்கள் நல்ல கீர்த்தியை உடையவர்களாக இருந்தால், அவர்களைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பெருமை உண்டாகின்றது அப்பகீர்த்தியை உடையவர்களாக இருந்தால், இன்ன புருஷன் இன்னொருவனுடைய பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டான் என்கிற பழிப்பு உண்டாகின்றது. ஆகையால், அந்தப் பழிப்புகளுக்கு நாம் எந்தக் குடும்பத்தாருடைய பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள விரும்புவோமோ, அந்தக் குடும்பத்தாருடைய கார்யங்களையெல்லாம் நன்றாக அறிந்து, அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும் நாம் கல்யாணம் செய்துகொள்ளப்போகிற பெண்களுடைய குடும்பத்தில் யாருக்காவது குஷ்டமுதலான வம்ச பாரம்பரியமாக இருக்கிற வ்யாதிகள் உண்டா என்றும் விசாரித்

கவேண்டும் ஏனென்றால், அப்படிப்பட்ட வ்யாதிகளிருந்தால் அவைகள் அநதப் பெண்கள் வழியாக அவர்களைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளும் புருஷர்களுக்காவது அல்லது அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்காவது உண்டாகுமென்று சொல்லுகிறார்கள் ஆகையால், அதை முக்யமாக அறியவேண்டும்

படித்த பெண்களைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளுதல்.— ஒருவன் எந்தப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறானோ, அந்தப் பெண் நல்ல விவேகசாலியாகவும் படித்தவளாகவும் இருந்தால், அவனுக்கு அதைவிடச் செல்வம் வேறே வேண்டியதில்லை பெண்கள் தங்களுடைய விவேகத்தினால் புருஷர்களுக்கு ஸகல மாயாதையும் உபசாரமும் செய்கிறதாமன்றி, தமது நன்னடக்கையினாலே கணவர்களுக்கு அழிவிலலாத கீதத்தியையும் உண்டுபண்ணுகிறார்கள். பெண்கள் அவசியம் படித்தவர்களாகவே இருக்கவேண்டும் ஏனென்றால், அவர்கள் படித்திருந்தால் தமது குடும்ப காரியங்களையெல்லாம் தங்களுடைய புருஷர்களுக்கு வருத்தங்கொடுக்காமல் தாங்களே பார்த்துக்கொண்டுபோகும் திறமை உடையவர்களாக இருப்பார்கள் அன்றியும், தமது புத்திரர்களைப் பள்ளிக்கூடத்திற் கனுப்பும் பருவத்திற்கு முன்னே வீட்டில்தானே பாலயகாலத்தில பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய நல்ல புத்திகளையெல்லாம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகவே போதித்து விடுவார்கள் அதனால், அந்தப் பிள்ளைகள் மற்றப் பிள்ளைகளை விட விவேகசாலிகளாகவும் யோகயர்களாகவும் இருப்பார்கள் மேலும் பெண்கள் படித்திருந்தால், அவர்கள் கணவர்கள் எவ்விடத்திற்குப் போயிருந்தாலும், வீட்டில் இருப்பதுபோலவே எல்லாக் காரியங்களையும் தமது மனைவியாக்குக் கடிதமூலமாகத் தெரிவிப்பார்கள் அதற்குப் பதிலாக அவர்களும் எழுதி அனுப்பும் சக்தியை உடையவர்களாக இருப்பார்கள் அப்படிக்கில்லாவிட்டால், அந்தப் புருஷர்கள் தம்முடைய மனைவிகளமாதரம் அறியவேண்டிய ரஹஸ்யங்களையெல்லாம் எழுதாமல், எல்லாரும் பார்த்து அறியத்தகுந்த கார்டங்களாமாதரம் எழுதி அனுப்புபவர்கள் மனைவியரும் அப்படியே தம்முடைய கேஷமத்தை மாதரம் தெரிவிப்பார்கள். இப்படி கேஷம் மாதரம் தெரிந்து மற்றொரு ரஹஸ்யமும் தெரியாமலிருப்பதால், அதைப் பற்றி ஒருவரையொருவா காணவேண்டுமென்று ஆவல்கொண்டிருப்பார்கள். ஒருவேளை ஒருவரையொருவா பாராமுன்னமே இறந்துபோய்விட்டால், அப்போது அநேக கெடுதிகள் உண்டாகும் இங்குவிஷ்காரங்களில் ஸ்திரீகள் படித்திருப்பதால், புருஷர்கள் அவர்களைவிட்டு எத்தனைநாள் பிரிந்திருந்தபோதிலும், அவர்களுடைய ஸகல ஸமாசாரங்களையும் கடிதமூலமாக அடிக்கடி அறிந்துகொண்டிருக்கிறபடியால், அவர்களைப் பிரிந்திருப்பதினால் அதிக வ்யஸனத்தை அடையாமல் இருக்கிறார்கள்.

கல்யாணம் செயதுகொள்வதற்கு முன் குணகுணங்களை விசாரித்தறிதல் — இங்கலிஷ்காரர்களில் புருஷாகள ஸ்திரீகளைப் பார்த்து, அவர்களுடன பேசி, அவர்களது திறமையையும் விவேகத்தையும் அறிந்து, பின்பு கல்யாணம் செய்கிற வழக்கத்தைப்போல, இந்தத் தேசத்தாக்கள செய்யாமல், தாய தந்தைகள் அல்லது பந்துக்கள் பெண்களைப் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்விக்கிறபடியால், புத்திசாலியாகவும் கல்விமானாகவும் யோக்யனாகவும் இருக்கிற புருஷனுக்கு, புத்தியும் படிப்பும் இல்லாத மிகவும் துஷ்டையானவன் வந்து ஸம்பவிக்கிறான் அல்லது, விவேகசாலியாக இருக்கிற பெண்ணுக்கு, அவிவேகியாகவும் தீயொழுக்க முடையவனாகவும் இருக்கிறவன் வந்து ஸம்பவிக்கிறான் இப்படி ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடான குணங்களையுடைய புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் கல்யாணம் செயது கொள்வதினால் என்ன ஸௌக்யம் உண்டாகும் அதைப் புத்திமான்களே யோசிக்கவேண்டும் ஆனால், மேலே சொல்லிய மூடத்தனம் இந்தத் தேசத்தாக்களுக்கு நல்ல விவேகம் வருகிறவரைக்கும் இவர்களை விட்டு நீங்காது ஆகையால், விவேகசாலிகளாக இருக்கிற புருஷர்கள், தங்களுக்குத் தமது தாய தந்தைகள் கொள்ளவேண்டுமென்று யோசித்திருக்கிற பெண்களுடைய குணங்களை எவ்விதத்திலாவது விசாரித்துப் பின்பு கல்யாணம் செயதுகொள்ளவேண்டும் ஏனென்றால், தாய்தந்தைகளாவது, அல்லது பந்துக்களாவது, பணம் பந்துத் துவம் முதலிய காரணத்தினால், கூன குருடு முதலிய விகார ரூபங்களையுடைய ஸ்திரீகளை நன்றாக இருக்கிற புருஷனுக்குக் கல்யாணம் செய்ய நிச்சயிப்பார்கள் இப்படி அநேகம் பேர்கள், தங்களுடைய ஸௌக்யம் பெருமை முதலியவைகளைப் பார்த்தும், பின்பு புருஷன் பட்டப்போகிற வருத்தத்தைப் பாராமலும், விகார ரூபமுள்ள பெண்களைக் கொள்ளத் துணிகிறார்கள் ஆலோசித்துப் பாககுமிடத்து, எப்படிப்பட்டவர்களும் முதலில் தங்கள் ஸௌக்யத்தை விரும்புகிறவர்களாய் இருப்பார்களே யல்லாமல், பிறனுடைய ஸௌக்யத்தைப் பாராடுகிறவர்கள் உலகத்தில் யாரும் இல்லை. ஆகையால், கல்யாணம் செய்துகொள்ளும் விஷயத்தில் பெண்களைப் பாககப் புருஷர்களும், புருஷர்களைப் பாககப் பெண்களுநதான் தகுந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தேசத்தார்களும் இப்படிச் செயதுகொண்டு வந்தால், ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஆகிய எல்லாரும் அதிக ஸுகத்தோடு கூடி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள்

ஒத்த குடும்பத்தில் பெண் கொள்ளுதல். — புருஷர்கள் அதிக ஐசுவாயத்தை உடையவர்களுடைய பெண்களைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாகாது மிதமான தனிகாக்களாகவும் சின்ன குடும்பஸ்தர்களாகவும் இருக்கிறவர்களுடைய பெண்களைக் கல்யாணம்

செய்துகொள்ளவேண்டும் ஏனென்றால், மாமன் அதிக பொருளுடையவனாகவும் மருமகன் எளியவனாகவும் இருந்தால், அந்த மருமகனை மாமன் தன்னுடைய வேலைக்காரர்களில் ஒருவனாக்கிப் போல எண்ணுவான். அவனுடைய பெண்ணும் செல்வச் செருக்கினால் தனது புருஷனுக்கு உபசாரம் முதலானவைகளைச் செய்ய விரும்பாள். அன்றியும் எப்போதும் தாய்வீட்டிலேயே இருப்பாள். புருஷனுக்கு, இவன் இன்னொருடைய மருமகன் என்று சொல்லும் பெயரேயன்றி, வேறே யாதொரு மாயாதையும் கிடைக்கமாட்டாது. ஸாதாரணமானவர்களுடைய வீட்டுப் பெண்ணை இருந்தால், அப்போது அவர்களால் மருமகனுக்கு எல்லா உபசாரங்களும் நடக்கும். பெண்ணும் புருஷனுடைய சொற்படி நடப்பாள். தாய்வீட்டிலேயே குடிக்கொண்டிருக்காமல் புருஷனுடனே எப்போதும் கூடியிருப்பாள். மாமன் வீட்டா எளியவர்களாகவும் அதிக குடும்பஸ்தர்களாகவும் இருந்தால், அவர்களுடைய பெண்ணைக் கொண்ட புருஷன் எப்போதும் அவர்களுக்கே தன் ஆஸ்தியைச் செலவழிக்கும்படியாக நேரிடும். புருஷனுக்கு அவர்களால் ஒரு நன்மையும் கிடைக்கமாட்டாது.

போதுமான ஸம்பாத்தியம் இல்லாமல் கல்யாணம் செய்கிற கோள்வதன் தீமைகள் — நல்ல ஸம்பாத்தியம் நமக்கில்லாவிட்டால், நாம் கல்யாணம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. கைக்குப் போதுமான தரவயம் இல்லா முன்னமே, நாம் கல்யாணம் செய்துகொண்டால், நமக்கு ஸந்தோஷம் இல்லாமல் எப்போதும் வயஸனமே உண்டாகும், நம்முடைய பெண்டாட்டிக்கு வேண்டிய ஆடை ஆபரணங்களுக்கு நம்மிடத்திலே பணமில்லாவிட்டால், கடன் வாங்கியாகிலும் போதுமான செலவு செய்யும்படியாக நேரிடும். அப்பறம் அந்தக் கடனைத் தீர்க்க நாம் சகதியில்லாதவர்களாகிக் கடன் கொடுத்தவர்களால் எப்போதும் பீடிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்போம். ஒருவேளை கடவுள் கிருபையால் பிள்ளைகள் உண்டானால் அவர்களுக்குப் போதுமான உபசாரம் செய்ய நமக்குச் சகதியில்லாதபடியால், அந்தப் பிள்ளைகள் அன்னவஸ்திரங்களுக்காகத் தமது தாய்முகத்தைப் பாக்கும்போது, அவள் நம்முடைய முகத்தை நோக்குவாள். நாம் அப்போது அதிக வயஸனத்தை அடைவோம். ஆகையால், கையில் பொருள் கிடைப்பதற்கு முன்னமே கல்யாணம் செய்துகொண்டு ஜீப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைகிறதைப் பாக்கிலும் ஒன்றியாக இருப்பதே மிகவும் நலமாக இருக்கின்றது. சீமான்ருடைய பெண்கள் அதிக தரவயத்தோடு நமக்குக் கிடைப்பதாக இருந்தாலும், நாம் நமது சொந்த முயற்சியினால் ஸம்பாதிக்கும் பொருள் ஒரு ஸம்ஸாரத்தை வைத்துக் காப்பாற்றுகிறதற்குப் போதுமானதாக இல்லாவிட்டால், கல்யாணம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றால், அந்தப் பணத்தினால் ஜீவிப்பவன் அதம்

னென்று சொல்லப்படுகிறான் அதல்லாமலும், வீட்டில் சேர்ந்த அதி காரமும் அவர்களுக்கே இருக்கும்; நாம் அந்தப் பணத்தைச் செலவிடும் போது நமது மனத்திற்கு அருவருப்பு பலவகை வருத்தங்களும் உண்டாகும்

மனைவியிடம் விசுவாஸம்.—உலகத்தில் பெண்கள் புருஷா களை விவாஹம் செய்துகொள்ளுகிறது, அவர்களுடன் கூடி ஸௌக் யதையும் இன்பத்தையும் அனுபவிக்கிறதற்கே யன்றி, வேறொன்றுக் கும் அல்ல அதை அறியாமல் புத்திஹீனாகள சிலா எப்போதும் தமது மனைவிகளை அடித்தல் திட்டெல் முதலானவைகளால் வருத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறதை அப்பெண் கள் தம்மால் கூடியமட்டும் பொறுத்ததுகொண்டிருக்கிறார்கள் அவா கள் அந்த தூநடையை விடாமலிருந்தால், அந்தப் பெண்கள் ஹிமஸை பொறுக்கமாட்டாமல் கிணறு குளங்களில் வீழ்ந்து தங்களுடைய ப்ரா ணனைப் போக்கிகொள்ளுகிறார்கள் ஒருவன் இல்லாள் கிணற்றில் வீழ்ந்து இறந்தானென்பது அவனுக்குத் தலையிறக்கத்தைக் கொடுக்கின்றது ஆகையால், அதை அடையாமலிருக்கும்படி, தாம் கொண்ட பெண்களை உபசாரத்தோடும் மாயாதையோடும் விசுவாஸத்தோடும் நடத்திக்கொண்டு, அவர்களுடன் கூடி இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு ஸுகமுற்றிருக்கவேண்டும்

அ நு ப ந்த ம் I.

பககம

கைத்தொழில்கள் . .		.		30
மனிதர்களுககுள்ள பரஸ்பர ஸமபநதம்	..		32	
காலதாமதம் ..		..		33
ஸம்பாஷணை		..		36
உழைப்பின் சிறப்பு ..				38

அ நு ப ந்த ம் II.

வழக்குத் தொடரமொழிகள்				40
---------------------------	------	------	------	----

அ நு ப ந்த ம் III

பழமொழிகள்	49
-----------	----

அ நு ப ந்த ம் I.

கைத்தொழில்கள்.

கைத்தொழில்கள் என்பதற்கு மனிதன் கையினால் செய்யப் படும வேலைகள் என்று அர்த்தம். சொல்லின்படி அர்த்தம் இதுவே யாயினும், கையினாலாகும் எல்லா வேலைகளையும் கைத்தொழில்கள் என்று வழங்குவதில்லை வழக்காற்றில் இந்நத வாராததை சில வேலை களை மாதாரமே குறிக்கும் மனிதர்கள் செய்யும் வேலைகள் எல்லாவற் றிற்கும் கை அவசியமானதே. ஆயினும் தண்ணீர் இறைப்பது சோறு சமைப்பது முதலிய ஸாதாரண வேலைகள் கைத்தொழில்கள் அல்ல

நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி விதை விதைத்துத் தருநத காலத் தில் களை பிடுங்கிப் பயிரிடுகிறோம் இந்நத தொழிலில் மனி தன் ப்ரயாஸப்படுவது உணமையே ஆகிலும், விதை முளைப்பதும் கதிர் விடுவதும் தான்யம் பழுப்பதும் தெய்வசெய்யலே அன்றி மனி தன் செயல அல்ல ஆகவே, நெல் முதலியவைகளை விளைபொருள கள் என்கிறோம். உழுதல் முதலிய வேலையெல்லாம் கைப்பாடு கைவேலை என்று சொல்லப்படும

எண்ணெய் ஆடுவது கருப்பஞ்சாறு இறக்குவது முதலிய வேலை கள் சிறப்பில்லாத ஸாதாரணமான வேலைகளே ஆதலால், அவைகளுக்கு கைத்தொழில் என்னும் போ தகாது கையால் எழுதுகிற சித்ரவேலை யைக் கைத்தொழில் என்னலாகாது கைத்தொழில்களினும் சித்ர வேலை மேன்மையானது அதைக் கைத்தொழில் என்பது அதன் கௌர வத்துக்குக் குறைவு சித்திரத்தைக் கையினால் எழுதினபோதிலும், இந்நத வேலையில் எப்பொழுதும் மனவ்ருகமும் கைஸாமாத்யமும் அவசிய மானவை மனவ்ருகமும் கைஸாமாத்யமும் எப்பொழுதும் அவசியமான வேலைக்குச் சற்றுக் குறைந்தும் ஸாதாரணமான கைவேலைகளுக்குச் சற்று உயர்ந்தும் இருக்கிற வேலைகளே கைத்தொழில்கள் கெடியார வேலை யைக் கைத்தொழில் என்று சொல்லலாம் ஏதோ ஒரு உலோகத்தைநாளு வீத சுகரங்களாகவும் சுழல்களாகவும் செய்யது கெடியாரம் என்கிற விசித்ர யநதிரத்தை அமைக்கிறார்கள் சித்திரவேலைபோல் இதிலும் மனவ்ருகை யும் கைஸாமாத்யமும் அவசியம் இல்லையா? அப்படியிருக்க, இதைச் சித்ரவேலையிலும் தாழ்ந்ததான கைத்தொழில் என்று சொல்வது ஏன்? முதல்முதல் கெடியாரம் பண்ணுகிற விதத்தை கண்டுபிடித்தபோது

மனவூகையும் கைஸாமாதயமும் அவசியமே அப்பால் எவனாகிலும் அந்த வழியைக் கற்றுக்கொண்டு கெடியாரம் செய்யலாம் சிதரவேலை அப்படிச் செய்யக் கூடியதல்ல இப்படியே யந்தரங்களால் இயற்றப் பட்ட இரும்புவேலை தச்சுவேலை கண்ணாடிவேலை குடம் முதலான மணவேலை பஞ்சுவேலை தோல்வேலை கடிதவேலை அச்சுவேலை முதலியவைகள் கைத்தொழில்களாம்

பிராணனைப் போகவொட்டாமல் காப்பாற்றுவதற்குச் செய்ய வேண்டியது வ்யவஸாயம் ஸௌகாயங்களை அதுபவித்து ஸௌகயமாய் ஸந்தோஷத்துடன் வாழ்வதற்குச் செய்ய வேண்டியது கைத்தொழில் வெறுங்கையால் செய்கிற வேலை கைவேலை யந்திரங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவைகளின் உதவியால் செய்கிற வேலைகள் கைத்தொழில்கள்

நாகரீகம் உள்ள தேசங்களில்தான் கைத்தொழில்கள் நடந்து வரும் கைத்தொழில்களுக்கு ஐசுவாயமும் உழைப்பும் ஆகிய இரண்டும் இன்றியமையாதவை ஐசுவாயம் மாதிரி உள்ள தேசங்களில் கைத்தொழில்கள் அதிகமாய்க் காணப்படமாட்டா. ஏனெனில், உழைப்பில்லாமலே தனவானகளாய் இருந்தால், பிறகு உழைக்க மனம் வராது. மிகவும் தரிதரமான தேசங்களிலும் கைத்தொழில்கள் இருக்கமாட்டா. ஏனெனில், கொஞ்சமாகிலும் தரவியம் இல்லாவிட்டால், முதலமுதல் கைத்தொழில்கள் ஊனறுகிற விதம் எப்படி? கைத்தொழில்களை நடத்தும் வழியைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு சாஸ்திரப்பயிற்சியும் துட்பவறிவும், அவைகளை இயற்றுவதற்கு யுகதி உபாயமும், அவைகளைச் செழிப்பிப்பதற்கு ஒழுங்கும் ஒற்றுமையும் வேண்டும் அவைகளைப் பாதுகாப்பதற்குத் தகுந்த அரசாட்சி இருக்கவேண்டும் நாகரீகம் அற்ற தேசங்களில் இவைகளெல்லாம் எங்ஙனம் நேரும்? கைத்தொழில்கள் முதலில் ஏற்படும்போது, யந்தரங்கள் அமைக்க த்ரவ்யம் வேண்டும் ஸாமான்கள் இன்றி வேலை நடக்கமாட்டாதாகையால், பற்பல தேசங்களிலிருந்து ஸாமான்களை வரவழைப்பதற்கும் முன்பின் ஸரிப்படுத்துவதற்கும் பணம் வேண்டும் இப்படிச் செய்வதற்காக இதர தேசங்களோடு வர்த்தகம் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்நேஹம் பாராட்டி வரவேண்டும் வாத்தகம் விசேஷமாய் நடவாத தேசத்தில் கைத்தொழில்களும் நடவா ஒரு தேசத்தில் கைத்தொழில்கள் ஊன்றி திடப்பட்டு வருகதியாகிச் சிறப்படைய நெடுநாள் பிடிக்கும்

யந்தரங்கள் அமைப்பதற்கு சாஸ்தாளுனம் அருமையான சாதகம் மனிதன் நெடுநாளில் செய்து முடிக்கும் வேலையை யந்தரம் அதிசீகரத்தில் செய்து முடிக்கும். மனிதனுடைய ஆற்றலுக்கு எட்டாத காயங்களும் யந்தரத்தால் நிறைவேறும் மணலும் சாம்பலும்

கண்ணடியாகிறதென்றும் கந்தை காகிதமாகிறதென்றும் சொன்னால், யாருக்குத்தான் முதலில் அதிசய மிராது. காகிதத்தை வைத்தால் கண்மூடித் திறப்பதற்குள் அதை இழுத்துக்கொண்டுபோய், மை தடவி அச்சிட்டு, மறுபடியும் ஒரிடத்தில்கொண்டு சோத்துவிட்டு, உடனே மற்றொரு காகிதத்தை அவ்விதமாகவே செய்ய இழுத்துக் கொண்டுபோகிறதே, அப்படிப்பட்ட அசசயநதரத்தைக் கண்டு யார் தான் வியப்படையாமல் இருப்பா. சணலை ஸரிகையாக்கினால் ஒன்றுக்கு ஐயாயிரமடங்கு விலை உயர்ந்துபோகிறது இருமபை ஊசிகளாகவும் சங்கிலிகளாகவும் பண்ணினால் விலை எத்தனையோ மடங்கு அதிகரிக்கிறது. இவையெல்லாம் கைத்தொழில்களின் சிறப்பல்லவா?

மனிதர்களுக்குள்ள பரஸ்பர ஸம்பந்தம்.

மலையடிவாரங்களிலும் வனங்களிலும் வீடுவாசல் முதலியது ஒன்றும் இல்லாமல், கனி கிழங்குகளையும் வேட்டையாடிய ஜநதுக்களின் மாமஸ்தையம் புசித்துக்கொண்டு, கேவலம் மிருகஜாதிகளைப்போல் திரிந்துகொண்டிருக்கும் காட்டுமனிதர்கள், உண்பதும் உறங்குவது மன்றி வேறு அபேட்சையிலாமல் காலநதனளவிடுகிறார்கள் இததன் மையான மனிதா ஏகதேசமாய் எங்கேயோ சிலரோ இருக்கிறார்கள் இவ்வுலகில் ஏறக்குறைய எல்லா தேசங்களிலும், சிலவற்றில் அதிகமாகவும் சிலவற்றில் கொஞ்சமாகவும், நாகரீகம் பரவியிருக்கிறது இப்படிப்பட்ட தேசங்களில் அவரவா வீட்டில் ஜனங்கள் வைத்திருக்கும் பொருள்களையும் ஸாமான்களையும் பாததால், அவைகளைச் செய்து கொடுக்க இததனை வேலைக்காரர்கள் வேண்டிம் என்று கணக்கிட்டுச் சொல்வது முடியாது

அதிக ஐசுவர்யம் பெற்று ஸகலவிதமான போகங்களையும் அநுபவிக்கிற தனவான வீட்டில் உள்ள பொருள்களைப் பாகக்கவேண்டும் என்பதில்லை ஒன்றியிலில்லை ஒன்றியிலில்லை என்று அன்றாடம் வேலை செய்து ஜீவனம்பண்ணுகிற அறபக குடியானவன் ஒருவனுடைய வீட்டைப் பாததால் போதும் மற்றொன்றும் வேண்டாம்: அவன் மேலே போட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு துணியைப் பாப்போம் அது எத்தனை வேலைக்காரா சோநது துணியாயிற்று பருத்திச்செடி வைத்து வளர்ப்பவன்-பஞ்சு எடுப்பவன்-நூல் தூற்றிவன-நெய்கிறவன் முதலான வேலைக்காரர்கள் வேண்டியிருப்பதும் தவிர, இவர்களுள் ஒருவனிடத்தில ஸாமானை மற்றொருவனிடத்துக்குக் கொண்டுபோய்ச் சோக்க எத்தனை மூட்டைக்காரர்களும் வர்த்தகர்களும் வேண்டும்? அன்றியும் அநேக ஸாமான்கள் ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்துக்கு வெகுதூரம் போகவேண்டுமாயின், எத்தனை கப்பல்வேலைக்

காராகளும் புகைகண்டி, வேலைக்காரர்களும் வேண்டி? இதுமாதரமோ! இந்த வேலைக்காரர்களுடைய ஆயுதங்கள் ஒவ்வொன்றையும் செய்து கொடுக்க இதரமான வேலைக்காரர்கள் கணக்கில்லாமல் வேண்டும்

விசிதரமான யந்திரங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன அவைகளெல்லாம் இருக்கட்டும் மிகவும் அற்பமான சிறு கத்தியைச் செய்ய எத்தனை போ தேவை? இரும்பு வெட்டி வெட்டுகிறவன் முதல் கண்ணா வரையில் உள்ள பல வேலைக்காரர்களுடைய கூட்டுத்தொழிலால் கத்தி என்பது செய்யப்படுகின்றது ஒரு கத்திக்கு எத்தனை போ வேண்டுமானால், பெரிய ஆயுதங்களுக்கு எத்தனை போ வேண்டும்

இப்படி ஒவ்வொன்றையும் பாக்கப்போனால், ஸமுதரத்தில் இறங்குகிறதுபோல இருக்கும் துட்பமாய விசாரிக்கிறதென்றால் சொல்லவேண்டியதில்லை இப்படி ஒரு அற்பதகுணியைப் பிடித்துப் பாக்குவதால் இவ்வளவுதூரம் இழுத்தக்கொண்டுபோனால், மற்றப் பொருள்களையும் தனித்தனியே இவ்விதமாக ஆராய்ந்து பாப்பது எப்படிப்பட்ட காரியம்?

இந்த விஷயத்தை உள்ளாழ்ந்து பாப்போமானால், ஒருவன் தனக்கு வேண்டிய ஸாமான்கள் எல்லாவற்றையும் தானே செய்து கொள்வது கூடாத காரியம் என்பது தெளிவாக விளங்கும் அநேக ஆயிரம்போகள் சோந்து ஒருவாக்கொருவா ஒத்தாசையாக நின்று வேலை செய்யாவிடின், ஒன்றுமில்லாத எழைக்குக்கூட அவனுக்கு வேண்டிய அற்பமான பொருள்களும் கிடைக்கமாட்டா மனிதர் ஒவ்வொருவரும் தம்மால் கூடிய வேலையைச் செய்து, மற்றவர்கள் செய்யும் வேலைகளின் பரயோசனத்தைப் பெற்று, பரஸ்பரம் ஒன்றுமையாக வாழ்கின்றனர்

காலதாமதம்.

இன்றைக்குச் செய்வதிலும் நாளைக்கு இன்னும் செவ்வையாய்ச் செய்து முடிக்கக்கூடிய காரயத்தை, அதுவரையில் காத்திருக்கப் பொருமல், இன்றைக்கே செய்வது மதியீனம். இன்றைக்கே செவ்வையாய்ச் செய்து முடிக்கக்கூடிய காரயத்தை, அப்படிச் செய்யாமல், நாளைக்கு ஆகட்டும் என்று நினைத்து நிறுத்திவைப்பதும் மதியீனமே ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான இவ்விரண்டும் குற்றமென்றே அங்கீகரிக்கத்தக்கவை இவ்விரண்டிலும் எது அதமமானது என்பதை நாமே அதுபவசித்தமாய எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம்

அந்தக் கூணமே கட்டாயமாய்ச் செய்யவேண்டிய வேலையை அப்படிச் செய்து முடிக்காமல் பின்னிட்டுச் செய்துகொள்ளலாம்

என்று வீணை ஆவசியம் செய்வது காலதாமதம் எனப்படும் அது ஸாதாரண தோஷங்களில் ஒன்று அதற்கு இடங்கொடுத்தால், நாம் எந்த வேலையையும் கரம்ப்படி செய்து முடிப்பது கூடாமையாகும். நாளேககு நாளேககு என்று சொல்லி ஆவசியம் செய்துவந்தால், எதிர்த கருமம் என்றைக்கும் முற்றுப்பெறாமலே போய்விடும் ஆகையால் காலதாமதம் என்னும் குற்றத்துக்கு ஒருபொழுதும் இடங்கொடுக்கல் ஆகாது இன்று செய்யத்தக்கதை நாளேச் செயதுகொள்ளலாம் என்று மெல்ல மெல்ல நமுவவிலேவோமாயின், வாவர இந்த தூவழகம் மேலிட்டு, கருதிய காயம் கைகூடாமலே, “நாளேககு” “நாளேககு” என்ற நாள்கள் எல்லாம் “நேற்று” “நேற்று” என்று சென்ற நாள் களாய், சாகுங்காலமளவும் இப்படியே மோசம்போகவேண்டாம்

அவசியம் செய்து முடிக்கவேண்டிய விஷயங்களை அநதவே னையில் செய்து முடிக்காமல் காலதாமதம் பண்ணுவதற்குக் காரணம் இன்னதென்று நமக்கு எளிதில் புலப்படுகிறதில்லை நாம் எதிர்த கருமங்களைச் செய்யத் தொடங்கும்போது, அதற்குத் தடையாக எத்த னையோ இடையூறுகள் குறுக்கிடுவதனால் காலதாமதம் செய்வதற்கு இடமுண்டாகின்றது காலதாமதத்தைச் சோமபலென்று சொல்ல லாமோ எனின், அப்படிச் சொல்வதற்கும் வழியில்லை எனெனில், காலதாமதம் செய்கிறவர்களில் பெரும்பான்மையோர் விடாமுயற்சி உள்ள நல்ல பாட்டாளிகள் முதலில் செய்யவேண்டிய காயத்தை அதனிடத்தில் உள்ள வெறுப்பு முதலிய காரணங்களால் அதை அபப டிசு செய்ய முயலாமல், தமக்கு விருப்பாயுள்ள மற்றொன்றைச் செய் யப் புகுகிறார்கள் உடனே செய்யவேண்டியதைப் பார்பர்ப்போடு செய்யப் புகாமல், பின்னாலே செய்யத்தக்கதை முதலில் செய்யும்படி தொடங்குவதனால் காலதாமதம் செய்யும்படி ஆகிறது நாளே நன்றாய்ச் செய்து முடிக்கத்தக்க காயத்தை ஆதரிப்பட்டு இன்றே செய்ய வேண்டாம் என்று செய்வதனால், அந்தக் காயம் நன்றாய் முடியாததும் தவிர, இன்றே அவசியமாய்ச் செய்யவேண்டிய காயமும் குந்தக் பட்டு இவ்வாறு இரண்டும் கெடுவனவாகும்

இதை மனோதாயமில்லாமை என்று சொல்லவும் வழியில்லை ஏவப்பட்ட வேலைகளை நாம் ஸரியான காலத்திலேயே செய்யவேண்டியதாக இருக்க, அதனிடத்தில் நமக்கு நெடுநாளாக உள்ள வேண்டா வெறுப்பினால் உடனே செய்யப் புகுவதில்லை செய்யத்தானவேண்டி ம் என்று நிர்ப்பந்தம் பண்ணப்பட்டால், அதை எப்படியாவது சிர மப்பட்டுத் தீராப்பொறியாய் உடனே செய்து முடித்துவிடுகிறோம் இங்ஙனம் முதலில் நாமே செய்யாமல் காலதாமதம்பண்ணி, கிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டபின் அதற்குப் பயந்து செய்வது கோழைத்தனமாகும் கால தாமதம் என்கிற ஸாதாரண தோஷம் உண்டாவது இன்ன காரணத்

தால் என்று தெளிவாய்ப் புலப்படாவிட்டாலும், இது பெரிய குற்றமென்றே யாரும் அதுபவசித்தமாய் அறிந்துகொள்ளலாம்

காலதாமதம் என்னும் குற்றத்தாக்கு நாம் சற்றும் இடங்கொடுக்காமல் பலமாய் எதிர்த்துநின்று அதனோடு போராடவேண்டும் என்பதற்கு முக்யமாய் இரண்டு காரணங்கள் உண்டு முதலாவது—சென்ற நாள்கள் ஒருபொழுதும் நின்றநாள்கள் ஆகமாட்டா என்பது நிச்சயம். ஒரே விஷயத்தை நாம் இருமுறை செய்யுமபடி ஒருபொழுதும் நமக்கு வாயக்காதென்பது திண்ணம். ஏற்ற ஸமயம் எப்போதும் வாயக்குமா? காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்வது போல, செய்யத் தொடங்கின காயங்களைச் செய்யத்தக்க காலத்தில் தப்பாது செய்தே தீரவேண்டுமென வாயத்த ஸமயத்திலே செய்யாது விட்டுவிட்டால், மறுபடியும் ஸமயம் நோநதாலும், அது முன்னத்தனை நன்றியிராமல் ஏதாவது குற்றங்குறைவு உள்ளதாகத்தான் இருக்கும் ஆகவே கருதிய காயம் கைகூடாமலே போவது இயற்கை மனிதர் வாழ்க்கை நிச்சயமல்ல ஆகலால், எதை எப்பொழுது செய்யவேண்டுமோ அதை அந்த வேளையிலேயே தப்பாது செய்துகொள்வதே அறிவோர் கடன இரண்டாவது—காலதாமதத்தாக்கு இடங்கொடுத்தால் அது வரவர வருத்தியாகும் வாழைப்பழத்தில் ஊசியேற்றுவதுபோல, பஹு ஸுலபமாய் இந்த தூரப்பாலம் பலமாய் வேருன்றி நமமிடத்தில் குடிக்கொண்டு பலவிதத்திலும் நமமைச் சதிசெய்யும் நாம் இதன் வலையினின்றும் தப்பி வெளிப்படுவது எளிதன்று இது தூதாயக்குறைவை உண்டாக்கி, அறப் காயத்தையும் செய்யவொட்டாமல் நமமை மலைக்கப்பண்ணும்

நாம் செய்யவேண்டிய காயங்களை நாள்களுக்கு ஆகட்டும் என்று நிறுத்திவைக்காமல், மான்றோறும் குறித்த வேளைகளில் ஒரு குறையும் இல்லாதபடி ஒழுங்காய்ச் செய்ய வழக்கப்படுத்திக்கொண்டால், எல்லாம் இனிது முடிந்து, காலதாமதம் உண்டாவதற்கு இடமிராது ஆரம்பத்திலே தானே இந்தக் குற்றத்தை வேரோடு நீளாநதுவிட்டால், நாம் அதனால் ஸுகப்பட்டு முன்னுக்கு வருவதுமன்றி, நமமைச் சேர்ந்தவார்களையும் முன்னுக்குக் கொண்டுவரலாம்

காலதாமதத்தினால் உண்டாகும் கேட்டைப்பற்றி எத்தனையோ உதாரணங்களை எடுத்தெழுதலாம் ரோம சகரவாதிகளில் ஒருவராகிய ஜூலியஸ் ஸீஸர் என்பவருக்கு விரோதமாய்ப் பலரெழுந்த மந்தராலோசனை மண்டபத்தில் அவரைக் கொலைசெய்த அன்று காலை அவருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது அவர் மந்தராலோசனை மண்டபத்துக்கு அனறைத்தினம் போனால் மரணம் அடையவேண்டுமென்றும், அதற்குத் தப்பிப் பிழைக்கும் உபாயம் இன்னதென்றும், அக்கடிதத்தில் தெளிவாய்க் கண்டிருந்தது அக்கடிதத்தை அவர் அன்று காலை

யில் கையில வாங்கியும், உடனே அதைப் பிரித்துப் படித்துப்பாராமலே அப்புறம் பார்க்கலாமென்று மந்தரீயிடம் கொடுத்தவிட்டமையால் அன்றையதினம் அநகே போய்க் கொலையுண்டாா காலதாமத்ததால் துவ்வாறு ஒவ்வொரு ஸமயத்தில் உயிரககிறதிலும் உண்டாவதனால், எவரும் இதனை கொடுமைக்கு உள்ளாாமல எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும்

ஸ ம் பா ஷ ணே .

ஒருவருடைய குணகுணங்களை உள்ளபடி அறிவதற்கு அவருடைய வாராதைகளை ஒருவகை வாயிலாக இருக்கின்றன ஏற்குமுறைய இவ்வுலகத்தில் இயற்றப்படுகிற எவ்வகை நன்மைக்கும் தீமைக்கும் சொற்களை காரணம் அவரவருடைய குணதோஷங்களைப் பிசகாமல் வெளிப்படுத்தி ஸுகதுக்கங்களை விளைவிப்பன சொற்களை ஒருவரிடத்தில் அறிவு ஆஸ்தை உண்டு இல்லை என்பதை அவா சொற்களை காட்டி விடும் இப்படி நமது சிறுமை பெருமை களுக்குக் காரணமான சொற்கள் நம்முடைய வசத்தில் இருக்கின்றன நம்முடைய வசத்தில் இருப்பவைதானே என்று வாய்க்குவந்தபடி பிதற்றாமல், ஸம்பாஷணையில் சொற்களை வழங்கும்போது அதிக எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் நாம் பேசும்போதெல்லாம் நமது சொற்கள் இனிப்பும் ஒழுங்கும் உடையனவாய் இருக்கவேண்டும் இக்கருத்து உட்கொண்டே “ஞயம்படவுரை” என்றா ஓளவையா

வீட்டுஸங்கதி, லௌகிக வயவஹாரம், கரந்தவிசாரம், ராஜாங்க வயவஹாரம் முதலானவைகளில் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒருவரோடொருவா பேசுவது ஸம்பாஷணை இந்த ஸம்பாஷணை, புத்தியுடையவர்களாகட்டும் இல்லாதவர்களாகட்டும், யாவரும் செய்யக்கூடியதே ஸம்பாஷணை செய்கிற காலங்களில் எவ்வளவு யுகதி புத்தி சாதாயங்களோடும் ஆசையும் ஆவலுமாய்ப் பேசுகிறோமோ, அவ்வளவு பேரும் புகழும் அதிகமாகும் நமது சொற்கள் கேட்போரகாதுக்கு ரஞ்சகமாய் இருப்பதைவிடப் பெருமை வேறென்றும் இல்லை

ஸம்பாஷணையில் புத்திசாலிகள் தாம் அதிகமாய்ப் பேசாமல் பிறர் சொல்லுவதையே விசேஷமாய் உற்றுக கேட்பார்கள் எதிரி வாயை எப்போது அடக்கப்போகிறோம் என்று விரும்புபார்கள் தம் வாயை எதிரி அடக்கினாலும் வருத்தம் அடையார்கள் எதிரி சொல்வதை சாந்தமாய்க் கவனித்து, அவன் சொல்லுகிற யுக்தி ஸரியானதாய் இருந்தால், அதன்மேல் சற்றும் வாயைத் திறவார்கள் நாம் சொல்வது ஸரியென்று நாமே ஸாதிக்கக்கூடாது. எதிரிக்கு மனம் பொத

தூமபடி விடைகொடுப்பது உபயோகமற்ற செய்கை சொல்லவேண்டிய ஸங்கதி ஒன்றும் இல்லாமற்போனாலும், இருந்தும் அது ஒரு புதுமையான ஸங்கதியாய் இராவிட்டாலும், புதுமையாய் இருந்தாலும் அதனால் நமக்காவது கேட்பவனுக்காவது யாதொரு நன்மைபும் இராவிட்டாலும், வாயைத் திறந்து மிகைபடப் பேசக்கூடாது.

ஒருவனுக்குக் கேட்கும் உண்டாகவேண்டுமென்று கோரிச் செய்கிற ஸம்பாஷணை ஹித ஸம்பாஷணையாம் ஹித ஸம்பாஷணை செய்ய நினைப்பவர்கள் தமது நற்போதனைகளும் விலக்கங்களும் இலகுவாகவே கேட்போர் கருத்தில ஏறுமபடி வெகு நயமாகவே பேசுவார்கள் அவர்கள் எதையும் கருணை பார்த்துத் தெரிவிப்பது வழக்கம் கேட்போர்க்குத் தாங்கத் திறமை எவ்வளவோ அவ்வளவாகவே உண்மைகள் எடுத்துரைப்பார்கள் ஹிதத்தை உபதேசிக்க நினைத்தவர்கள் எவரிடத்திலும் கணயமும் கௌரவமுமாகவே பேசித் தமது கருத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வா ஹித ஸம்பாஷணை செய்வதற்குத் தக்க முயற்சி இல்லாவிடின் அங்ஙனம் கருத்து ருடேருது நாம் ஸாதாரண மாய வீடுகளில் பேசுகிற பேச்சு அதிக சாதுரியமாயும் இனிப்பாயும் இருப்பதில்லை புதிதாய் யாராவது ஒருவரைக் கண்டால், வெகு ரஸமாய் பேசுகிறோம் இதற்குக் காரணம் நமது முயற்சியும் முயற்சியின்மைபுமே தவிர வேறொன்றும் இல்லை இவ்வாறு ஸம்பாஷணை செய்கு விதிதிபெற்றவர்களை விசேஷமாய்க் காண்பது அரிது

சாஸ்திர ஸம்பந்தமான விஷயங்களைப்பற்றிச் செய்யும் ஸம்பாஷணை வாதம் எனப்படும் ஒருவா பூர்வபக்சம் பண்ணவும், அதன் மேல் ஒருவா ஸமாதானம் சொல்லவும், வாதம் தாக்கீதியாக நடக்க வேண்டுமென வாதம் செய்யுங்காலத்தில், வாதம் செய்பவா அதிக கவன மாய் இருக்கவேண்டுமென இல்லாவிட்டால், வாதம் தன் நிலையில் நிறுத்தாமல் சச்சரவாகவும், சச்சரவு பெருங்கோபமாகவும் முடிந்தபோம். வாதம் செவ்வையாய் முடிந்த பின் படுவது வெகு அருமை வாதம் செய்வது யாவாக்கும் அதிக உபயோகமானது கவனமாய்ப் பாதுகாத்து ஒழுங்காக நடத்தினால், வாதம் செவ்வையாகவே முடியும் ஒரு முறை ஒரு கஷ்ட சலித்துத் தோல்வியடைந்தாலும், பிறகு நல்ல ஆலோசனை உண்டாகி, அதனால் வெகு நன்மை விளையும் ஒவ்வொருவேளையில் இனி நிலைநிற்காது என்று தள்ளிவிடும்படி யத்தனிக்கத்தக்க கஷ்டத்தை தாங்கும்படியான நயாயங்களும் தோன்றும் ஆகவே வாதம் செய்வதால் விசேஷமாய்ப் பேசுந்திறமையும் புத்தி கூடாமையும் உண்டாகும்

உழைப்பின் சிறப்பு.

உழைப்பு எவ்வளவு சிறப்புள்ளது! அது என்ன அருமையான கார்யங்களைச் செய்கிறது பாருங்கள்! தன் உதேசத்தை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு வருத்தம் இருந்தாலும் அது அஞ்சுகிறதில்லை; எவ்வளவு முயற்சி வேண்டியதாய் இருந்தாலும் தளாகிறதில்லை, எவ்வளவு இடிககண் வந்தாலும் பின்வாங்குகிறதில்லை மனிதருடைய நல்வாழ்க்கையை வளர்ப்பதில் எப்போதும் ஊற்றமுள்ளதாய், எப்போது விடியப்போகிறது விடியப்போகிறது என்று காத்நிருந்து, அருணோதயமாகிய பொறக்கத்தைக் கைகளால் தளளிக்கொண்டுபோய் வேலை செய்ய ஆரம்பித்து, நாள்தோறும் நவநவமான மஹோபகாரங்களைச் செய்துகொண்டே வருகின்றது

காட்டை அழித்துக் கரம்பைத் திருத்திப் பாககப் பயங்கரமான வெட்டவெளியைக் கண்ணுக்கு இனிமையாகப் பச்சைப்பச்சை ரென்று தளிரக்கச்செய்வது எது? ஏா உழுது எருவிட்டு நீர்பாய்ச்சிப் பயிர்செய்து பழுத்த தானயத்தை அறுவடை செய்து, அதை உணவுக்கு உபயோகமாக்கும்படி பகவம்பண்ணி, இவ்வுலகிலுள்ள கோடான கோடி ஜினங்களையும் போஷிப்பது எது? செங்கல் சூளைபோட்டும் கருங்கல் வெட்டியெடுத்தும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களைக் கட்டுவதும், ஆதாள பாதாளத்தைப் பரிசோதித்துப் பொன் வெள்ளி இருமடி ஈயம் தகரம் முதலிய உலோகங்களை எடுப்பதும் எது?

காட்டில் உள்ளமரத்தை வெட்டிக் கப்பல்செய்து, அலைகளை லட்சியம்பண்ணாமலும் புயலுக்குப் பயப்படாமலும் அகாதமான ஸமுதரத்தின் வழியாய் நாலு திக்கிலும் உள்ள தேசங்களெல்லாம் சுற்றி, அங்கங்கே அகப்படும நல்ல பொருள்களைப் பிறதேசங்களுக்குக் கொண்டுபோய், பிறதேசங்களில் உள்ள சிறந்த பொருள்களை அவைகளுக்கு மாறக்க கொடுத்தி, இப்படியே ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒவ்வொரு கராமத்திலும் அவரவர்கள் இனிது வாழ்வதற்கு வேண்டிய ஸகல் ஸாமானங்களையும் நிரப்பி, இவ்வுலகில் உள்ள யாவரும் ஒரேவிதமாய் ஸௌக்யம் பெறுவதற்குக் காரணமாக நிற்கின்ற வாத்தகத்தை நன்றாய்த் தழைத்துச் செழித்தோங்கும்படி செய்வது எது?

அஸாத்யமாகவும் ப்ரயாஸமாகவும் காணப்படும் செய்கைகளை எவ்வளவும் லட்சியம் பண்ணாமல், பெரிய பரவாஹமாக ஒடும் நதிகளை அளவிட்டு, உளைவிழும் சதுப்புநிலத்தினமேல் செவ்வையான பாதைகளை உண்டிபண்ணி, ஆழமான காணறுகளின்மேல் அந்தரத்தில் தொங்குவதுபோல வாரதிகள் கட்டி, பாறைகளைத் துளைத்து மலையின் கீழாகக் குகைபோல வழிபண்ணுவது எது?

ஒரு நகரத்திலிருந்து மற்றொரு நகரத்திற்கும், ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கும், மலைகளின் வழியாகவும், ஸ்டூட்ராதின் வழியாகவும் மெல்லிய கம்பியை இழுத்தது, அதன் வழியாய் வாயுவேகமும் மனோவேகமும் இணையென்று சொல்லலாகாத வேகத்துடன் ஸமாசாரம் தெரிவித்தது, ஒருவரும் கனவினாலும் நினைக்கவொண்ணாத இந்த அதிசயத்தைச் செய்வது எது?

புத்திமான்களிடத்தினின்றும் உதிககிற விஷயங்களையும் சாஸ்தர பாரங்கதருடைய கொள்கைகளையும் பெரியோர்களுடைய புத்திமிகளையும் எல்லாரும் எககாலத்திலும் அறிந்துகொள்ளும்படி வெறுங்காகித்ததில் அசசிட்டு அதற்குக் கற்பிக்கும் திறமையைக் கொடுப்பது எது?

நிராமானுஷ்யமான பாதேசங்களில் ப்ரவேசித்தது, ஜாலவிதத்தைக் காரண தன் கையில் ஏந்திய மந்திரககோலேச சுழற்றி விநோதம் காட்டுவதுபோல், சுத்த ஸூந்யமான பள்ளத்தாக்குகளில் நவதான்யங்களும் செழித்துப் பயிராகவும்; வெறுமையான இடங்களிலெல்லாம் பசுமையான மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகள் நிறையவும், உலைகளும் பஞ்சாலே முதலான கைத்தொழிற்சாலைகள் விளங்கவும்; வாணிபங்கள் வேரூன்றிச் செழிக்கும் அடைக்கல் ஸ்தானமாயும், ஸகல சாஸ்தரங்களும் முழங்கும் விலாஸமணடபமாயும், ஸமய வித்தாந்தங்கள் ஒங்கிவளாகிற திவ்யாலயமாயும், அரமணைகளும் ஆலயங்களும் மணடபங்களும் உயர்ந்து காட்சிக்கினிய நகரம் தோன்றவும் காரணமாயிருப்பது எது?

பிறதேசத்து ஸாமான்கள் கப்பல கப்பலாய் வந்திறங்குவதும் இவ்விடத்து ஸாமான்கள் அவ்விடங்களுக்கெல்லாம் கப்பல கப்பலாய்ப் போவதுமாக வாதத்தத்தை வ்ருத்திசெய்தது, சாஸ்தர ந்யாயங்கள் எல்லாம் பஞ்சபூதங்களையும் மனனுயிரக்கு உதவியாகும்படி ஸ்வாதீனப்படுத்தி, கைத்தொழில்களை உணடுபண்ணி, அவ்வேலைகளுக்கு அழகைக் கொடுக்க சிலப்பிதத்தைகளைக் கற்பித்தது, இவைகளெல்லாம் என்றென்றைக்கும் அழியாமல் விளங்குவதற்கு ஸாதனமான நூல்களைப் பெருக்கி, நாகரீகம் பரவச்செய்தது, ஜனங்கள் ஸகலக்ஷேமங்களையும் பெற்று ஸந்தோஷத்தை அநுபவிக்கும்படி அநுகூலித்தது, நல்லொழுக்கமும் தெய்வபக்தியும் மேன்மேலும் வ்ருத்தியாகும்படி வகைதேடுவது எது?

இப்படியாக நூற்புறங்களிலும் விளங்கும் எண்ணிறந்த அசிச்யமான கார்யங்களை ஸாதிப்பது உழைப்பு அல்லவா? அப்படியானால், உழைப்புக்குச் சிறப்பு இல்லையென்று யாதான் சொல்வார்கள்?

அநுபந்தம் II.

வழக்குத் தொடர் மொழிகள்.

அகடவிகடம்
அகடித கடஞ்சகதி
அகவிலை
அகால மரணம்
அகோராதரம்
அககினிஸாட்சி
அகருத்தொக்கிலலாதவன்
அஜகஜாநதரம்
அசுவதாட்டி
அசசாணி
அஞ்சலிபந்தம்
அஞஞாநவாஸம்
ஆடாடி படாடி
அடலை முடலை
அடி கோலுதல்.
அடிச சட்டியில் கரணம்போட்டுக்
குண்டு சட்டியில் குதிரை
ஸவாரி விடுகிறது
அடிதண்டம் பிடிதண்டம்
அடிதலை நடுமாற்றம்
அடிப்பாலை
அடுப்பில் பூனை தூங்குகிறது
அட்டமத்தாச சனி
அட்டஹாஸம்
அணிவகுப்பு
அண்டபிண்டம்
அண்டப புருகன்.
அண்டையயல்
அத்திப்பூ
அஸ்சலாகவம்
அந்தசந்தம்
அந்தா தாப்பா

அபயாஸவித்தை
அமஞ்சி வேலை
அமபலத்தில பொதியவிழ்க்கிறது.
அரிசசந்திரன்
அருக்காணி முருக்கம்பூ
அல்லுமபகலும்
அழுகள்ளா
அழுதகண்ணும் சிந்தியமுகமும்
அழுத பிள்ளையும் வாயமூடும் அதி
காரம்
அன்னபானம்
அஹங்கார மமகாரம்
ஆகாசத்தை விலலாக வளைத்தல்
ஆகாசமானினை
ஆகாய தாமரை
ஆகாயம் விழுந்தவிட்டது
ஆசாரக் கள்ளா
ஆஷாடபூதி
ஆஜானுபாகு
ஆணிமுத்தி
ஆதம்பாத்மில்லாதவன்
ஆதாளபாதாளம்
ஆதிதெயவிகம்
ஆதிபௌதிகம்.
ஆதியாத்மிகம்
ஆதியோடந்தமாய்
ஆபால கோபாலம்
ஆமைமயிக கம்பலம்
ஆயிரங்காலத்துப் பயிர்
ஆயிரம்பிறை கண்டவர்.
ஆயிரம் புருகன்
ஆரம்ப சூரதவம்

ஆலகால விஷம்.
 ஆலங்காட்டுப் பேய்
 ஆழமறியாமல் காலையிடுதல்
 ஆழம் பாராததல்
 ஆழம் பாழம்
 இகபரம்
 இசகு பிசகு (இசககு பிசககு)
 இடககு மடககு
 இடபேதம்
 இடம் பொரு னேவல்
 இடம் வலம் தெரியாதவன
 இடிமேல் இடி
 இண்டு இடுககு
 இதாதிதம்
 இநதராஜாலம்
 இரசேந்திரம்
 இரட்டைக்குதிரைப் பாய்ச்சல்
 இரண்டகம்
 இருதலைக்கொள்ளி யெறுமடி
 இருவல் நொருவல்
 இலவுகாதத கிளி
 இறங்குபடி
 இருட்டு பிருட்டு
 இனங் கனம்
 ஈடுசோடு
 ராடேறுவது
 உச்சநதலை முதல் உள்ளங்கால்
 வரையில
 உபாயக்களான்
 உயிக் குத்திக் கைசலித்தல்
 உரைகல்
 உரையாணி
 உலககைக் கொழுநது
 உலககைப் பூசை
 உலவைத்தல்
 உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி
 உற்பாத பிண்டம்
 ஊமை கண்டக் கு

ஊராருடைமைக்கு உலவைக்கி
 நது
 ஊராருடைமைக்குப் பேயாய்ப்
 பறக்கிறது
 ஊரோமல்
 எககச்செகம்
 எடுத்தார கைப்பிள்ளை
 எடுப்பும் சாயப்புமாக
 எட்டுகோ தொட்டுகோ
 எட்டும் எட்டாததும்
 எயப்பில் வைப்பு
 ஏகதேசம்
 ஏகபோகம்
 ஏகநன் போககன
 ஏடாகட்டம்
 ஏடிகக்குப் போட்டி
 ஏட்டுச் சுரைக்காய்
 ஏணல் கோணல்
 ஏழைக் குறுமடி.
 ஏழை பேழை
 ஏறும்டைக்கு நீர்பாய்ச்சுகிறது
 ஏறியிறங்கும் திருமேனி
 ஏறுபடி
 ஏறுமாறு
 ஜயந்திரிபு
 ஒட்டுத்திண்ணை
 ஒப்படை பண்ணுதல்
 ஒருதலை வழக்கு
 ஒட்டுச் சுரைக்காய்
 ஓர்வஞ்சகம்
 ஓரியாய் வாழ்தல்
 குங்கண்ம கட்டிக்கொள்ளுதல்
 கங்குகரை
 கஜகரணம்
 கஜகரணவித்தை
 கடாட்ச வீட்சனயம்
 கடுமுடு-கடுமுடுக்கல்
 கடைக்கண்பாரவை

கடை பரப்புகிறது.
 கஷ்ட ஸாத்யம்
 கஷ்ட நஷ்டம்
 கஷ்ட நிஷ்டேரம்
 கண்கட்டி வித்தை
 கண்டஸ்நாநம்
 கண்டதுண்டம்
 கண்ணில் மண்ணைத் தூவ
 கணமாயம்
 கதலீபாகம்
 கதைகாரன
 கதைவிட்டுக் கதைகேட்க.
 கமகமவென்று
 கமரில் ஊற்றிய பால
 கமப சூதரம்
 கமபளதண்ட நயாயம்
 கரடு முரடு
 கரதலாமலகம்
 கரிகாலன்
 கரிகாலி
 கரும்பிடைக்கணு
 கருமபு தின்னக் கூலி
 காண பரம்பரை
 கர்ணன
 கலகலவென்று
 கலி பலி
 கல்மேலெழுத்து
 கல்வீல நாருரித்தல்
 கல்லெடுப்பு (கர்மாந்தரம்.)
 கல்லைக்குத்திக கைநோகிறது
 கலவிக் காயசசல்
 களளங்கபடு
 கற்றறி மூடன் (மோழை)
 கற்றுககுட்டி
 கன்று காலி
 கன்னங்கரிய
 கன்னங்கறேலென
 காகதாலியம்.

காக்கன போக்கன்
 காட்டிலெரித்த நிலவு
 காணுது கண்டது
 காணியாட்சி
 காயசகாயம்
 காரடிவித்தை
 காததிகைப் பிறை
 காலபேதம்
 கால் நடையில் பேசக் பல்லக்கில்.
 கால்மாட்டு வைத்தியன்
 கால்வழி
 கானகத்துக்க நிலா
 கானல ஜலம்
 கிடுகிடு
 கிராம மேரை
 கிருஷ்ணபகூம்
 கிளைப்பாதை-கிளைவழி
 கிள்ளுகீரை
 கீழது மேலதாய.
 குங்குமஞ் சுமந்த கழுதை
 குசாகரபுத்தி
 குசுகுசெனல
 குடத்திலேற்றிய விளக்கு
 குடியரசு
 குடிவாரம்
 குட்டிக்காரணம்
 குட்டிக்கலகம்
 குண்டாகரணம்.
 குண்டுகட்டு
 குதர்க்கம்.
 குதிரைக்கொம்பு
 குதிரைப் பாய்ச்சல கொடுத்தல்
 குதிரை முட்டை
 குந்தாணிவோ
 குபீர் குபீரென்று
 குபுகுபென்று
 குபேரஸம்பத்து
 குப் குப்பென்று

குமரகண்ட வலிபபு
 கும்பிடுங் களாள
 குரங்கினகை கொள்ளி கொடுத்த
 விடல்
 குரங்கு கையில பூமாலே
 குரங்குப்பிடி
 குரங்கெறி விளங்காய
 குருட்டடியடிகக
 குருத்துரோகம்
 குலவிததை-குலத்தொழில்
 குழைத்திடுங் கள்ளர்
 குளிரந்த கொள்ளி
 குள்குளுததல
 குறவழககு
 குற்றறறறம்
 குன்றின்மேலிட்ட விளக்கு
 கூடகோபுரம்
 கூரககா (கோரககா) வைதயம்
 கேளிவிலாசம்
 கைகடகக
 கைகண்ட மருந்து.
 கைகாட்ட
 கைககாரன.
 கைகுவித்தல
 கைகூட
 கைகூப்புதல.
 கைககுதவ
 கைகொடுகக
 கைககொள ளுதல
 கைக்கோல்
 கைசெய்தல்
 கைச்சாத்து
 கைச்சித்தி
 கைதருதல்
 கைதூக்கல்
 கைத்தாய
 கைத்தொழில்
 கைந்நன்றி.

கைநீட்ட
 கைநநொடி.
 கைபடிதல்
 கைபாகம்
 கைபாக்க
 கைபிடி
 கைபிழைபாடு
 கைபோடுதல.
 கைப்பழகநம்
 கைப்பணம்
 கைப்பற்றல்
 கைப்பாடு
 கைப்பிசகு
 கைமமறதி
 கைமமாறு
 கைமமேலே.
 கையமாததல
 கையமுத்தம்
 கையாளுதல
 கையிடுதல்
 கையிருப்பு
 கையிறுக்கம்
 கையுடனே-உடனே
 கையுதவி
 கையுமபிடியுமாய
 கையும மெய்யும
 கையெழுத்து
 கையேந்தல
 கையொப்பம்
 கைலாகு.
 கைவல்லபம்
 கைவல்லோரா
 கைவாசி
 கைவசம்
 கைவிட
 கைவிரிகக
 கைவிலை
 கோடாகண்டன்

கொடுக்கல் வாங்கல்
 கொடுத்தோடு குலத்தோடு.
 கொழுக்கொம்பிலலாத் கொடி.
 கொள்ளிந்நாசு
 கோகரணம்
 கோடா(னு)ன்கோடி
 கோமுக உபாகரம்
 கோமுட்டி ஸ்டிசி
 கோரககா வைத்தியம்
 கோழிக் காய்ச்சல
 க்ரஹசாரம்
 கருஷ்டணபக்ஷம்
 கருஷ்டணவாராததை
 கருதாராதனை
 க்ருத்யோகம்
 சட்கோபன தரித்தல.
 சட்டதிட்டம்
 சண்டபரசண்டமாய
 சண்டமாருதம்
 சதயகோத்தி
 சநநி சதுக்கம்.
 சநநு பொந்நு
 சநதேக விபரீதம்
 சம்பந்த கிரகஸ்தன
 சமபிரதாய விரோதம்
 சரக்குப்புரக்கு
 சரட்டுசெ சிக்ரு
 சராசரம்
 சரித தரம்
 சாவஸாதாரணம்
 சலிய ஸாரதயம்.
 சாங்கோபாங்கமாய்
 சாயகால
 சாரதாபீடம்
 சாரதாமிசம்
 சாலவித்தை.
 சிங்கசொப்பனம்.
 சிங்கநாதம்.

சுகரதிசை
 சிஷ்டபரிபாலனம்
 சிதம்பரம்
 சித்ரவதை
 சிலாபாடம்
 சிவசிவா
 சிறகிலலாத பறவை
 சிறுநீர்
 சிறுநிலக்கம்
 சிறுறுண்டி
 சினனஞ்சிறிய
 சினன பட்டம்
 சினனபின்னம்
 சீரங்கததுலககை
 சிறுமாறு
 சுகதுக்கம்
 சுகபோகம்
 சுகரீபாக்கினை
 சுகலபக்ஷம்
 சுதத சூனியம்
 சுததபோஜனம்
 சுபாசுபம்
 சுயமவரம்
 சுலப ஸாதயம்
 சூரியனைக்கண்ட பனி
 சூரியன குஞ்சு
 நெக்கச்செவேலென்று
 செண்டு வெளி
 செப்பிடுவித்தை
 செம்பாகம்
 செயகால
 செய்பாகம்
 செய்யாமல் செயத உதவி
 செலவச்சிரிப்பு
 செவசெவவென்று.
 சோககுப்பொடி
 கோனுவா (மா)ரி
 ஸ்நாநபாணம்

டம்பாசாரி
 டால்டமமாரம் போடுதல
 நுகதகவென்று
 தடிககு மிஞ்சின மிடா
 ததீயாராதனம்
 தரவாரி
 தராசு நிறுககு
 தராதரம்
 தரிசனவேதி
 தரையோடு தரையாய
 தாமராஜா
 தலாணி (தலையணை) மந்திரம்
 தலைதெரியாத ஸந்தோஷம்
 தலைமாட்டுக் கொள்ளி
 தலைமாட்டு வைத்யன
 தலையில் ஒட்டைக் கவிழ்த்தல்
 தலையில் மிளகாய் அரைக்கிறது
 தலையீற்று
 தவடை சுத்தி
 தறுகுறும்பு
 தன்னந் தனியே
 தன்னரசு நாடு.
 தாணுகால் பாய்ச்சல்
 தாது பிராது
 தாமச பதாததம்.
 தாரதம்மியம்
 தாலிபுலாகந்யாயம்
 தாவர ஜங்கமப்பொருள்
 தாறுமாறு
 தானதாமம்.
 திகைப்பூடு
 திகதிககென்று
 திகபிரமை.
 திடுமப்ரவேசமாய
 திண்டு திமாசு
 திப்ரமை.
 திமில் குமில்ம.
 திரவ்ய மமதை

திருகல் முறுகல்
 திருக்கடைக் காப்பு
 திருக்கண சாத்ததுதல்
 திருக்கட்டம்
 திருட்டு புரட்டு
 திருவாய மலாந்தருளுதல்
 தீண்டாத திருமேனி
 துஷ்ட நிகரஹம்
 துப்பட்டியில் கிழித்த துண்டு
 துப்பாக்கி வயிற்றில் பீரங்கி
 துருவச்சக்கரம்
 தூயோதனன் குடிக்கு ஜகுனி
 தூலாபாரம் தூங்குதல்
 தூராவாஸ கோதரம்
 தேக்கித் தெவிட்டுதல்
 தேசாபிமானம்
 தேடக்கிடையாத திரவியம்
 தேயபிறை
 தேராவால்
 தேனூறுபாய்ச்சல்
 நைதப்பிறை
 நோகம்போடுதல்
 நொடைசவாரி விடுதல்
 நொடைதட்டி வேளாளன்
 நொட்டதும் நொடாததம்
 நொப்பையுந் நொந்தியுமாய்
 நொழு கள்ளா
 நோட்டம் தூரவு
 நோலிருக்கசு சுளை விழுங்கு-
 நோலோ நோல
 நீராக்கப்பாகம்
 நகமும் சதையுமாய்.
 நசுநசுனல்
 நடையுடைபாவனை
 நட்ட நடு
 நந்தன தோலகாசு
 நந்தன படவேடு.
 நயபயம்

நயவஞ்சகம்.
 நல்லது பொல்லது
 நவாப தாபபா.
 நவ்வு சவவு
 நழுவு சுளுவு
 நளபாகம்
 நறுநறுத்தல்
 நறுநறெனல்
 நறுமுறுத்தல்
 நறுமுறெனல்
 நன்செய
 நனமை தீமை
 நாகூர் மாயாபை
 நாரதன் கால
 நாராயணக் குழம்பு
 நாளிண்கரபாகம்
 நீரகூரகூறி
 நிலம் நீர்.
 நீர்மேலெழுத்து
 நீலங் கட்டுப்படப் பேசுகிறது
 நீலி
 நீறுபூத்த நெருப்பு
 நுனிப்புல் மையச்சல்
 நேருப்பாறு மயிரப்பாலம்
 நெறநெறவென்று
 நையா பொய்யா பாட்டு
 நோறு நொறு
 பகல் வேஷம்
 பகீரத ப்ரயத்தனம்
 பகீரென்று பசைக்கின்றது
 பக்கரத்திருடன்
 பசுபசுவென்று விழிக்கிறது.
 பசியேப்பம்
 பசையைப் பசோ
 படபடவென்று
 படாடோபம்
 படியளத்தல்
 படியோலை.

படுகாயம்
 படுகொலை
 படுகுரணம்
 படுபாவி
 படுவிஷம்
 பட்டது கெட்டது.
 பட்டதும் படாததும்
 பட்டழி பகல
 பட்டி மாடு
 பட்டிமிரட்டு
 பட்டுக்கத்தரித்ததுபோல
 பட்டுக்குல்லா தைத்ததுப்போடுதல்.
 பட்டோலை
 பண்டுபலாநிகள்
 பதபதவென்று
 பதைபதைக்க
 பத்துப் பத்தாய
 பயிர் பசைசை
 பரபரத்தல்
 பரம்பாகவத சிகாமணி.
 பரலோக சாதனம்
 பரிசனவேதி
 பருமபடியானது
 பலபிடுங்கின பாம்பு.
 பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு.
 பவழக் கொடி
 பழக்க வழக்கம்
 பழம் பெருச்சாளி
 பழைய எம்னோ புது எம்னோ
 பளபளா
 பறறுவரவு
 பனசபாகம்
 பாங்கு பரிசீனை.
 பாங்கு பாவனை.
 பாஷாபிமானம்
 பாதரா பாதரம்.
 பிடுங்கித் தின்னுதல்.
 பிணைப்படுதல்

பிண்டப்ரதானம்.
 பிதூர்த்துரோகம்
 பிரசவ வைராகயம்.
 பிரபஞ்ச நாடகம்.
 பிலுபிலென்று.
 பிளையாரா சுழி
 பீமபாகம்
 பீமன்.
 புராண வைராகயம்
 புளகாவகிதம்.
 புளியேபபம்
 புறங்கொடுத்தல்
 புறம்போக்கு
 புனசெய்
 பூசைபுனஸ்காரம்
 பூசசி காட்டுகிறது
 பூரோவாததரம்.
 பேட்டி பேழை
 பெறப்பேறு
 பென்னம்பெரிய
 பேயத்தோ.
 பேரிலக்கம்
 பொள்ளென்று
 போட்டி போடுதல்.
 போணி பண்ணுதல்
 ப்ரசண்டமாருதம்
 பரசவ வைராகயம்
 பரம்ம ராக்ஷஸன்
 ப்ருங்ககீட நயாயம்
 மகேந்திர ஜாலம்
 மசான வைராகயம்.
 மஞ்சா (மஞ்சள்) காணி
 மட்டுமிதம்
 மணலை கயிருகத் திரித்தல்
 மண்டலவர்ஷம்
 மதாபிமானம்.
 மதில்மேல் பூனை.
 மந்தமாருதம்

மந்தஹாஸம்.
 மயிக்குச்செறிதல்
 மர்க்கட முஷ்டி
 மலடி மகன
 மலையிலக்கு
 மனப்பால் குடித்தல்.
 மனோரதம்
 மனோராஜயம்
 மனோவேகம்
 மனோநதராஜாலம்
 மாடமாளிகை (கூடகோபுரம்)
 மாயப்பொடி
 மாரிசம்
 மாஜால ஸ்வாமி
 மானவாரி
 மாஹேசுவர பூஜை
 முக்காலே மூன்றுவீசம்
 முதுகுநீர் குத்துதல்
 முயற்கொம்பு
 முழு பூசனிக்காயைச் சோற்றோடு
 மறைத்தல்
 முறிச்சீட்டு
 முறைவட்டம்
 முக்கும முழி (விழி) யும
 மூட்டை முடிச்சு
 மூதேவி
 மூத்தவள்
 மூல வோலை
 மூலை முடுக்கு
 மூதை மரியாதை
 மேல்வாரம்
 மொக்காணி
 மொறுமொறுத்தல்
 யமகண்டன்
 யமகாதகன்
 யமராக்ஷஸன்
 யமவேதனை
 யோக்கேஷம்.

ஸாபாஸம்
 ராஜிக தெயவிகம்.
 ராஜோபசாரம்
 ராம பாணம்
 ராம ராஜயம்
 ராம வராததை.
 ராவண ஸநயாவி
 நுதராட்சப் பூனை
 ரோகக ரோஜனை
 டடசாநிலக்ஷம்
 ஸவலேசமும.
 டோகோபகாரம்
 வரவு செலவு
 வரிசை வண்ணம்.
 வலசாரி இடசாரி
 வலமிடந தெரியாதவன்.
 வளாபிறை
 வாகு சகாயம்
 வாசாகைங்காயம்
 வாசாமகோசரம்
 வாயும் வயிறுமாய்
 வாயுவேகம்
 வாயப்பட்டி
 வாயப்பந்தல
 வாரப்பற்று

வாழைமலடி
 வாழையடி வாழை.
 விசுவாஸ காதகன
 விசுவாமிதர ஸ்ருட்டி.
 விடாகண்டன
 விதண்டாவாதம்
 விதயாமமதை.
 விதவக காயசசல
 விழலுக்கிறைப்பது
 வீடும விளக்குமாய வைக்க
 வீடு வாயில்
 வீம்பாகம்
 டெட்டவெளிச்சம்
 வெட்டாரவெளி
 வெள்ளிடை விலங்கல்
 வெள்ளையும் சளளையுமாய
 வெள்ளை வெளுக்கும் திருமேனி
 வெள்ளை வெளோ
 வேரைக்கிளறி வெந்நீர் வராததல்.
 வேரப்பழு
 வேழமுண்ட விளங்கனி
 வைப்புச் செப்பு
 வைப்புத்தலம்
 வையாளி பாயகிறது

அ நு ப ந்த ம் III.

ப ழ மோ ழி க ள் .

அகதிககுத தெயவமே துணை.

அகத்தில் அழகு முகத்தில் தெரியும்

அச்சாணி இல்லாத தோ முச்சாணும் ஓடாது

அஞ்சலி பந்தனம் ஆருகும் நன்மை

அஞ்சிலே வளையாத்து ஐம்பதிலே வளையுமா

அடாது செய்வா படாது படுவா

அடுத்தவனைக் கெடுக்கலாமா

அணில கொம்பிலும் ஆமை கிணற்றிலும்

அதிக ஆசை அதிக நஷ்டம்

அதிகாரியுடனே எதிர்ப்பணலாமா

அபபியாசம் கூடா வித்தை

அபபியாச வித்தைக்கு அழிவு இல்லை

அரத்தை அரங்கொண்டும் வைரத்தை வைரங்கொண்டும் அறுக்க

வேண்டும்

அலைகடலுக்கு அணை போடலாமா

அலை மோதும்போதே தலைமுழுகிறது

அலப ஸஹவாஸம் பராண ஸங்கடம்

அவன அசையாமல் அணுவசையாது.

அளக்கேசுறாலும் அளவறிந்து செலவுசெய்யவேண்டும்

அளவிறகு மிஞ்சினால் அழுதமும் விஷம்

அறிவுடையாரை அடுத்தால் போதும்

அற்பசிமாதம் அழுகைத் தூறல்

அன்பான சினேகிதனை ஆபத்தில் அறி

அன்னமயம் பிராணமயம்

அன்னமிட்டாரைக் கன்னமிடலாமா

அனையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்

ஆகுங்காய பிஞ்சிலே தெரியும்

ஆடிவிறை தேடிப் போடு

ஆடு கொழுகிறதெல்லாம் இடையனுக்கு லாபம்.

ஆடை இல்லாதவன் அரை மனிதன்

ஆடையுடையான் சபைக்கஞ்சான்.

ஆட்டுக்கு வால அளவறுத்து வைத்திருக்கிறது
 ஆணை அடித்து வள, பெண்ணைப் போற்றி வள
 ஆண்சிங்கத்தை ஆணை அடிக்குமா
 ஆண்டை கூலியைக் குறைத்தால் சாமபான வேலையைக் குறைப்
 பான்

ஆண்மையற்ற வீரன் ஆபுத்ததினமேல குறைசொலவான்.
 ஆபத்திலே அறியலாம அருமை சினேகிதனை
 ஆபத்தும் சம்பத்தும் ஆருக்கும் உண்டு
 ஆமணக்கு விதைத்தால் ஆசகா முளைக்குமா
 ஆயிரக்கல நெல்லுக்கு ஒரு அநுப்புச்சி போதும்
 ஆயிரம் நகூத்திரம் கூடினாலும் ஒரு சந்திரன் ஆகாது
 ஆயிரம் மாகாணி அறுபத்திரண்டரை
 ஆயிரம்பேரைக் கொன்றவன் அரைவைத்தியன்
 ஆயிரம் வந்தாலும் ஆத்திரம் ஆகாது
 ஆலமரம் பழுத்ததென்று பறவைக்கார சீட்டனுப்பினா
 ஆலும் வேலும் பலலுக குறுதி
 ஆவாரையிலையும் ஆபத்துக் குதவும்
 ஆழ மறியாமல் காலையிடாதே
 ஆறின புண்ணிலும் அசடுநிற்கும்
 ஆறு போவதே கிழக்கு அரசன் சொன்னதே வழக்கு
 ஆற்று மணலையும் ஆகாசத்து நகூத்திரத்தையும் அளவிடப்
 போகுமா

ஆனைக்கும் அடி சறுக்கும்
 ஆனைப்பசிக்கு சோளப்பொரி தாங்குமா
 ஆனை விழுந்தால் கொம்பு, புலி விழுந்தால் தோல
 ஆனை வேகம் அடங்கும் அங்குசத்தில்
 இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை.
 இடங்கொடுத்தால் மடம் பிடிங்குவான்
 இடம் வலம் தெரியாதவனோடு இணக்கம் பண்ணக்கூடாது.
 இடிக்குக் குடை பிடிக்கலாமா
 இடுவது பிச்சை பெறுவது மோட்சம்.
 இரண்டு நாய்க்கு ஒரு எலும்பு போட்டாற்போல.
 இராம லட்சுமணரைப்போல இசைந்திருக்கிறது
 இராமவாக்குக்கு இரண்டுண்டா
 இருக்கவேண்டு மென்றால் இருமபைத் தின்
 இருட்டுவேலையோ குருட்டுவேலையோ.
 இருதலைக் கொள்ளியில் அகப்பட்ட எலும்பு.
 இருநாய்க்கு இட்ட எலும்புபோல

இருந்தகால மூதேவி நடந்தகால சீதேவி.
 இருந்தவன் எழுந்திருப்பதற்குள் நின்றவன் நெடுநூரம்.
 இருப்புத்தானைச் செல அரிக்குமா
 இருவரும் ஒத்தால் ஒருவருக்கும் பயம்ல்லே
 இருளும் ஒருகாலம் நிலவும் ஒருகாலம்
 இலக்கணம் கற்றவன் கலக்கற்ற மன்னாசபை காண்பான்
 இலங்கணம் பரமென வந்தம்
 இல்லாதவன் பொல்லாதவன்
 இல்லாது பிறவாது அள்ளாது குறையாது
 இளங்கன்று பயம் அறிபுமா
 இளமையில் கல்வி எப்போதும் நிற்ரும
 இளைத்தவன் எள்ளை விதை
 இன்றைக கிருப்பாரை நாளைக்குக் காணோம்
 இன்றைக கென்பதும் நாளைக கென்பதும் இல்லையென்பதற்
 கடையாளம்

சககு விடம் தலையில், தேளுக்கு விடம் கொடுக்கல
 சககும் பாலுக்கும் எச்சில் இல்லே
 சடாகாதனை எதிரகாதே
 சட்டி எட்டினமட்டும் குத்தும், பணம் பதினகாதமட்டும் குத்தும்.
 சனரை அடுத்தால் மான் மழியும்
 உடுக்காப் புடவை பூசிக் கிரை
 உடைந்த சங்கு ஊது பறியுமா
 உடையவன் பாராத பயிர் உருப்படுமா
 உடையவன் போகா வேலை ஒருமுழம் கட்டை
 உட்காந்தல்லலோ படுக்கவேண்டும்
 உட்கவ ரிருக்கப் புறஞ்சுவா பூசலா மா
 உண்ட இளைப்பு தொண்டருக்கும் உண்டு
 உண்டது தானே ஏப்பம் வரும்
 உண்டவன் உரம் செய்வான்
 உண்டால் பசுநீருமா கண்டால் பசுநீருமா
 உண்ணச் சொந்த மண்ணையப் போகும்
 உண்ணாமல் ஊரெல்லாம் திரியலாம், உடுக்காமல் ஒரு வீட்டிக்கும்
 போகலாகாது
 உதாரிக்குப் பொன் தரும்பு.
 உத்தமனுக்கும் தப்பிலிக்கும் உடன்படிக்கை வேண்டாம்.
 உத்தியோகத்துக்குத் தக்க சகம்
 உத்தியோகம் புருஷலக்ஷணம்
 உபசாரம் செய்கவர்க்கு அபசாரம் பண்ணுகிறதா.

உப்பிட்டவாகளை உள்ளளவும் நினை
உப்பிருந்த பாண்டமும் உபாயமிருந்த நெஞ்சும் தப்பாமல் தட்
டுண்டுடையும்

உப்புத தினைவன் தண்ணீர் குடிப்பான்
உப்பு வாணியன் அறிவானோ கற்பூரவிலை
உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊரகருவி கருடனாகுமா.
உயிருள்ளமட்டும் தைரியம் விடலாமா
உழக்கிலே கிழக்கு மேற்கா
உழுகிறவன் கணக்குப் பாததால் உழக்கோலும் மிஞ்சாது.
உளவிலலாமல் ஊரழியுமா
உள்ளதைச் சொன்னவன் ஊருக்குப் பொலலாதவன்
உள்ள மாற்றைக் காட்டும் உரைகலலும் மெழுகுண்டையும்
உறவு உண்ணாமல் கெட்டது, உடம்பு உடுக்காமல் கெட்டது
உற்றது சொன்னால் அற்றது பொருந்தும்
ஊணற்றபோதே உடலற்றுப்போம்
ஊணற்றபோதே உறவற்றது
ஊணன் கருமமிழந்தான், உலுத்தன் பேரிழந்தான்
ஊண்னல் புத்தி, பூண்னல் சாதி
ஊனுக்கு முந்தவேண்டும், கோளுக்குப் பிந்தவேண்டும்
ஊனு முறக்கமும் ஒத்தாருக் கொத்தபடி
ஊததைவாயன் தேட, கற்பூரவாயன் தின்ன.
ஊமைக்குத் தெத்துவாயன் உயாந்த வாய்ச்சாலகன்
ஊமையன்பாட, சப்பாணிஆட, செவ்வுடன கேட்க, குருடன்
பார்க்க.

ஊருக்காகாதது வீட்டுக்காகாது.
ஊருக்கெல்லாம் ஒருவழி, உனக் கொருவழியா
ஊருடன் பகைக்கில் வேருடன் கெடும்
ஊர் ஓடச்சே ஒக்க ஓடவேண்டும்
ஊரகருவிமேல் இராமபாணம் தொடுக்கிறதா
ஊன்றக் கொடுத்த தடி என உச்சியை உடைக்கிறது
எங்கு மடமாயிருக்கிறது, இருக்கத்தான இடமில்லை
எங்கே புகை உண்டோ அங்கே நெருப்பு உண்டு
எச்சிற்கலைக்கு மண்ணுங்கட்டி ஆதரவு, மண்ணுங்கட்டிக்கு எச்
சிற்கலை ஆதரவு
எடுக்கிறது எருதுமாட்சிச் சமை, (தம்பி) படுக்கிறது பஞ்சனை
மெத்தை.
எடுத்தசுமை சுமந்தல்லவோ இறக்கவேண்டும்
எடுத்தாளாத பொருள் உதவாது.

எட்டி பழுததென்ன, ஈயாதா வாழ்ந்தென்ன.
 எட்டியுடனே சேர்ந்த இவ்வந் தீப்பட்டது.
 எட்டினமட்டும் வெட்டும் கத்தி, எட்டாதமட்டும் வெட்டும் பணம்.
 எண்சாண் உடம்புக்கும் சிரசே பிரதானம்
 எண்ணிச செய்கிறவன் செட்டி, எண்ணுமற செய்கிறவன் மட்டி.
 எண்ணெய் முநததோ திரி முநதுதோ.
 எத்தனை புடமிட்டாலும் இருமபு பசும்பொன் ஆகுமா
 எத்தால் பிழைக்கலாம் ஒத்தால் பிழைக்கலாம்.
 எந்த இலை உதிராதாலும் ஈசச இலை உதிராது
 எந்தவாக்குப் பொய்ததாலும் சந்தைவாக்குப் பொய்யாது
 எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவான் ஏன்
 எரிகிற நெருப்பை எண்ணெயவிட் டவிக் கலாமா.
 எரிகிற வீட்டிலே பிடுங்கினது ஸாபம்
 எருது நினைத்த இடத்தில் தொழுமம் நட்கிறதா.
 எருதுநோய் காகம் அறியுமா
 எருமைக் கோமயம் எககியத்திற காசுமா
 எருமையிலும் வெள்ளாடு ஏறக் கறந்தமா
 எலி அழுது புலம்பினாலும் பூனை பிடித்தது விடாது.
 எலிக்குத் திண்டாட்டம் பூனைக்குக் கொண்டாட்டம்
 எலி பூனையை வெல்லுமா
 எலியைக் கண்டு பூனை எக்கமடையுமா
 எலிவருத்தம் பூனை அறியுமா
 எலிவளையாளும்த் தனிவளை வேண்டும்
 எல்லாம் அறிந்தவனும் இல்லை, யாதும் அறியாதவனும் இல்லை.
 எல்லாருக்கும் ஒவ்வொரு நெளிது
 எல்லாரும் பலலக்கேறினாலு பலலக்கு ஆ தூக்குகிறது
 எல்லாரும் மனிதரா, கலவெல்லாம் மாணிக்கமா
 எளியாரை வலியா அடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிகும்.
 உள்ளத்தனை எதத்தாலும் உள்ளதிற குறையும்
 எள்ளக்கு ஏழுழவு, கொள்ளக்கு ஒருழவு
 எறும்புக்குத் தன்கையால் என்சாண் உடம்பு
 எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின மழைபெய்யும்.
 எறும்பூரக் கற்குழியும்
 ஏரி நிறைந்தால் கரை கசியும்
 ஏற்றப் பாட்டுக்கு எதிர்ப்பாட்டு இல்லை.
 ஏழையென்றால் எவர்க்கும் எளிது.
 ஏழைச்சொல் ஏறுமா அம்பலம்
 ஐங்காதம் போனாலும் அறிமுகம் வேண்டும்.

ஐப்பசிமாசம் அழுகைத்தூறல், காரத்திகைமாசம் கனமழை
ஐப்பசிமாதத்து வெயில் அன்றிரித்த தோல அன்று காயும்
ஐயமான காரியத்தைச் செய்யலாகாது'

ஒ டந்தகோல் ஆனாலும் ஊன்றுகோல் ஆகும்

ஒளி பெருத்தது தூணுகுமோ.

ஒரு ஊருக்கு ஒரு வழியா

ஒருகாறசெய்தவன இருகாற செய்வான்

ஒருகுடம் பாலுக்கு ஒருதளி பிரை

ஒரு கூடு முடைந்தவன ஒன்பது கூடு முடைவான்

ஒரு கை தட்டினால் ஓசை கேட்குமா

ஒருதாய அறறவாக்கு ஊரெல்லாம் தாய

ஒரு துருமபு பழுதை யாமா

ஒருத்தா போன வழி ஒருத்தா போகிறதில்லை

ஒருநன்றி செயற்கவரை உள்ளளவும் நீனை

ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்

ஒரு பொய்யை மறைக்க ஒன்பது பொய் சொல்லவேண்டும்

ஒரு மரத்துப் பட்டை ஒரு மரத்தில் ஒட்டிமா

ஒரு முழுக்கிலே மண எக்கக் முடியுமா

ஒருமைப்பாடு இல்லாத குடி ஒருமிக்கக் கெடும

ஒருவ ரறிந்தால் ரகசியம், இருவ ரறிந்தால் அம்பலம்

ஒரு விரல் நொடியிடாது

ஒளியில்லாவிட்டால் இருளையும் இருளில்லாவிட்டால் ஒளியை

யும் காணலாம்

ஒற்றைக் கை ஓசையிடுமா

ஒடங் கடந்தால் ஒடக்காரனுக்கு ஒரு சொட்டு

ஒடம் வண்டியிலே வண்டி ஒடத்திலே

ஒடமவிட்ட ஆறு அடிசுடும

ஒட்டைக் கப்பலுக்கு ஒன்பது மாலுமி

ஒட்டைச் சங்கு ஊது பறியாது

ஒட்டை மணியானாலும் ஓசை நீங்குமா

ஒதுவானுக்கு ஊரும் உழுவானுக்கு நிலமும் இல்லையா

ஒதுவானெல்லாம் உழுவான தலைக்கடையே.

ஒந்தி வேலிக் கிழுக்கிறது தவளை தண்ணீருக் கிழுக்கிறது

கங்கையில் முழுகினாலும் காகை அன்னமாகுமா

கசடருக் கிலலை கற்றோ ருறவு

கசடருக்கு யோகம் வந்தால் சுண்ணுந்தெரியாது காதுங்கேளாது

கடலுக்குக் கரை போடுவா ருண்டா.

கடலைத் தாண்டினவனுக்குக்கால்வாயைத் தாண்டுகிறது கஷ்டமா

கடல் கொதித்தால் வளாவ நீர் எங்கே
 கடல் திடலாகும் திடல் கடலாகும்
 கடல் நீர் நிறைந்தென்ன காஞ்சிரை பழுத்தென்ன
 கடல் பெருகினால் கரையேது
 கடா பின்வாங்குகிறது பாய்ச்சலுக் கிடம்
 கழிக்கிற நாயகருக் கழுத்திற குறுங்கயிறு
 கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகும்மா
 கடுக்காயில் அகணி நஞ்சு, சக்கில புறணி நஞ்சு
 கடுங்காற்று மழைகூட்டி, கடுஞ்சினேகம் பகைகூட்டி
 கடுவெளியைக் கானல் ஈலமாயக் கண்டதுபோல.
 கடைசிச் சோற்றுக்கு மோரும் கால்மாட்டுக்குப் பாயும் வேண்டும்
 கடையி லரிசி கஞ்சிக் குதவுமோ
 கட்டினவனுக்கு ஒருவீடு, கட்டாதவனுக்கு ஊரெங்கும் வீடு
 கட்டின வீட்டுக்குக் கருத்துசொல்வாரா அநேகா
 கட்டோடே போனால் கனத்தோடே வரலாம்
 கண் குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியுமா
 கண்டது கற்கப் பண்டித னாவான்
 கண்ணாடியில் கண்ட பணம் கடனுக் குதவுமா
 கண்ணாரக் கண்டதற்கேன அகப்பைக் குறி
 கண்ணிலே குத்தின வீரலைக் கண்டிப்பாரா உண்ட
 கண்ணுள்ள போதே காட்சி.
 கண்ணைக்கெடுத்த தெய்வம் மதியைக் கொடுத்தது
 கண் பாரத்தால் கை செய்யும்
 கதிரைக் களைந்தும் களைப்பைப் பிடுங்கு
 கற்றது கைமண்ணைவ, கல்லாத துலகவ்வு.
 கற்றவனுக்கு வித்தை அருமையா
 கற்றுங் கற்றறிமோழை, கண்ணிருநதுங் குருடு
 கந்தையாளுலும் கசக்கிக் கட்டு, கூழாளுலும் குளித்துக் குடி
 கம்பளி விறற் பணத்துக்கு மயிரா முளைத்திருக்கிறதா
 கரி விறற் பணம் கறுப்பா யிருக்குமா
 கருமத்தை முடிக்கிற் றவன் கடலை ஆராய்வான்
 கரும்பு கசக்கிற் ற வாய்க்குற்றம்.
 கரும்பு கோணியிருநதாலும் தித்திகும்
 கரும்பும் எள்ளும் கசக்கினுற்றான் பலன்
 கரும்பு ருசியென்று வேரோடு பிடுங்கலாமா
 கரும்பை விரும்ப விரும்ப வேம்பு
 கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லங் கரையும்
 கலப் பாலுக்குத் துளிப் பிரை.

கல்மே லெழுத்துக கலையுமா
 கல்லாதவரே கண்ணிலலாதார.
 கலலெல்லா மாணிக்கக கல்லாமா.
 கல்லைக் குததுவானேன் கைநோகுதென் றழுவானேன்.
 கல்வி யழகே யழகு
 கல்வியிலலாச செலவழும் கற்பில்லா அழகும்
 கலவியுள்ள வாலிபன் கனகிழவன்
 கலவியெனற பயிருக்குக கண்ணீரெனற மழைவேண்டும்.
 கவலை யுடையாக குக கண்ணுறக்கம் வாராது
 கழுதை கெட்டால குட்டிச்சுவா
 கழுதைக்குச சேணங் கட்டினாலும் குதிரையாகுமா
 கழுதை அறியுமா கந்தப்பொடி வாசனை
 கழுதையும் குதிரையும் சரியாமா
 கழுத்து வெளுத்தாலும் காகம் கருடனாமா.
 களவுங் கற்று மற
 கள்ள மனம் துள்ளும்
 கள்ளி பெருகதெனன், காயுண்டோ நிழலுண்டோ
 கறக்க ஊறும் ஆவினபால், கற்க ஊறும் மெயஞ்ஞானம்
 கறுப்பு வெளுப்பாகாது, கசப்பு இனிப்பாகாது
 கறகையில் கலவி கசப்பு கற்ற ன பதுவே இனிப்பு
 கற்பித்தவன் கண்ணைக் கொடுத்தவன்
 கற்றோ ரருமை கற்றோ ரறிவா
 கனத்திற்கு நறகுணம் சுமைதாங்கி
 கனமழை பெய்தாலும் கருங்கல கரையுமா.
 கனமூடன் கைப்பொருள் இழப்பான்
 கனவிற கண்ட பணம் செலவிற குதவுமா
 கனிந்த பழம் தானே விழும்
 கன்று கெட்டால் காணலாம் தாயருகே.
 கன்னன் நடமாடக் குயவன் குடிபோகிறான்
 காககாய் ஏறினதும் பனம்பழம் விழுந்ததும்
 காககாய்க்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு
 காககாய் கூட்டம்போலக் கட்டுக்கொப்பு
 காககாயுங் காற்றும் போக்குண்டானால் வரும்
 காடு காததவனும் கச்சேரி காததவனும் பலனடைவான்
 காட்டி லெளித்த நிலவும் கசடன்குச் செய்த நன்றியும்.
 காட்டுக்குப் புலிஆதரவு, புலிகுக் காடுஆதரவு.
 காட்டை வைத்துக்கொண்டல்லவோ வேட்டை யாடவேண்டும்.
 காணிக்குச் சோம்பல் கோடிக்கு வருத்தம்

காணிக் கொத்தது கோடிக்கு.
 காதவழி பெயரில்லான் கழுதையோ டொக்கும்
 காதவழி போயறியான கழுதைப் பிறப்பு.
 காதுக கிட்டால முகத்துக கழகு
 காந்தத்தின முன ஊசி கம்பித்தாறபோல.
 காய்தத மரம் கல்லெறிபடும்.
 காய்ந்த மரம் தளிராகுமா
 காததிகைக்கு மிஞ்சின மழையுமில்லை; காணனுக்கு மிஞ்சின
 கொடையுமில்லை
 காததிகைப்பிறை கண்டாறபோல.
 காலத்துக கேற்ற கோலம்
 காலம் போம வாராததை நிற்கும்
 காவடி பாரம சுமக்கிறவனுக்குத் தெரியும்.
 காற்றுக கெதிரில் துப்பினால் முகத்திலே விழும்
 காற்றுள்ளபோது தூற்றிக்கொள், கருமபுள்ளபோது ஆடிகொள்
 கிட்ட நெருங்க முட்டப் பகை
 கிணற்றுக்குத் தப்பித் தீயிலே பாய்ந்தான
 கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன
 கிளி அழுதால் பூனை விடுமா
 கிளி அருமையைப் பூனை அறியுமா
 கிரிவாய்ப் பாம்பு போல
 கிரைவேர் பிடுங்க ஏலேலோ பாட்டா
 கோத்தியால பசி தீருமா
 கோழி ராகிலும் தாழ வுரை
 குங்குமம் சுமந்த கழுதை பரிமளம் அறியுமா
 குசவனுக்குப் பலநாளை வேலை தடிகாரனுக்கு அரைநாழிகை
 வேலை
 குடி குது விபசாரம் குடியைக் கெடுக்கும்
 குடித்தனமோ துரைத்தனமோ
 குடியனும் வெறியனும் சரி.
 குடியில்லா லூரில் குருவியும் பறக்காது
 குட்டியின் கையைப் பிடித்துக் குரங்கு கொள்ளிக்கட்டையைச்
 குடுபாத்தாறபோல
 குட்டிக்கலகம் பண்ணுகிறவன் குட்டுப்பட்டுச் சாவான்
 குட்டிபோட்ட நாய்போல் சூலைகிறது
 குட்டிபோட்ட பூனைபோல அலைகிறான்
 குட்டையைக் கலககிப் பருந்துக கிரையிடுகிறது
 குணமுற்றவன் மணமுற்றவன்.

குணமற்றவன் மணமற்றவன்
 குணமில்லாமல் மருந்துமில்லாமல் குருவி சுடலாமா
 குதிரையின் கொழுப்பறிந்து சுவாமி கொம்பு கொடுக்கவில்லை
 குதிரை ஏறாமல் கெட்டது, கடன் கேளாமல் கெட்டது
 குந்தியிருந்து தின்றால் குன்று மாளும்
 குப்பை உயரும், கோபுரம் தாழும்.
 குப்பைக் கீரைத்தண்டு கப்பற் பாயமர மாகுமா.
 குப்பையிலே கிடந்தாலும் குணமணி நிறம்போகுமா
 கும்பிடு கொடுத்தாக கும்பிடு வாங்குகிறது.
 கும்பிட்டுக் கடன்கொடாதே கும்பிட்டுக் கடனவாங்காதே.
 குயில முட்டையிடக் காகங் கணடுகளிக்க.
 குரங்குப் பிடியே பிடி
 குரங்குப் பிணமும் குறவன் சுகாடும் கண்டதிலலை
 குரங்கு முகமெல்லாம் ஒருமுகம்
 குரப்பமிட்டுத் தேய்த்தும் குதிரையாமா கழுதை
 குறடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டினால் இருவரும் குழியிலே
 விழுவார்கள்
 குருமொழிக் கு இரண்டு குறுக்கே பேசலாமா
 குருவேஷங் கொண்டன குரு ஆவாளு
 குலம் குப்பையிலே பணம் பந்தியிலே
 குலத்தனவே யாகும் குணம்
 குலமெப்படியோ குணமப்படி
 குலத்துக் கீனம் கோடாலிக் காமபு
 குலைக்கிற நாய் கடிக்கிற தரிது
 குலையாத நாய் குதிகாலைக் கடிக்கும்
 குறுங்கொல்லும் நெடுந்தச்சும்
 குறைக்குடம் கூத்தாடும்
 குறையச் சொல்லி நிறைய அள
 குற்ற மறைப்பதில் மறநெரு குற்றம்
 குற்ற மனச்சாட்சி கூடிவாழ் சத்தரு
 குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுநென்னும், குறுப்பியுள்ள காது தினவு
 தின்னு
 குற்றம் பாக்கில் சுற்றமில்லை
 கூட இருந்துபாா கூட்டுப்பயிர் இட்டு பா.
 கூத்திலே கோணங்கி வந்தாற்போல.
 கூத்துக்கேற்ற கொட்டு கொட்டுகிறது
 கூலிப்படை வெட்டுமா
 கூலியாள் மேற்கே பார்த்தான், கூத்தாடி கிழக்கே பாத்தான்.

கூழாநூலும் குளித்துக் குடி, கந்தையாநூலும் கசக்கியுடு
 கெடுத்தவருக்கும் நீ கேடு நினையாதே
 கெடுப்பாரை தெய்வம் கெடுக்கும்
 கெடுவது செய்தால் படுவது கருமம்
 கெடுவான் கேடு நினைப்பான்
 கெட்டவன் பட்டணம் சோ
 கெட்டிக்காரன் புளூகு எட்டுநாளையில தெரியும்
 கெண்டையைப் போட்டு வரால யிழுககிறது
 கெரடிகற்றவன் இடறிவிழுந்தால் அதுவும் ஒருவரிசை
 கெருடனைக் கண்ட பாம்பு
 கேட்டதையெல்லாம் நம்பாதே, நம்பினதெல்லாம் சொல்லாதே
 கைதப்பிக் கண்ணில் பட்டால் கையைக் கண்டிப்பதுண்டா
 கை பட்டால் கண்ணாடி
 கைப்பொருள் போனாலும் கல்லிப்பொருள் போகாது
 கையழுத்த மானவன் கரையேற மாட்டான்
 கையில் வெண்ணெயிருக்க நெய்க்கலைவனேன
 கையூன்றிக் கரணம் போடே ண்டும்
 கையைச் செட்டியா குறைந்தால் காலேக் கைக்கோளன குறைப்
 பான்
 கைவிரல் கண்ணிலே பட்டால் கையை என்ன செய்யலாம்
 கொசுவக் கஞ்சி குடிபோகிறது
 கொடிக்குக் கொம்மட்டிக்காய் கனத்திருக்குமா
 கொடுங்கோ வரசு நெடுங்காலம் நிலலாது
 கொடுத்தது கேட்டால் அடுத்திடும் பகை
 கொடுத்தா லொன்று கொடாவிட்டா லொன்று
 கொடுத்துப் பொல்லாப் பாகிறதைவிடக் கொடாமலிருப்பது
 நலம்
 கொடுப்பாரைத் தடுக்காதே.
 கொடுமபாவி யானாலும் கொண்ட மாமியா வேண்டும்
 கொட்டிக்கிழங்கும் ஒரு முட்டிக் குதவும்
 கொட்டிக்கொட்டி அளந்தாலும் குறுணி குறுணிதான்
 கொண்டு குலம் பேசுகிறது
 கொல்லத்தெருவில் ஊசிவிறற்றபோல
 கொழு(உழவு)மீதிற் குடிக்கொண்ட குடிச்செல்வமே செல்வம்
 கொள்ளிகொண்டு தலை சொறிகிறது
 கொள்ளென்றால் வாயைத் திறக்கிறது கடிவாளமென்றால் வாயை
 மூடுகிறது
 கொள்ளைக்குப் போனாலும் கூட்டாகாது

கோடாலிக் காமபு குலத்துக் கீனம்
 கோடை இடி குயிறி நைப்போல
 கோடையிலே தண்ணீர் ஓடைகண்ட மான்போல.
 கோள சொல்பவனைக் கொடுநதேனென்று நினை
 கோணி கொண்டது எருது சமந்தது
 கோணிக் கோடி கொடுப்பதிலும் கோணுமல காணி கொடுப்பது
 நலம்

கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக்கொடு, பாத்திரமறிந்து பிசசையிடு
 கோபம் சண்டாளம்
 கோபமில்லாத நுரையும் சம்பள மில்லாத சேவகனும்
 கோமுட்டி புத்திகு மோசமில்லை
 கோலிழந்த குருடனைப்போல
 கோவுக் கழகு செங்கோல முறைமை
 கோழிக்காய்ச்சலும் குண்டனகாய்ச்சலும் விடாது
 கோழி போனது மல்லாமல குரலும் போச்சது
 கோழி மிதித்துக் குஞ்சு முடமாகுமா
 கோள சொல்லிக் குடியைக் கெடுக்கிறது
 சகல தீர்த்தங்களுக்கும் சமுத்திரமே ஆதரவு
 சகோதர முள்ளவன படைக் கஞ்சான்
 சங்கிலே வாராததால் தீர்த்தம்; செம்பிலே வாராததால் தண்ணீர்
 சட்டி சுட்டதும் கைவிட்டதும்
 சட்டி பாலுக்கு ஒருசொட்டு மோரு பிரை
 சணப்பன வீட்டுக்கோழி தானே விலங்கு பூட்டிக்கொண்டது
 போல

சண்டிக் குதிரைக்கு மொண்டி சாரதி
 சண்டிக்கேற்ற மிண்டன்.
 சண்டை முகத்திலே உறவா
 சத்திரத்திலே போசனம், மடத்திலே நித்திரை
 சத்துரு பொறாமை தனக்கே தண்டனை
 சந்தடி சாக்கிலே கந்தப்பொடி காற்பணம்.
 சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குலைத தாவதென்ன
 சந்தைக்கு வந்தவர்கள் துணையா.
 சபையிலே நற்கீரன் அரசிலே விற்சேரன்
 சப்பாணிக் குண்டு வியாதி ரெட்டிப்பு
 சமுசாரமோ சாகரமோ.

சம்பளம் அரைப்பண மாளுலும் சலிகை இருக்கவேண்டும்.
 சயினன் கைச் சீலைப்பேன் போல.

சருகைக கண்டு தணல அஞ்சுமா
சளி பிடித்ததோ சளி பிடித்ததோ
சற்சன ருறவு சாககரைப பாகுபோல
சனத்தொடு சனம் சேரும் சந்தனத்தோடு கற்பூரம் சேரும்
சாகிறவரையில் மருந்து கொடுக்கவேண்டும்
சாட்சிகாரன் காலில் விழுவதிலும் சண்டைக்காரன் காலில்விழ
லாம்

சாட்டை யில்லாமல பம்பரம் ஆடுமா
சாணேற முழம் சறுக்குகிறது.
சாண குருவிகு முழுவாலாம்
சாண்பறைக்கு முழத்தடி
சாதிககுணம் தனனை விடாது
சாதித தொழில் தனக்குத்தானே வரும்
சாததிரம பாராத வீடு சமுத்திரம
சிங்கத்தாக்கு நாயா சிங்காரமுடி சூட்டுகிறது.
சிட்டுக் குருவிமேல இராமபாணம் தொடுக்கிறது.
சிதம்பரத்தலே பிறந்தபிள்ளைக்குத் திருவெம்பாவை கற்றுக்
கொடுக்க வேண்டுமா

சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்.
சினைசும செய்தபின், சோதி தெளிந்த பின் நமடி
சிறதின வீட்டிலே சேராது
சிரித்துக் கழுத்தறுக்கிறது
சிலலரைக் கடன சீரழிகும
சிறுக்க கட்டிப் பெருக வாழு.
சிறுக்க சிறுகத் தின்றால் மலையையுந தின்னலாம்
சிறுகுழந்தை யில்லாத வீடும வீடல்ல, சீரகமிட் டாககாத கறியும்
கறியல்ல

சிறுபிள்ளை யிட்ட வெள்ளாமை வீடுவந்து சேராது
சிறுமை படுகிறதைவிடச் செததா லுத்தமம்
சிறுமையிற் கலவி சிலைமே லெழுத்து.
சிறுநீர் எட்டாளுக்குச் சரி
சினததால் அறுத்தழகைச் சிரித்தால் வருமா.
சிறுநீரிலே பாரிககூத்தா
சினன பம்பாளுலும பெரிய தடிக்கொண்டடி.
சீதை பிறக்க லங்கை அழிய
சீப்பெடுத்த தொளித்தால் கலியாணம் நிற்குமா
சீவனும் விட்டது, வியாதியும் பொட்டென்று நின்றது.
சீறிவரும் வடவாக்கினியைச் சிறுகுட்டைத்தண்ணீர் அவிக்குமா.

சுடு கெண்டைக்காக ஏரியை உடைக்கலாமா
 சுடு நெருப்பை மடியிலே முடியலாமா
 சுட்ட மண்ணும் பச்சை மண்ணும் ஒட்டுமா
 சுட்டவ னிருக்கக் குண்டை னேகிறதா
 சுண்டிஞாலும் பால சுவை குறையுமா
 சுண்டைக்காய் காற்பணம், சுமைசூலி முக்காற்பணம்
 சுத்தம் சோறிடும
 சுமக்கிறவனுக் கல்லவோ தெரியும் காவடிபாரம்
 சுமந்தவன் தலையிலே சுமமாடு
 சுயகாரிய தூரந்தரன் சுவாமிகாரியம் வழவழ.
 சுயபுத்தி போனாலும் சொற்புத்தி வேண்டாமா.
 சுவரை வைத்துக்கொண்டல்லவோ சித்திரம் எழுதவேண்டும்.
 சுவாகக்கத்திலே தோட்டியும் சரி தொண்டமானும் சரி
 சூடுண்ட பூனை அடுப்பங்கரை சோது
 சூதுகாரன் பணம் சுற்றியிருக்கிறபேரைச் சேரும்
 சூரியனுக்கு முன் மினனும்பூச்சி போல
 சூரியனைக் கண்ட சாமரைபோல
 சூரியனைக் கண்ட பனிபோல
 சூரியனைக் கல்லா லடித்ததுபோல
 சூரியனைப் பார்த்து நாய் குலைத்ததுபோல
 சூரியன்கொடுத்த அக்கினியைக்கொண்டு சூரியனைப் பணிவது
 போல
 சூரியன் முன்னே தோன்றிய சந்திரனபோல.
 சூரியன் வெளிச்சத்தில் சுடாவிளக்கு ஏன்
 செக்கிலரைப்பட்ட என் திருமப முழுதாமா
 செங்கோல் கோணிலை எங்குங் கோணும்
 செடியிலே வணங்காததா மரத்திலே வணங்கும்.
 செட்டிக்கும் பயிருக்கும் செனம்ப் பகை
 செட்டி கூடிக் கெட்டான், சேணியன் பிரிந்து கெட்டான்
 செட்டி பணத்தைக்குறைத்தான், சேணியன் காலக்குறைத்தான்.
 செட்டிப்பிள்ளையோ கெட்டிப்பிள்ளையோ
 செட்டியாருக் கொருகாலம், சேவகனுக் கொருகாலம்
 செத்த நாய் திருமபக் கடியாது
 செத்தபிறகா செய்வவனுக்குச் செய்கிறது
 செத்தபிறகா செல்வம் அனுபவிக்கிறது
 செத்தவன் பிள்ளை இருக்கிறவனுக் கடைக்கலம்
 செத்தும் சாவாதவன் தியாகம் கொடுப்போன்
 செம்பு நடமாடக் குயவன் குடிபோகிறான்

செயமுள்ள மட்டும் பயமிலலை,
 செய்த தீவினை செய்தவாககே
 செய்யுந் தொழிலெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பாக்கில ரெய்யுந்தொழி
 லுககு நிகரிலலை
 செருப்புக்காகக் காலைத் தறிக்கிறதா
 செலவம் சீரழியும்
 செலலாத் காசு என்றைக்கும் செலலாது
 செலலாப்பணம் எங்கும் செலலாது
 செலலும் பொழுது செலுத்துவாய் சிந்தையை
 செலவம் சொல்லுக கஞ்சுமா
 சென்மத்திலே பிறந்ததைச் செருப்பா லடித்தாலும் போகாது
 சென்ற காசுக்கு வட்ட முண்டா
 சென்ற காரியத்தைப் பார்த்து வருங் காரியத்தை யறி
 சேனியனைக் கெடுக்கச் சாண்குரங்கு பத்தாதா
 சேரப் போனால் செடியும் பகை
 சேராத இடத்திலே சோந்தால் வாராத துன்பம் வரும்
 சோகைக் வாசனையோ இயற்கை வாசனையோ
 சோதது வைத்துப் பசுக் கறக்கலாமா
 சேறிலே முளைத்த செந்தாமரைபோல
 சொல்லாது பிறவாது அள்ளாது குறையாது
 சொல்லாமற் செய்வா நல்லோர், சொல்லியும் செய்யார் கசடர்.
 சொல்லிப் போகவேணும் சுதந்தருக்கு, சொல்லாமல் போகவே
 ணும் துக்கத்துக்கு
 சொல்லுக கரிசசந்திரன் போல
 சொல்லுவாரா சொன்னால் கேட்பாருக்கு புத்தியிலலையா
 சொறிந்து தேயக்காத எண்ணெயும் பரிந்திடாத சாதமும்.
 சொப்பனங்கண்ட அரிசி சோற்றாக் காகும்
 சொற்பேசு சையுங் கேளான சுயபுத்தியு மில்லை
 சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை
 சோம்பேறிக்கு வாழைப்பழம் தோலோடே
 சோம்பலே தூமாகக்கத்துப் பிதா
 சோற்றுக்கும் கறுப்புண்டு; சொல்லுக்கும் பழுதுண்டு.
 ஞானமும் கலவியும் நாழி அரிசியிலே
 தகப்பன் வெட்டின கிணறென்று தலைகீழாய் விழலாமா.
 தங்கமும் பொன்னும் தரையிலே, ஒருகாசு நாரத்தங்காய் உறியிலே.
 தண்டிலே போனால் இரண்டிலே ஒன்று
 தண்ணீரிலேயா தன்பலங் காட்டுகிறது

தண்ணீரும் கோபமும் தாழ்ந்த விடத்திலே
 தண்ணீரும் மூன்று பிசுழ் பொறுக்கும்
 தண்ணீரையும் தாயையும் பழிககலாமா.
 தந்தன வென்கிறது பாட்டுக் கடையாளம்.
 தந்தா லொன்று தரவிட்டா லொன்று
 தம்பியுடையவன் படைக்கஞ்சான்.
 தமமினம் தமமைக காக்கும்; வேலி பயிரைக காக்கும்
 தயிருக்குச் சட்டி ஆதரவு சட்டிக் குத தயிர் ஆதரவு.
 தரித்திரப்பட்டாலும் தயிரியம் விடாதே
 தருமம் தலைகாக்கும்
 தலைக்குமே லோடிய வெள்ளம் சானோடியெனன முழமோடி
 யென்ன
 தலைச்சன்பிள்ளை பெற்றவனுக்குத் தாலாட்டும், ஆமுடையான்
 செத்தவனுக்கு அழுகையும் தானே வரும்
 தலைநோவுக்குத் தலையணையைத் திருப்பிப்போட்டால் தீருமா
 தலைமயக்கம் சருவமயக்கம்
 தலையிருக்க வாலாடுமா
 தலையிலே யிடித்தபிறகு தாழ்க குளிகிறது
 தலையெழுத்திற்குத் தலையைச் சிரைத்தால் போகுமா.
 தலைவலியும் காயச்சலும் தனக்கு வந்தால் தெரியும்.
 தலைவன் நிற்கத் தண்டு நிற்கும்; தலைவன் மயங்கச் சாவமும் மயங்
 கும்
 தவசுக்குத் தனிமையும் தமிழுக்குத் துணையும்
 தவத்துக் கொருவா கலவிக் கருவா
 தவிட்டுக்கு வந்த கைதான் தனத்துக்கும் வரும்
 தருமத்துக்குத் தாழ்ச்சி வராது
 தருமத்துக்குத் தானமபண்ணுகிற மாட்டைப் பல்லாப்பிடித்துப்
 பதம்பாக்கிறதா
 தருமமே தலைகாக்கும்
 தறுதலைக்கு ராஜா சவுக்கடி
 தனக்கழகு மொட்டை பிறர்க்கழகு கொண்டை.
 தனக்குகந்த ஊணும் பிறாக்குகந்த கோலமும்.
 தனக்குத்தானே கனியாத பழத்தைத் தடிகொண்டடித்தால் கனி
 யுமா.
 தனக்குமிஞ்சி யல்லவோ தருமம்.
 தனக்கென் றடுபுழுட்டித் தான்வாழுங் காலத்தில் வயிறும் சிறுக்
 கும் மதியும் பெருக்கும்
 தனக்கென் றிருந்தால் சமயத்துக் குதவும்.

தன் கீர்த்தியை விரும்பாதவனைத் தள்ளிவிடு.
தன்குற்றம் கனககுத தெரியாது -
தன்குற்ற மிருக்கப் பிறாகுற்றம் பார்க்கிறதா
தன்பலங் கொண்டு அம்பலம் ஏறவேண்டும்
தன்பாவம் தன்னோடே
தன முதுகு தனககுத தெரியவில்லை
தன்வினை தன்னைச் சுடும்
தன்வீட்டு விளக்கென்று முதத மிடலாமா
தன்னிச்சையை அடக்காவிட்டால் தன்னை ஆளும்.
தன்னிலத்தில் குறுமுயல் தந்தியிலும் வலிது
தன்னுயிர்போல மன்னுயிரையும் பார்க்கவேண்டும்
தன்னுருக்கான அசுவாருக்குப்பூனை
தன்னைக் கொல்லவந்த பசுவைக் கொல்லு
தன்னைப் புகழ்வானும் சாணேறி நிற்பானும் பொனைப் புதைத்
துவைத்துப் போவானும் பேய்
தன்னை யறிந்தால் தலைவனை அறியலாம்
தன்னை யறியாச் சனைத் முண்டா
தாட்டோட்டக் காரருடன் கூடுவதிலும் தனியேயிருப்பது நலம்
தாமரையிலைத் தண்ணீர்போல தனமுபுகிறது.
தாயைப் பார்த்துப் பெண்ணைக் கொள்ளு, பாலைப் பார்த்துப் பசு
வைக் கொள்ளு.
தாய்க் காகாத பிள்ளை ஊருக் காகுமா.
தாய்க்குப் பின் தாரம்
தாய் தூற்றினால் ஊர் தூற்றும்
தாய் பொறுக்காததை ஊர் பொறுக்குமா.
தாரமும் குருவும் தலைவிதி
தாழ்ந்தது நின்றால் வாழ்ந்து நிற்பாய்
தாளிட்டவன தாளிதற்கக்கவேணும்
தானென்று நினைத்தால் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்.
தான்சாக் மருந்து தின்பார்களா
தான் திருடி அசலவீடு நம்பாள
தான் தின்ற நஞ்சு தன்னைக் கொல்லும்.
தான் தேடாப் பொன்னுக்கு மாற்றுமில்லை உரையுமில்லை
தான் போகிற காரியத்துக்கு அடப்பக்காரன் போனால் ஒரு
சொட்டு.
திகம்பர சந்நியாசிகு வண்ணன் உறவேன்.
திட்டிச் செத்தாரு மில்லை வாழ்த்தி வாழ்ந்தாரு மில்லை.

திரித்தவரையில் கயிறு

திருடனைத் தேள் கொட்டினது போல

திருவாசகத்திற் குருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்.

திரு உண்டானால் திறமை உண்டு

திறந்த கதவுக்குத் திறவுகோல் தேடுவானேன்.

தினவெடுத்தவன் சொரிந்துகொள்ளவேண்டும்

தினைவிதைத்தவன் தினை அறுப்பான், வினைவிதைத்தவன் வினை

அறுப்பான்

தீண்டாவிளக்கைத் தீண்டவரும் பூச்சி மாண்டாற்போல மாளு

கிறது

தீபத்தி லேற்றிய தீவட்டி

தீப்பட்ட வீட்டுக்குப் பீக்குட்டைத் தண்ணீர்

தீயிலே விட்ட நெய் திருமப வருமா

தீயும் பயிருக்குப் பேயு மழைபோல.

தீராத நெஞ்சுக்குத் தெய்வமே சாட்சி

தீவட்டிக் காரணுக்குக் கண் தெரியாது

துக்கமற்றவனுக்குச் சொக்கட்டான்

துக்கமுள்ள மனதில் துன்பமேன வேறே.

துடையுங் கிள்ளித் தொட்டிலும ஆட்டுகிறது.

துணிந்தவனுக்குத் துக்க மில்லை

துருசு கலவி அரிது பழக்கம்

துருமபு தூணைத் தூணைப்படி யாகாது

துலக்காத ஆயுதம் துருப் பிடிக்கும்

துள்ளின மாடு பொதி சுமக்குமா

துறக்கத்துறக்க ஆனந்தம், துறந்தபின்பு பேரின்பம்

துறட்டுக் கெட்டாதது வாய்க் கெட்டுமா.

துறவிகு வேந்தன் துரும்பு

துற்சனைக் கண்டால் தூரத் தூர.

துற்புத்தி மந்திரியா லரசுக் கீனம், சொற்கேளாப் பிள்ளையால்

குலத்துக் கீனம்

தூண்டில் காரணுக்கு மிதப்பிலே கண்

தூண்டிலில் அகப்பட்ட மீன் துள்ளினதினால் விடுவார்களா

தூண்டிலைப் போட்டு வரலை யிழுக்கிறது.

தூரத்துப் பசுசை பார்வைக்கு இச்சை

தூரத்துப் பாவைக்கு மலை மழமழப்பு: கிட்டப்போனால் கல்

லுங் கறும்

தூர விருந்தால் சேர உறவு

தென்றல் முற்றிப் பெருங்காற் றாகும்.

தென்னமரத்துக்குத் தண்ணீர் வார்த்தால் தலையாலே தரும்.
தேசங்கள் தோறும் பாலைநிலங்கள் வேறு
தேடித் திருவிளக்கு வை.
தேரை மோந்த தேங்காய் போல.
தேரூச் செய்கை தீராச சஞ்சலம்
தேருக்குக் கொடுக்கிலே விஷம்
தேனுக்கு ஈயைத் தேடிவந்து விடுகிறவர்களார்.
தேனுள்ள இடத்தில் ஈ மொய்க்கும்.
தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்.
தைமழை நெய்மழை.
தையு மாசியும் வையகத் துறங்கு
தொட்டால் தோழன் விட்டால் மாற்றான்
தொட்டுக்காட்டாத விததை சொட்டுப்போட்டாலும் வராது
தொட்டுப்பாததால் தோட்டியும் உறவு
தொண்ணூறு பொன்னேழை துவரம்பருப்புக காறபணம்.
தோட்டக்காரன் வாழ்வு காற்றடித்தாற் போச்சது
தோட்டத்தில் பழமிருக்கத் தூரப் போவானேன
தோட்டிபோ லுழைத்தது துரைபோலச் சாப்பிடவேண்டும
தோரணி கெட்டால் கோரணி
தோற்பது கொண்டு சபை ஏறுகிறதா
நகைத்திகழ்வோனை நாயென நீனை
நகுகிற நாய்க்கு செக்கென்றும் சிவலிங்கமென்றும் தெரியுமா
நஞ்சுக்குள் எரிருநதாலும் நாகமணி, குப்பைக்குள் எரிருநதாலும்
குன்றிமணி
நடந்த காலிலே சீதேவி, இருந்த காலிலே மூதேவி
நடந்தால் நாடெல்லாம் உறவு, படுத்தால் பாயும் பகை
நடுத்தெருப் பிச்சைக்கு நாணயம் பாக்கலாமா
நட்டுவன்பிள்ளைக்கு நாட்டியம் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமா.
நண்டு கொழுத்தால் வளையில் இராது
நண்டைச் சுட்டு நரிபைக் காவலவைத்தாற்போல
நதையின் வயிற்றிலே முத்ததுப் பிறந்தாற்போல
நமக்காகாதது நஞ்சோ டொக்கும்
நம்பின பேரை நட்பாற்றில் கைவிடலாமா.
நம்பிட்டு விளக்கென்று முததமிட்டுக் கொள்ளுகிறதா
நரிவாலக் கொண்டு கடலாழம் பாக்கிறதுபோல.
நல்லது செய்து நடுவழியே போனால் பொல்லாதது போகிற
வழியே போகிறது.
நல்லது தெரியுமா நாய்க்கு.

நல்லது நாற்கலம், ஊததைப் பதின்கலம்
 நல்ல மரத்திலே புல்லுருவி பாய்நதாற்போல.
 நல்லமாட்டிற் கோரடி, நல்லபெண்ணுககு ஒருசொல்.
 நல்லாரை நாவிலுரை பொன்னைக் கல்லிலுரை
 நற்குணமே நல்ல ஆஸ்தி
 நன்மைசெய்தார் நன்மைபெறுவா. தீமைசெய்தா தீமைபெறுவர்.
 நன்மையும் தீமையும் இன்மையிலே
 நன்மை செயதிடில் நாலிடையூறும் வரும்
 நன்மை செய்யக் கனமம் வினையாது.
 நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைத்தது
 நாயா சிங்கத்திற்கு நற்பட்டங் கட்டுகிறது
 நாயா லாகுமா கொக்கைப் பிடிக்க
 நாய் குலைத்து நததம் பாழாகுமா
 நாயககு முழுததேங்காய் தககுமா.
 நாய் நக்கிச் சமுத்திரம் குரையுமா
 நாயவாலைக் குணக்கெடுக்கலாமா
 நாயவிறற் காசு குலைத்துக் காட்டுமா
 நாற்பது வயதுக்கு மேல நாய்க்குணம்
 நாலாறு கூடினால் பாலாறு
 நாலுகாரை கூட்டினால் ஒரு பழுதை.
 நாலவா கூடினால் தேவசபை
 நாவசைய நாடசையும்.
 நாழிப்பணம் கொடுத்தாலும் மூளிப்பட்டம் போகாது
 நாழி உபபும் நாழி அபபும் நாழியானவாறுபோல.
 நாளைக்கு வருகிற பலாககாயிலும் இன்றைக்கு வருகிற களாக்-
 காய் மேல்.
 நாறவாயன் தேட, ஊததைவாயன் உண்ண
 நித்தியம் கிடைக்குமா அமாவாசைச் சோறு.
 நிலையிலான் வாரததை நீமே லெழுத்து.
 நில்லாத காலடி நெடுநதாரம் போகும்.
 நிழலருமை வெய்யிலில் போனால் தெரியும்
 நிழல்கடக்கப் பாயலாமா
 நிறைகுடம் தளும்பாது.
 நீண்ட தசசும குறுகிய கொல்லும்
 நீண்ட புல் நிற்க நிழலாமா.
 நீதி கேளாமல் தீல வெட்டுவார்களா
 நீ படித்த பள்ளியிலேதான் நானும் படித்தேன்.
 நீ பிறர்க்குதவி செய்தால் தெய்வம் உனக்குதவிசெய்யும்.

நீராழங் கண்டாலும் நெஞ்சாழங் காணக கூடாது.
 நீருள்ள மட்டும் மீன் துளளும்
 நீரை யடித்தால் நீர் விலகுமா
 நீர் என்று சொன்னால் நெருப்பு அவிவதும் சாககரை என்று
 சொன்னால் வாய் தித்திப்பதும் உண்டா.
 நீர்மேலெழுத்து நிற்குமா
 நீர்மேற் குமிழிபோல் நிலையில்லாக காயம்
 துளிககிளையி லிருநது அடிககிளையை வெட்டிஹற்போல.
 துளையன் அறிவானு ரத்தினத்தின் பெருமையை.
 தூலளவே யாகுமாம் துண்ணறிவு.
 தூறுநான் ஒதி ஆறுநான் விடத தீரும
 தூற்றுக் கிருந்தாலும் கூற்றுக் கிரை
 நெய்க்குட முடைநதால் நாய்க்கு வேடடை.
 நெய முநதியோ திரி முநதியோ
 நெய்யும் திரியும் போனால் நிறகுமா விளக்கு
 நெருப்பாறு மயிப்பாலம்
 நெருஞ்சிமுள் தைத்தாலும் குனிஞ்சு பிடுங்கவேண்டும
 நெருப்பில்லாமல் நீள்புகை எழும்புமா
 நெருப்பை ஈ மொய்க்குமா
 நெல்லு குத்துகிறவனுக்கு கல்லு பரிகைத் தெரியுமா
 நேரும் சீருமாயப் போகவேணும்
 நைடதம் புலவாக் கௌடதம்.
 நொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கினது சாக்கு.
 நோயற்ற வாழ்வே வாழ்வு, குறைவற்ற செலவமே செலவம்
 பகலில பசுமாடு தெரியாதவனுக்கு இரவில் எருமைமாடு தெரி
 யுமா
 பக்கச் சொல் பதினாயிரம்.
 பசித்தவன் தின்னாது மில்லை, பகைத்தவன் சொல்லாதது
 மில்லை
 பசித்தவன் பயறை விதை
 பசிஞ்சியறியுமா நித்திரை சுகமறியுமா
 பசு கிழமானாலும் பாலின்சுவை போகுமா
 பசுவைக் கொன்று செருப்புதானம் செய்தரற்போல.
 பச்சைப் பாண்டத்தில் பாலை வைத்தால் பாலும் உதவாது பாண்ட
 மும் உதவாது.
 பசுசைமண்ணும் சுட்டமண்ணும் ஒட்டுமா,
 பஞ்சாங்கம் கெட்டுப்போனால் நவககிரகமும் கெட்டுப்போகுமா.
 பஞ்சப்பொதியில் நெருப்புப் பட்டாற்போல

படியாள்வார் நீதிதப்பில குடி யாரிருப்பார் குவலயத்தில்
படுகைச சுகம் மெத்தை அறியாது
பட்ட சாலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்
பட்டவர்க்குணடு பலன்.

பட்டால் பலனுண்டு பட்டால் பாழ்போமா.
பணத்தைப் பராக்கிறதா பழமையைப் பார்க்கிறதா
பணமில்லாதவன் பிணம்

பணமென்ன பாஷாணம் குணமொன்றே போதும
பணம் பந்தியிலே குலம் குப்பையிலே
பணம் டெரிதோ பழமை பெரிதோ
பண்டமோரிடத்தில் பாவமோரிடத்தில்.
பண்ணின் பாவத்தைப் பட்டுத தொலைக்கவேண்டும்
பதறாத காரியம் சிதறாது

பதினாயிரம் கொடுத்தாலும் பதைப்பாகாது
பதிவிரதைக்குப் பாததாவே தெய்வம்
பதுங்குகிற புலி பாயச்சலுக கடையாளம்
பததி கொளபவன் முததி உள்ளவன்
பநகிக்கு முந்தவேண்டும், படைக்குப் பிந்தவேண்டும்
பரிககிடும் கடிவாளத்தை நரிககிடுகிறதா
பருத்திபட்ட பாடெலலாம் படுகிறது
பருப்பிலே நெயவிட்டதுபோல
பலததவன் கைக்கு இளைத்தவன் தூரும்பு
பலநாளேத திருடன் ஒருநாளேக ககப்படுவான்
பலவாயககால் ஆராய்ப் பெருகும்.

பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்
பழம் புண்ணுளி பாதி பரிகாரி
பழுத்த பழம் கொம்பிலே நிற்குமா
பள்ளமுள்ள விடத்திலே தண்ணீர் நிற்கும்.
பள்ளிக் கணக்கு புள்ளிக் குதவாது
பள்ளிப் பிள்ளைக்குப் பகுத்தறிவேது
பறக்கிற பட்சிக்கு இருக்கிற கொம்பு நிலைவரமா
பறக்குங் காகம் இருக்குங் கொம்பறிபாதா
பணங்காட்டு நரி சலசலப்புக் கஞ்சமா
பனிபெய்து கடல் நிறையுமா
பனிப்பெருக்கிலே கப்ப லோடுமா

பிணைமரத்தின் கீழே பாலைக் குடித்தாலும் கள்ளென்று நினைப்
பார்கள்
பன்றிக்குட்டி ஆனை ஆகுமா

பன்றியுடன் கூடிக் கன்றும் கெட்டது.
 பாக்குவெட்டிகுள் அகப்பட்ட பாகுபோல
 பாடுபடாமற்போனால் பலனில்லாமற்போகும்
 பாடை ஏறினும் ஏடு கைவிடேல்
 பாதகா பழக்கம் பாம்பொடு பழகல்போல
 பாம்புககு மூப்பில்ல
 பாம்பாட்டி பாம்பிலே, கள்ளன் களவிலே.
 பாம்பின்வாய்த் தேரைபோல
 பாம்புககுச் சததுரு பஞ்சமா
 பாம்புககுட்டிகுப் பால்வாராதது வளாததாலும் படுவிஷத்தைக்
 கொடுக்கும்
 பாம்புககு விஷம் பல்லிலே
 பாம்பும் கீரியும் போல
 பாம்பு தன் பசியை நினைக்கும், தேரை தன் விதியை நினைக்கும்
 பாம்பென்றால் படை நடுங்கும்
 பாய்மரஞ் சோந்த காகம்போ லானேன்
 பாய்மர மிலலாக கப்பலைப் போல
 பாரபுத்தியுள்ள பறவை பதரால் பிடிபடாது
 பாராத காரியம் பாழ்
 பார்த்தவர்க் கின்பம் படுபவர்க்குத் துன்பம்
 பாரத்தால் பசுப்போல, பாயநதாற் புலிபோல
 பாரத்தால் தெரியுமா பட்டால் தெரியுமா வருத்தம்.
 பாலுக்குங் காவல பூனைக்குந் தோழன்
 பாலுக்கு வந்த பூனை மோரைக் குடிக்குமா
 பாலைப் பாகக்கிறதா பாணையைப் பாகக்கிறதா
 பாலைப் பாரத்துப் பசுவைக் கொள்ளு
 பால் சுண்டினாலும் சுவை சுண்டுமா
 பாவ மோரிடத்தில் பழி யோரிடத்தில்
 பாழாயப்போகிறது பசுவின் வயிற்றிலே
 பாழருக்கு நரி ராசா
 பானை சோற்றுக்குப் பத மொருசோறுதான்
 பாணையி் விருந்தாலல்லவா அகப்பையில் வரும்
 பிச்சைக்காரனுக்குப் பயப்பட்டு அடுப்பு மூட்டாமல் விடுகிறதா
 பிச்சைக்காரன்மேல் பிரமாஸ்திரம் தொடுக்கிறதா
 பிச்சைக்குடி பெரியகுடி
 பிச்சைச் சோற்றுக்குப் பஞ்சமுண்டா.
 பிஷாபதியோ லக்ஷாபதியோ
 பிடாரன் பெரியவனென்று புற்றிலே கையை வைக்கலாமா.

பிடித்த கொம்பும விட்டேன், மிதித்த கொம்பும விட்டேன்.
 பிணைப்பட்டுத் துணைபோகாதே
 பிதளை சோதித்தாலும் பொன்குணம் வருமா
 பித்தனுக்குத் தன்குணம் நூலினும் செவ்வை
 பிப்பானேன தைப்பானேன.
 பிள்ளைச்சீர் கொள்ளக் கிடைக்குமா
 பிள்ளைபெற்றுப் பேரிடவேணும்
 பிள்ளையருமை பெற்றவளுக்குத் தெரியும்
 பிள்ளையருமை மலடி யறிவாளா.
 பிள்ளையிலலாத பாககியம் பெற்றிருந் தென்ன சிலாககியம்.
 பிறா குற்றமறியப் பிடரியிலே கண்ணு
 பிறவிச் செவிடனுக்குப் பேசத் திறமுண்டா
 பின்னால வரும் பலாககாயினும் முன்னால வரும் களாககாய் நலம்
 புண்ணியத்துக் குழுதமாட்டைப் பல்லைப்பிடித்துப் பதம்பார்த்
 ததுபோல

புதியவண்ணனை பொநதுகட்டி வெளுப்பான
 புதியோரை நமசிப் பழையோரைக் கைவிடலாமா
 புதுமாடு புல்லுப் பெறும்
 புத்திகெட்ட ராஜாவுக்கு மதிக்கெட்ட மந்திரி.
 புத்திமான் பலவான்
 புத்தி முற்றினவருக்குச் சித்தியாத தொன்றில்லை
 புத்தியெத்தனை சுத்தியத்தனை
 புலிக்குத் தன்காடு வேற்றுக்காடு உண்டா
 புலி பசித்தால புல்லைத் தின்னுமா
 புலி பதுங்குகிறது பாயச்சலுக் கடையாளம்.
 புலிமேலெடுத்த கத்தியைப் பூனைமேல வீசுகிறதா
 புலியைக் கண்டு பூனை எதிராகுமா
 புலியைப் பார்த்து நரி சூடிக் கொண்டதுபோல
 புழைக்கடை மருந்து கைவக்குதவாது
 புளியங்காய்க்குப் புளிப்புப் புகுதவிடவேண்டுமா
 பூட்டிப் புசிக்காமல் புதைப்பாரா ஈயைப்போல ஈட்டி இழப்பார்.
 பூ விறற் கடையிலே புல் விறகலாமா
 பூவுடன் கூடிய நாரும் மணம் பெறும்
 பூனைக்குக் கொண்டாட்டம் எலிக்குத் திண்டாட்டம்
 பூனைக்குத் தன்குட்டி பொன்குட்டி.
 பூனைமுன் கிளிபோலப் புலம்பித்தவிக்கிறது
 பூனைவாய் எலிபோல்
 பெண்ணின் கோணல் பொன்னிலே நிமிரும்

பெண்ணுகுப் பொன்னிட்டு பார்; சுவருக்கு மண்ணிட்டு பார்.
பெண்ணுக்குப் போய் பொண்ணுகுப் பின்வாங்கலாமா.

பெண்ணுக்கு மாமியாரும் பிள்ளைக்கு வாததியாரும்.

பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்.

பெண்ணைத் திருத்தும், பொன்.

பெண்புத்தி பிண்புத்தி.

பெரியோர்க ளுள்ளம் பேதிககலாகாது

பெரியோர்க ளைக்கண் டெழுந்திராதவன் பிணம்

பெருங்கயிறு முடி அழுந்தாது

பெருநெருப்பிலே புழு மேயுமா

பெருநெருப்புக் கீரமில்லை

பெற்றதாய்க்கும் வளாததாய்க்கும் உதவாமல் பிரிந்த குயிலைப்

போல

பெற்றதாய் செத்தால் பெற்ற அபபன் சிறற்ப்பன்.

பெற்ற தெல்லாம் பிள்ளையா, இட்டதெல்லாம் பயிரா

பெற்றமனம் பிதது, பிள்ளைமனம் கல்லு

பெற்றவருக்குத் தெரியும் பிள்ளையருமை

பேசப்பேச எந்தப் பாஷையும் வரும்

பேசாதிருந்தால் பிழையொன்றுமில்லை

பேராசைக்காரனைப் பெருமபுளுகால் வெவலவேண்டும்

பேராசை பெருநஷ்டம்

பொங்குங்காலம் புளி, மங்குங்காலம் மாங்காய்.

பொடி மீனெல்லாம் பெருமீனுககிரை

பொய்சொன்ன வாய்க்குப் போசனமுங் கிடையாது

பொய் மெய்யை வெல்லுமா

பொய்யான பொருளாசை மெய்யான அருளாசையை விலககு

கிறது.

பொருளாசையும் மனச்சாட்சியும் பொருநதுமா

பொருளில்லாககு அருளில்லை

பொல்லாப் பிள்ளை இல்லாப் பிள்ளைக்குச் சரி

பொண்ணை மருமகளானாலும் மண்ணாலே ஒரு மாமியார வேண்

டும்

பொன் இரவலுண்டு பூ இரவலுண்டா

பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட்டுப் பாககவேண்டுமா.

பொன்னின் குணம் போமா, பூவின் மணம் போமா.

பொன்னின் விளக்கானாலும் தூண்டுகோல வேண்டும்.

போகாத இடத்திலே போனால் வராத சொட்டு வரும்

போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யு மருந்து

போர்சுட்டுப் பொரி பொறுக்கிறப்போல,
 போன சுரத்தைப் புளியிட்டு அழைத்ததுபோல.
 போனதை நினைக்கிறவன் புத்திகெட்டவன்
 மடக்கிழவனிலும் புத்தியுள்ள வாலிபன் அதிகர்.
 மடக் கேள்விகு மாறுத்தரமில்லை
 மடியிலே கனமிருந்தால் வழியிலே பயம்
 மட்டான போசனம் மனதிற்கு மகிழ்ச்சி
 மணலை அளவிட்டாலும் மனதை அளவிடக்கூடாது
 மண் காசுக்குச் சாம்பல கொழுககட்டை
 மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றி லிறங்கலாமா
 மண்டையுள்ள மட்டில் சளி பற்றறாது.
 மண்ணிலே பிறந்து மண்ணிலே வளாந்து மண்ணுக்கிரையாய்ப்

போகிறது

மண்பூனை எலி பிடிக்குமா
 மந்திரத்தால் மாங்காய விழுமா
 மந்திரங் கால் மதி முக்கால்
 மந்திரிகு முண்டு மதிக்கேடு
 மந்திரியில்லாத யோசனையும் ஆயுதமில்லாத சேனையும் கெடும்
 மயிருடாடாத நட்பும் பொருளுடாடக கெடும்.
 மரக்கோணல வாச்சியிலே நிமிரும
 மரத்துப் பழம் மரத்தடியில் விழும
 மரமேறிக கைவிட்டவனும் கடன்வாங்கிக கடன் கொடாதவனும்
 கெட்டுப்போவான

மரம வைத்தவனுக்குத் தண்ணீர் வரக்கக கடன்
 மரியாதையிலலாதான் மகிமையற்றான்
 மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய
 மருந்தும் விருந்தும் மூன்றுபொழுது
 மலகுகுத தெரியுமா மகப்பெறு வருத்தம்,
 மலரும மணமும் போல
 மலிந்த பண்டம் கடையிலே வரும
 மலை கலங்கினாலும் மனங் கலங்கப்போகாது
 மலைகல்லி எலி பிடிக்கிறதா.
 மலைக்கும் மண்ணுங்கட்டிக்கும் சரியா
 மலை நெல்லிக்காய்க்கும கடலுப்புக்கும் உறவுசெய்தவர் யார்
 மலைபோல் வந்தது பனிபோல் நீங்கிற்று
 மலையத்தனை சாமிக்கு மலையத்தனை புட்பம் சாத்திகுறர்களா.
 மலை இலக்காளுல் குருடனும் எய்வான்
 மலையில் விளைந்தாலும் உரலில் மசியவேண்டும்

மனமிருந்தால் மலையும் சாயும்
மாதா ஊட்டாத அன்னம் மாங்காய் ஊட்டும்
மாமி மெச்சிய மருமகள் இல்லை
மாமியாருடைத்தால் மண்கலம், மருமகள் உடைத்தால் பொன்
கலம்.

மாவாகத் தின்றால் பணியார மிலலை
மாவிருக்கிற மணத்தைப்போ லிருக்கும் கூழிருக்கிற குணம்
மாவுக்குத் தக்க பணியாரம்
மாவுண்டானால் பணியாரம் சுடலாம்
மான மழிந்தபின் மரியாதை என்ன
மானம் பெரிதோ பிராணன் பெரிதோ
மானாக கொருபுள்ளி ஏறியென்ன குறைந்தென்ன
மிடுக்கன் சரக்கு இருக்க விலைபபடும
மிதித்தாரைக் கடியாத பாம்பு உண்டா
மிளகத்தனை பிள்ளையாருக்குக் கடுகத்தனை நைவேத்தியம்
மிளகு சிறுத்தால் வீரியம் போகுமா
மினமினிப்பூச்சி வெளிச்சத்துக்கு இருள் போமா
மின்னுமல இடி விழுமா
மீந்த சுண்ணாம்பையும் மெலிந்த ராசாவையும் கைவிடலாகாது
மீன்குஞ்சுக்கு நீச்சுப் பழக்கவேணுமா
முகக் கோணலுக்குக் கண்ணாடி பாததால் தீருமா
முகம் சந்திரபிம்பம் அகம் பாம்பின் விஷம்
முகத்துக்கு முகம் கண்ணாடி
முககாலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் கொக்காகுமா
முககூட்டு சிக்கருது.
முடப்பிள்ளையானாலும் மூத்த பிள்ளை
முடப்புல் முககல நீரைத் தடுக்கும்
முடவன் கொம்புத்தேனுக் காசைப்பட்டது போல
முடிசாரந்த மன்னரும் முடிவிலோ பிடிசாம்பல்
முடியுமவகை யோசியாமல் முயற்சிகொள்ளாதே
முட்ட நனைந்தவனுக் கீரமில்லை; முழுதுங் கெட்டவனுக்குத் துக்
கமில்லை

முட்டாளுக்குக் கோபம் மூக்கின்மேலே.
முட்டாளுக்கென்ன சொன்னாலும் கட்டோடே கேளான்
முதலுக்கு மோசமாக இருக்கிறபோது லாபத்துக்குச் சண்டை
போடுகிறதா.

முதற் கோணல் முற்றுங் கோணல்.
முதுகிலே புண்ணுண்டானால் செடியிலே தழையப் பயம்.

முத்தால் நததை பெருமைப்படும்; மூடர் எதனாலும் பெருமைப் படா.

முயற்சி உடையாரா இகழ்ச்சி அடையார்
முருக்கம்பூ சிவநதனால முடிப்பாக்கள் உண்டா.
முழுக்கட்டிபோக்கிற பன்றிகுக் கொழுக்கட்டி விட்டதுபோல
முழுச்சோம்பேறி முள்ளுள்ளவேலி
முளைக்கையிலே உண்டானதுதான் முட்டவரும்.
முள்ளாலே முள்ளை எடுக்கவேண்டி.
முள்ளின்மேலே சீலையைப் போட்டால் மெள்ள மெள்ள வாங்க
வேண்டி

முள்ளுக்குக் கூடாமையும் துளசிக்கு வாசனையும் இயற்கை
முன்கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்
முன அளந்த நாழி பின் அளக்கும்
முனனாலே போனால் கடிக்கிறது, பினனாலே போனால் உதைக்
கிறது

முன்னே போனால் சிசுவத்தி, பின்னே போனால் பிரமஹத்தி
மூக்கறுப்பட்ட மூளி காதறுப்பட்ட மூளியைப் பழித்தாளாம்
மூக்குமயிரி பிடுங்கினால் ஆளபாரம் குறையும்
மூட்டைக்காரனுக்கு முழங்காலிலே புத்தி
மூலிகை யறிந்தால் மூன்றுலக மாளலாம்
மூலக்கனும் முதலையும் சுர்
மெயஞ்ஞான முடையாக்கு அஞ்ஞான மிலலை
மெத்தப் படித்தவன் பயித்தியக்காரன்
மெய்க்கும் பொய்க்கும் விரற்கிடை தூரம்
மெய்சொல்லி வாழாதான் பொய் சொல்லி வாழ்வானா
மெல்லென்பாயும் தண்ணீர் கல்லையுங் குழியப்பாயும்
மேருவைச சாரந்த காகமும் பொன்னிறம்
மேருவை அடைந்த காகமும் அமுத முண்ணும்
லங்கணம் பரமௌஷதம்
வஞ்சகம் வாழ்வைக் கெடுக்கும்
வஞ்சகருமவை வழுவிலகு
வஞ்சகர் எனன நேசம்காட்டினாலும் நெஞ்சில் நேசம் கொள்ளார்.
வஞ்சனை நெஞ்சை அடைக்கும்
வடக்குப்பாதை மசகவீட்டைப் பாக்கிலும் தெற்குப்பார்த்து
தெருத்திண்ணை நல்லது
வட்டி ஆசை முதலாக கெடுத்தது
வணங்கினபுல் பிழைக்கும்.
வண்டியில் ஓடும் ஏறும், ஓடத்தில் வண்டி ஏறும்

வண்ணனுக்கு நோய்வந்தால் கல்லோடே
 வந்ததை வாப்பற்ற வேண்டும்
 வந்தவரெல்லாம் சந்தையில் குடியா
 வருந்தினால் வாராத தொன்றில்லை.
 வலிமைக்கு வழக்கில்லை
 வலியவன் கிட்டே வழக்குண்டா
 வல்லவ னாடிய பம்பரம் மணலிலும் ஆடும்
 வல்லவனுக்குப் புல்லாயுதம்
 வல்லவன் போனது வழி
 வவ்வால் வீட்டுக்கு வவ்வால் வந்தால் நீயும் தொங்கு நானும்
 தொங்கு
 வழவழத்த உறவைப் பார்க்கிலும் வயிரம்பற்றிய பகை நன்று
 வழிநடை வாததை வாகனம்போல
 வழியிலே கண்ட குதிரைக்கு வைக்கோல பழுதை கடிவாளம்
 வழியே போய் வழியே வந்தால் அதிகாரி செங்கோல் என்ன
 செய்யும்
 வளருங்காய பிஞ்சிலே தெரியும், விளையும் பயிர் முனையிலே தெரி
 யும்
 வறுத்த பயறு முளைத்தாற்போல.
 வாகன முள்ளவன் நடைக்கஞ்சான்
 வாகு மனது மொத்தது வார்த்தை சொல்லவேண்டும்
 வாசனையுள்ள புஷ்பம் வனத்திலிருந்தென்ன பலன்
 வாதம் ஊதியறி, வேதம் ஓதியறி
 வாதம் கெட்டால் வைத்தியம்.
 வாயாடிதான் வல்லவன்.
 வாய் உண்டானால் பிள்ளை பிழைக்கும்
 வாய கரும்பு கை இரும்பு
 வாய வாழைப்பழம் கை கருணைக்கிழங்கு
 வாததை இருநதுபோம் வழி தூநதுபோம்.
 வாலசோசியம் விருத்தவைத்தியம்
 வாழும் பிள்ளை விளையாட்டிலே தெரியும்.
 வாழையடி வாழை.
 வாழைப்பழம் கொண்டுபோனவன் நடுவீட்டில் இருந்தான்.
 வாழ்கிறதும் கெடுகிறதும் வாயிலேதான்.
 வாழ்கிறதும் தாழ்கிறதும் வண்டி உருளைபோல.
 வாழ்வாருக்குச் சீதேவி வாயிலே.
 வாழ்வும் சிலகாலம் தாழ்வும் சிலகாலம்
 வானம் வழங்கத் தானம் வழங்கும்.

விடியுமட்டும் மழைபெய்தாலும் ஒட்டாங்கிளிஞ்சல் கரையுமா.
 விண்ணேறு தப்பினாலும் கண்ணேறு தப்பாது.
 விண் பொய்ததால் மண் பொய்க்கும்
 விதி எப்படியோ மதி அப்படி
 விதி போகிற வழியே மதி போகும்.
 விததுவான் அருமையை விததுவான் அறியவேண்டும்.
 விததில்லாச் சம்பிரதாயம் மேலுமில்லை கீழுமில்லை
 வியாசசியம் சேற்றில் நட்ட கம்பம்
 வியாதிகு மருந்து உண்டு, விதிக்கு மருந்து உண்டா
 விரதம் கெட்டாலும் சுகம் தக்கவேண்டும்
 விரல கண்ணிலே குததினதென்று வெட்டிப்போடுவார்களா
 விரை ஒன்று போடச சுகை ஒன்று முளைக்குமா
 விரை முந்தியோ மரம் முந்தியோ
 விருந்தும் மருந்தும் மூன்று வேளை
 விருப்பத்தினால் ஆகாதது வீம்பினால் ஆகுமா
 விலங்கை விட்டுத் தொழுவில் மாட்டினதுபோல
 வில இல்லாதவன் அம்பு தேடுவானேன்
 வில் அம்போ சொல அம்போ.
 விலலுக்கு விசயன, பரிக்கு நகுலன்
 விளக்கிருக்க நெருப்புக் கலைவானேன்
 விளையாட்டுப் பிள்ளைக்கு விதரணை தெரியுமா
 விஷத்தின்மேல் விஷம், விஷம் போகும்
 வீடுகட்டு முன்னம கிணறு எடுக்கவேண்டும்
 வீட்டுக்கு அலங்காரம் விளக்கு
 வீணுக்கு உழைக்கிறவன் வீணை
 வெகுசனவாக்கியம் காததவவியம்.
 வெண்ணையிருக்க நெய்க்கு அலைவானேன்.
 வெந்த புண் வினை செயயாது
 வெருதததெல்லாம் பாலா, கறுதததெல்லாம் தண்ணீரா.
 வெள்ளம் வருமுன்னே அணை கோலிக்கொள்ளவேண்டும்
 வெறுங்காதுக்கு ஒலைக்காது மேல்
 வெறுங்கை முழம்போடுமா
 வேடத்தினால் என்ன, வெண்ணீற்றினால் என்ன.
 வேடிகைக்கு விலை இல்லை
 வேப்பெண்ணெய் விற்ற காசு கசக்குமா
 வேம்புக்குப் பல்லழகு, வேலுக்குப் பல்லிறகும்.
 வேம்பை விரும்ப விரும்பக் கரும்பு
 வேர்நின்றால் மரம்நிற்கும்; வியாபாரம் நின்றால் செட்டிநிற்பான்.

வேலிக்குப் போட்ட முள் காலுக்கு வினைஆச்சு.
 வேலிதானே பயிரை மேய்ந்தால் வினைவது எப்படி.
 வேலைக்குத் தக்க கூலி விருப்பத்துக்குத் தக்க கூர்மை.
 வேலையைப் பார்த்துக் கூலிகொடு.
 வைத்தியன் பெரிதோ, வார்த்தி பெரிதோ.
 வைத்திய சாஸ்திரம் சாஸ்திரங்களில் விசேஷம்.
 வையம் ஒத்தால் ஐயம் இல்லை.
 வைரத்தை வைரம்கொண்டே அறுக்கவேண்டும்.
 வெளவாலுக்கு ஒருகனிக்கு நூறுகனி நஷ்டம்.
 வெளவாலுக்கு மரமே கதி, அதன் குஞ்சுக்கும் அதுவே கதி.
 வெளவால் அடித்துத் தினனும், அணில் கடித்துத் தின்னும்.
 வெளவால் தின்னாத பழம் இல்லை.

கிடைக்குமிடம் :

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை-1

மேலுறை அச்சிட்டது, அப்பர் அச்சகம், சென்னை-1.

